

Finnish
Proving His Word
64-0816

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Koetella Hänen Sanansa

Jeffersonville, IN, USA

16.8.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Koetella Hänen Sanansa

¹ Jääkäämme seisomaan ja kumartakaamme päämme. Herra Jeesus, me olemme kiitolliset Sinulle tänä aamuna, etuoikeudesta tulla Sinun Läsnäoloosi, Sinun huoneessasi, jossa Sinun kansasi on koolla Sinun Nimessäsi. Ja kaikki on Sinun, Herra. Ja me jätämme itsemme sinulle nyt, kaikkea sitä varten mitä me odotamme kokouksesta niille, jotka ovat ilman Jumalaa ja ilman Kristusta, että he tulisivat pelastumaan, ja, että sairaat paranisivat, ja, että pyhät tulisivat siunatuiksi. Suo se, Herra. Ja sitten lopussa me tulemme kumartamaan päämme nöyryydessä ja antamaan Sinulle ylistyksen kaikesta mitä Sinä teet kauttamme tänä päivänä. Sillä se on Jeesuksen Nimessä, kun me pyydämme sitä. Amen. Voitte istuutua.

² Olen todella kiitollinen etuoikeudesta olla täällä jälleen tänään, ja teistä ihmisistä, jotka olette matkustaneet niin kaukaa kuulemaan Sanomaa tämänaamuisessa kokouksessamme. Minä tiedän, että te ette tulleet vain näkemään tai kuulemaan minua, vaan kohtaamaan Herraa Jeesusta. Ja niinpä luotan siihen, että Hän tulee antamaan teille sen mitä sydämenne halajaa.

³ Vein perheeni takaisin Tucsoniin, ja olen juuri palannut sieltä takaisin. Olen väsynyt ja näännyksissä. Ja olen ollut menossa koko kesän, viime tammikuusta alkaen, ja nyt olen tullut mennäkseni Kentuckyyn tällä viikolla metsästäämään joidenkin ystäväni Kanssa, yrittääkseni hieman rentoutua. Se saa minut niin hermostuneeksi, tiedättehan, ja Billy ja minä olemme molemmat melkein lopussa, joten me rukoilemme, että Jumala auttaisi meitä rentoutumaan tällä viikolla.

⁴ Jos Herra tahtoo, haluan jälleen tulla takaisin tänne ensi sunnuntaina. Ja haluan erikoiskokouksen ensi sunnuntaina. Haluan tehdä jotakin hieman erilaista kuin tavallisesti. Minä ilmoitan tästä siksi, että ihmisten, jotka eivät ehkä ole kiinnostuneita siitä, ei tarvitsisi tulla, mutta kuitenkin me aina rukoilemme sairaiden puolesta, kun ihmiset tulevat sitä varten, jos Herra tahtoo. Ja ensi sunnuntaina haluan nähdä mitä teillä kaikilla on sydämellänne. Haluan teidän kirjoittavan sen paperille tänään, lähtiessänne, ja jättämään sen tänne pöydälle, ja veli Neville tulee antamaan ne Billy Paulille; mitä teidän sydämellänne on.

Tavallisesti olen halunnut vain kysymyksiä Raamatusta, mutta nyt tulen avaamaan sen hieman pidemmälle. Ehkä teidän sydämellänne on jokin ongelma, joka on niin pulmallinen, että jotenkin ette voi sitä selvittää, kuten teillä voi ehkä olla perhevaikeuksia. Teidän ei tarvitse kirjoittaa nimeänne siihen, vaan sanokaa vain: “Minun mieheni tekee niin-ja-niin, ja se on esteenä minulle.” “Minun vaimoni tekee niin-ja-niin.” Ja “Jokin määrätty asia on tapahtumassa elämässä,” tai jotakin sellaista, tiedättehan, aivan niin kuin sydämellänne on, jotakin mikä vaivaa teitä. Uskon, että se olisi hyväksi. Ettekö tekin? Ja, kun te kysytte kysymyksen, niin minä saatan vastata jollekin toiselle. Katsokaahan, heillä voi olla samoja ongelmia. Kirjoittakaa vain se mikä on sydämellänne, niin lyhyesti kuin mahdollista, kuten: “Minulla on lapsi, joka näyttää menevän väärään, mitä minun täytyy tehdä?” “Minulla on mies, joka ei tule kirkkoon kanssani. Hän on röyhkeä minulle, mitä minun täytyy tehdä?” - tai vaimon kohdalla voi olla samoin. Tai, tiedättehan: “Raamattu sanoo näin yhdessä paikassa ja näin toisessa paikassa, minä en ymmärrä sitä. Haluaisin tietää mitä se merkitsee.” Ja: “Mitä minun pitäisi tehdä kristittyinä, kun työskentelen eräässä toimistossa, jossa pomo sanoo sellaisia-ja-sellaisia asioita, ja pyytää minua kanssaan johonkin juhlaan, jossa he ryyppäävät, mitä minun pitäisi tehdä?” Näettekö, vain niitä asioita joita inhimillisessä mielessä on. Niistä me haluamme teidän kysyvän.

⁵ Ja sen jälkeen minä tulen menemään takaisin Arizonaan. Ja ajattelin, että jos saisin mahdollisuuden auttaa teitä jotenkin ymmärtämään asian, parhaan kykyni mukaan. Haluaisin niin monta kysymystä kuin mahdollista tänään, ennen lähtöäni. Kirjoittakaa se ja pankaa tänne, niin veli Neville tai joku muu tulee antamaan ne minulle. Ja tällä viikolla siellä vuorilla minulla on tilaisuus tutkia sitä ja rukoilla sen puolesta, ja saada Kirjoituksen mukainen vastaus teille kaikkeen mihin vain voin, auttaakseni teitä. Sillä se on miksi me olemme kokoontuneet tänne, auttaaksemme toisiamme. Näettekö? Te autatte minua rukoilemalla puolestani, ja minä toivon voivani auttaa teitä. Älkää nyt sitten unohtako sitä, se tulee olemaan ensi sunnuntaia-amuna.

⁶ Ja meillä on täällä tänään vieraita, kuten tavallista. Kuinka monet ovat yli sadan mailin päästä, kohottaisitteko kätenne? Noin yhdeksänkymmentä yhdeksän prosenttia seurakunnasta. Muutama sunnuntai sitten kysyin: “Kuinka monet ovat niin-ja-niin kaukaa,” eikä

Kääntykää ympäri ja puristakaa käsiä jonkun kanssa ja sanokaa: “Minä olen iloinen ollessani täällä sinun kanssasi tänä aamuna”.

Viekkää se kaikkialle minne menette.

Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen! (Jumala siunatkoon sinua)

Toivo maan ja ilo taivaan;

Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!

Toivo maan ja ilo Taivaan.

Kuunnelkaa nyt tätä, laulakaa nyt tällä tavalla?

Jeesus Nimi ota myötäs,

Kilveksi jokaista ansaa vastaan;

Kuunnelkaa nyt tarkasti.

Kun kiusaukset sua saartaa,

(Mitä tehdä?) Henkäise tuo pyhä Nimi rukouksessa

Kallis Nimi (kallis nimi), Oi kuinka suloinen!

Toivo maan ja ilo Taivaan;

Kallis Nimi! Oi kuinka suloinen!

Toivo maan ja ilo Taivaan!

mies kuollut niin kuin Hän kuoli. Koskaan ei ole mies noussut ylös kuolleista niin kuin Hän teki. "Oh," te sanotte, "hetkinen vain, veli Branham, muutkin ovat nousseet ylös kuolleista." Kyllä, mutta he kuolivat jälleen. Mutta Hän on elossa aina ja iankaikkisesti. Näettekö? Koskaan ei ole kukaan mies noussut ylös kuolleista niin kuin Hän teki. Hän nousi kuolleista ja elää aina ja iankaikkisesti.

²⁹⁵ [Veli Branham hyräilee: "Minä rakastan Häntä."] Laulakaamme se nyt Hänelle!

*Minä rakastan Häntä,
minä rakastan Häntä
Koska Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastukseni Golgatalla.*

²⁹⁶ Kumartakaamme päämme. Herra Jeesus, minä rakastan näitä ihmisiä. Minä pidätin heitä niin kauan, eikä tarkoitukseni ollut tehdä sitä. Mutta monilla heistä on pieniä lapsia odottamassa, he ovat nälkäisiä, eivätkä voi ymmärtää. Mutta he ovat istuneet täällä, koska he tietävät, että ihminen ei elä kuin Jumalan Sanasta. Ja sitten, kun Sana on puhuttu, ja sitten tehty tunnetuksi, tuotu julki, todistettu, silloin he tietävät, että se voi olla vain Sinä. Minä rukoilen jokaisen puolesta. Siunaa heitä, Isä. Olkoot he terveitä ja voimakkaita, sitä matkaa varten, joka on edessämme. Siunaa heitä viikon aikana. Ja, jos se on Sinun tahtosi, Herra, että me tapaamme täällä jälleen ensi sunnuntaina, seuraavana sapattina," tullaksemme tänne palvomaan, niin minä rukoilen, Jumala, että Sinä vahvistaisit heitä. Jotkut heistä eivät ehkä ole täällä, joidenkin täytyy mennä koteihinsa eri osiin maata, ehkä yli meren tai muihin maihin.

He rukoilemme, että Sinä olisit heidän kanssaan ja auttaisit heitä. Ehkä me tapaamme Jeesuksen jalkojen juuressa eräänä päivänä. Suo se, 'Isä. Auta meitä nyt, kun me rakastamme toisiamme, ja uskomme Sinuun, ja toivomme, että jonakin päivänä se side, joka nyt sitoo meidän sydämemme yhteen, tulee olemaan Iankaikkinen side, joka antaa meidän elää tuossa nelisivuisessa Kaupungissa koko Iankaikkisuuden. Jeesuksen Nimessä. Aamen

*Jeesus Nimi ota myötäs
Murheen... (Puristakaa nyt kättä toistenne kanssa.) ...lapsi.*

ollut yhtään kättä Jeffersonvillestä. Hah! Seuraavana päivänä sain kylläkin tietää sen, he sanoivat: "Veli Branham, tulee niin paljon vieraita, että me annamme heidän ottaa paikkamme kirkossa." Sadat heistä sanoivat yrittäneensä tulla, mutta eivät voineet päästä sisälle, niin kuin he sanoivat: "Kun me näimme kaikki vieraat." Se on hienosti tehty Jeffersonvillen ihmisiltä täällä. Me olemme siitä kiitolliset, Jeffersonville ja New Albany, ja ihmiset täältä ympäristöstä. Me olemme kiitolliset siitä. Kuinka monet ovat tuhannen mailin päästä? Oi! Kuinka monella on matkaa enemmän kuin tuhannen mailia? Oh, hyvänen aika! Se on hienoa.

⁷ Viime sunnuntaina, viikko sitten, puhuin aiheesta, *Morsiamen ja Sulhasen tuleva koti*, ja uskon, että me olimme kokoontuneet noin tuhannen viidensadan mailin levyiseltä alueelta. Ja se sattui olemaan tarkalleen tuon Kaupungin kokoinen alue, josta puhuin, tuhannenviidensadan mailin neliö. Siitä alkaen olen todella kestinnyt itseäni sillä, tietäen, että kun tämä elämä on ohitse, minä olen menevä tuohon Kaupunkiin. Olen matkalla tuohon Kaupunkiin, ja millään muulla ei ole väliä. Mitä, jos aurinko ei paista tänään, tai huominen ei koskaan tule, mitä väliä, sillä on? Meillä on Koti, lepäämispaikka. Olimme me sitten väsyneitä tai emme, meillä yhä on tuo levon paikka. Te sanotte: "Se on vain vanhan miehen uni." Ei, sitä se ei ole. Ei ole. Se on Raamatun Totuus.

⁸ Yhtenä iltana, lopetettuan puheeni täällä, siellä eräs mies ryntäsi esiin tämän puhujanlavan taakse, ollessani menossa ovelle, ja heidän yrittäessään viedä minua autolle. Ja tämä nuori mies sanoi: "Minä vain haluaisin sanoa sinulle yhden sanan." Billyn ja joidenkin veljien yrittäessä viedä minua autolle. Hän sanoi: "Voisinko sanoa yhden sanan?" Sanoin: "Ole hyvä."

⁹ Hän sanoi: "Sinun puheesi tänä iltana oli noiden naisten haukkumista siitä millä tavalla he pukeutuvat ja käyttävät noita vaatteita." Niin sanoi: "Sinun ikäisesi mies voisi ajatella niin, mutta jos olisit minun ikäiseni, sinä ajattelisit eri tavalla."

Kysyin: "Kuinka vanha sinä olet?"

Hän sanoi: "Kahdenkymmenenseitsemän."

¹⁰ Ja minä sanoin: "Kun minä olin kymmenen, viisitoista vuotta nuorempi kuin sinä, minä saarnasin samaa asiaa." Näettekö? Minä

sanoin: “Se riippuu siitä mitä sinun sydämessäsi on, poika. Sinun silmäsi näkevät sinun sydämesi kautta.” Ja hänen päänsä painui kumaraan ja hän käveli pois. Arvaan ettei siihen enää ollut mitään vastattavaa. Katsokaahan, se riippuu siitä mitä on täällä, mikä tulee ulos täältä ja täältä. Katsokaahan, Jeesus sanoi: “Jos te puhutte jotakin muuta kuin sitä mitä sydämessä on, silloin te olette tekopyhä.”

¹¹ Olen iloinen tänä aamuna, että jossakin täällä seurakunnassa, on eräs hyvin kallis ystäväni ja veljeni, saarnaaja Eddie Byskal vaimoineen ja lapsineen. Oletan heidän tulleen kokoukseen tänä aamuna, Eddie, oletko täällä? Tai ehkä hänellä ei ollut tilaisuutta tulla. Veli, kyllä vaan, siellä kaukana... Se ei ole “aamen” nurkka, Eddie. Sinä olet tervetullut tänne puhujanlavalle meidän saarnaajien kanssa, jos vain haluat tulla.

¹² Veli Eddie oli kanssani siellä, kun tuo Herran antama näky tuosta karhusta ja karibusta tapahtui. Kuinka monet muistavat, kun kerroin sen teille? Hyvä on, hän oli siellä, kun se tapahtui. Hän oli tuo nuori mies ruudullisessa paidassa, veli Eddie Byskal. Ja minä kysyin heiltä, että oliko kenelläkään heistä ruudullista paitaa. “Ei”, kenelläkään ei ollut. Minä sanoin: “Hyvä on, se voi olla... Siellä täytyy olla ruudullinen paita. Siellä tulee olemaan hopeaharjainen harmaakarhu, ja jonkinlainen eläin jolla on neljäkymmentäkaksi tuumaa leveät sarvet, ja, joka näytti kuin saksan-hirveltä.” Ja se sanottiin noin kuusi kuukautta aikaisemmin täällä, ennen kuin se tapahtui.

¹³ Sitten sain kutsun tältä mieheltä, mennä sinne ylös metsästämään. En ollut koskaan aikaisemmin ollut siellä takamailla jonne me menimme. Se oli eräs pieni polku siellä kaukana pohjoisessa, Alaskan valtatieltä, missä ei ole mitään muuta kuin metsiä, vuoria ja eläimiä. Ja tuona iltana kerroin siitä veli Byskalille, siellä, ja siellä oli myös veli Southwick, joka sanoi: “Me menemme ylös lampaiden asuinpaikoille, se ei tule olemaan siellä”

¹⁴ Ja minä sanoin: “Kyllä, ja yhdellä pienikokoisella miehellä, joka oli kanssani, oli päällään ruudullinen paita.” Kellään ei ollut ruudullista paitaa, ei veli Byskalilla eikä muillakaan meistä.

¹⁵ Toisena iltana ollessamme siellä ylhäällä, olimme nähneet erään pässin siellä kaukana puurajan yläpuolella. Siellä hyvin korkealla, jossa puut eivät edes kasva, jossa on vain karibuita ja lampaita, me olimme

sen uskon kanssa mitä minulla on, jätä hänet, Jeesuksen Nimessä. Mene, uskoen Häneen. Se on mitä sinä halusit minun tekävän.

²⁹¹ Minä en tunne sinua, sinä olet minulle vieras. Tuo tyrä, jos tulet uskomaan, tulee se parantumaan. Ja eräs toinen asia, sinulla on nivelreuma. Jos uskot, tulet olemaan terve. Sinun selkävaivasi on jättänyt sinut. Mene, uskoen.

²⁹² Uskotko sinä koko sydämelläsi? Kuinka monta... Onko tässä kaikki, jotka ovat rukousjonossa? Onko siellä vielä paljon jonoa jäljellä? Kulkekaa te kaikki tästä ohitse, niin että voin lasken kädet sairaiden päälle. Kumartakaamme päämme hetkeksi. Kello on jo yli yhden. Rakas Jumala, minä lasken kädet sisareni päälle, Pyhän Hengen voitelun ollessa täällä. Tee hänet terveeksi, Jeesuksen Nimessä. Rakas taivaallinen Isä, minä lasken kädet veljeni päälle... [Tyhjä paikka nauhassa. Veli Branham jatkaa sairaiden puolesta rukoilemista.]

²⁹³ Oh, eikö sinun puolestasi rukoiltu, veli? [Tyhjä paikka nauhassa] ... veli, tiedätkö mitä hän teki? Hän on vanha hirvenmetsästäjä. Hän sanoi, että hänellä oli kivääri, jonka kanssa hän aina metsästi hirviä, ja hän sanoi nyt olevansa liian vanha metsästämään. Hän halusi tuoda tuon kiväärin ja antaa sen minulle. Aamen. Sanokaamme “Ylistys Herralle.” [Seurakunta sanoo: “Ylistys Herralle.”]

Minä rakastan Häntä

Älkää nyt unohtako kysymystänne, tuokaa se tänne ja, jos ette voi tehdä sitä tänään, tuokaa se keskiviikkona tai sunnuntaina.

Koska Hän ensin rakasti mua Ja osti pelastukseni

Olitteko te kaikki rukous jonossa?

Golgatan puulla.

²⁹⁴ Ajatelkaa nyt kuinka suloinen Hän on meille. Vain ajatelkaa, Hän todistaa Sanansa! Näettekö? Katsokaahan nyt, jos minä voisin parantaa, se olisi erilaista, näettehän, mutta Hän on jo tehnyt sen. Ja niinpä Hän vain todistaa läsnäolonsa täällä: “Minä olen Hän, joka olin kuollut, ja katso, Minä elän aina ja iankaikkisesti.” Ei ole koskaan ollut Hänen kaltaistaan miestä. Hän oli Mies kokonaan Omaa luokkaansa. Hän oli Jumala. Näettekö? Koskaan ei mies ole elänyt niin kuin Hän eli. Koskaan ei ole miestä syntynyt niin kuin Hän syntyi. Koskaan ei ole ollut miestä, joka olisi voinut tehdä niin kuin Hän teki. Koskaan ei ole

²⁸⁵ Hyvää päivää. Tietenkin, sinun nivelreumasi on lähtevä ja sinä tulet terveeksi, jos uskot. Uskotko, että tulet jälleen kävelemään ympäri ja olemaan kunnossa? Herra siunaa tätä rakasta sisarta, ja tee hänet terveeksi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Mene, uskoen koko sydämelläsi.

²⁸⁶ Uskotko, että sama asia voi tapahtua sinulle? Hyvä on, minä uskon, että se on jo tapahtunut. Sinä tulet... Jos uskot, että olet parantunut juuri nyt. Minä itse uskon, että se on jättänyt sinut. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon veljemme mennä ja olla normaali ja terve, Jumalan kunniaaksi. Aamen.

²⁸⁷ Lopultakin se tapahtui. Sinä, joka istut siellä itkien, uskotko, että nuo sisäiset verenvuodot tulevat jättämään sinut? Hän pysyi juuri tässä viimeisen puoli tuntia suoraan minun edessäni, nyt Hän seisoo juuri tämän miehen vieressä. Sinä olet uskonut etkö olekin? Usko koko sydämelläsi, ja sinä voit mennä takaisin Texasiin ja olla terve. En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota miestä.

²⁸⁸ Uskotko, että tuo pieni selkä tulee terveeksi ja sinä olet valmis parantumaan? Herra Jeesus, kosketa tätä pienokaista ja paranna se, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen. Usko se koko sydämelläsi.

²⁸⁹ Nyt tuo Henki tulee lähelle, se on kaikkialla ympäri rakennusta. ‘Vaikea sanoa mistä se voisi tulla, sinä olet hermostunut. Sallikaa minun näyttää teille jotakin. Kuinka moni siellä on hermostunut, kohottaisitteko kätenne. Näettekö, on vaikea sanoa kuka se heistä on. Mutta Jumala tietää kaiken siitä, kaikki sinun halusi. Sinä olet yrittänyt kaikkea, kovasti, voittaaksesi ne. On monia asioita elämässäsi joista yrität päästä eroon, ja sinä haluat palvella Jumalaa kaikella mitä sinussa on. Näyttää kuin jokin olisi aina estänyt sinua. Uskotko, että se tulee tapahtumaan juuri nyt, tänä aamuna, sinä tulet vapautetuksi näistä asioista? Tuletko uskomaan sen?’

²⁹⁰ Taivaallinen Isämme, jotta nämä muut voisivat nähdä, että Sinä olet Kristus, Jumalan Poika, paranna tämä kallis nainen, joka seisoo täällä, Isä, tyynnytä hänet. Me kaikki tiedämme mitä hän kärsii, Herra, ja me rukoilemme, että Sinä tulisit tekemään hänet terveeksi. Kun minä lasken käteni hänen päälleen kaikella uskolla. Minuakin vastaan Saatana on hyökännyt juuri nyt, olen nääntynyt, liikarastunut, hermoni ovat lopussa. Jätä hänet Saatana, minä lasken käteni hänen päälleen kaiken

nähneet joitakin siellä hyvin kaukana. Ja matkalla alas tuona iltapäivänä, veli Byskal oli kompastunut johonkin vesilätäkköön ja kastunut.

¹⁶ Seuraavana aamuna nousimme ylös varhain, ja lähdimme noiden lampaiden perään, joita ajattelimme ampuvamme. Me tulimme sinne ylös ja olimme syöneet päivällisemme, emmekä voineet löytää noita lampaita, mutta veli Byskal oli juuri ampunut karibun. Niinpä sitten veli Southwick ja minä lähdimme sinne ylös katselemaan ympärillemme, ja hän sanoi minulle: “Jos haluat hyvän kävelyn, veli Branham, niin me menemme tämän vuoren ylitse, nuo lampaat ovat saattaneet mennä sinne takana olevaan notkelmaan,” ja se oli pitkä kävelymatka. Mutta siellä ei tule pimeätä kuin vasta myöhään, ehkä vasta joskus kymmeneltä tai yhdeltätoista.

¹⁷ Ja se on pitkä kävelymatka noiden kallioisten vuorten ylitse, mutta minä pidän kävelystä. Ja me seisoiimme siellä molemmat harmaapartaisina, käsivarret toistemme ympärillä, itkien, ja minä sanoin: “Veli Bud, toivon jonakin päivänä, Tuhatvuotisessa Valtakunnassa, voivani kävellä noilla vuorilla siellä.”

¹⁸ Hän sanoi: “Minä toivon olevani kanssasi, veli Branham.” Ja me seisoiimme siellä ja iloitsimme Herrassa. Ja minä niin kovasti rakastan vuoria!

¹⁹ Ja sitten me menimme alas. Se oli, kun veli Byskal siellä ampui tuon karibun. Hän on lähetyssaarnaaja intiaanien keskuudessa, ja halusi ruokkia sen intiaaneilleen. Niinpä me menimme, sinne alas, söimme päivällisemme, nyljimme ja paloittelimme tuon karibun ja tulimme takaisin.

²⁰ Bud ja minä olimme menossa vuoren ylitse, satuimme katselemaan kiikarilla ympärillemme, minä näin tämän eläimen, jonka olin nähnyt näyssä, aivan niin kuin olin kuvaillut sitä teille täällä. Veli Byskal seisoi siellä aivan vierellämme, joten minä sanoin: “Siellä on tuo eläin.”

²¹ Ja hän katsoi sitä kiikarilla ja sanoi: “Se on valtavan suuri, vanha karibu härkä.”

²² Ja minä sanoin: “En ole koskaan nähnyt sellaista, luulin, että niillä oli levymäiset sarvet.” Mutta tällä oli piikkipäiset sarvet ja se oli hyvin omituisen näköinen eläin, aivan niin kuin olin nähnyt näyssä. En ollut koskaan aikaisemmin ampunut karibuita.

²³ “Hyvä on”, hän sanoi, “jos Herra on antanut sen sinulle, niin...”

²⁴ Minä sanoin: “Kyllä, sen täytyy olla se. On vain yksi asia jota ihmettelen, se on tuo ruudullinen paita.” Katsoin ympäri veli Eddietä... Hänen vaimonsa, joka oli siellä hänen kanssaan, oli täytynyt panna se hänen reppuunsa. Hän oli kastunut edellisenä päivänä, ja hän oli vaihtanut paitaa, ja siellä oli tuo ruudullinen paita. Minä sanoin: “Tämä on se.”

²⁵ Kun me olimme menneet sinne ja ampuneet tuon karibun, Bud sanoi minulle: “Nyt, veli Branham, sanotko sinä, että nämä sarvet ovat neljäkymmentäkaksi tuumaa?”

Minä sanoin: “Se on mitä ne tulevat olemaan.”

Hän sanoi: “Minusta ne näyttävät lähes yhdeksänkymmentä tuumaisilta.”

Minä sanoin: “Ei. Ne ovat neljäkymmentäkaksi tuumaa.”

²⁶ Hän sanoi: “Nyt, sen mukaan mitä sinä kerroit minulle, niin ennen kuin me pääsemme tuon pojan luo siellä alhaalla, jolla on ruudullinen paita, Eddien”, (heidän tuli tavata meidät siellä vuoren juurella, parin mailin päässä), niin sinä tulet tappamaan harmaakarhun.”

Minä sanoin: “Se on NÄIN SANOO HERRA.”

²⁷ Hän kysyi: “Veli Branham, mistä se tulee? Minä voin nähdä viisikymmentä mailia ympärilläni.”

²⁸ Minä sanoin: “Hän on yhä Jehovah-Jireh. Herra voi valmistaa sen itseänsä varten. Hän voi tehdä oravia olemassaoloon. Jos Hän voi tehdä oinaan olemassaoloon, ja jos Hän sitten on puhunut karhusta, silloin karhu voi tulla olemassaoloon.”

²⁹ Meidän yrittäessämme kantaa tätä raskasta voitonmerkkiä alas vuorta, kannoin minä kiväärejä osan ajasta, ja sitten taas hän kantoi kiväärejä, ja päinvastoin. Ja, kun me olimme päässeet eräälle suurelle jäätikölle, niin me istuimme hetkeksi alas jäähylle, koska oli jotenkin kuuma. Hän sanoi: “Tiedätkö mitä, veli Branham, me olemme noin mailin päässä siitä missä Eddie, ja Blaine, nuo kaksi poikaa odottavat. Tuon vanhan karhun on parasta alkaa tulla näkyviin.” Minä sanoin: “Bud, uskon, että sinä epäilet sitä.”

elämässäni nähnyt tuota miestä, hän on ehdottomasti täysin vieras minulle. En ole koskaan nähnyt häntä.

²⁷⁷ Uskotteko te sitä, te loput yleisöstä? Ettekö te nyt näe, että sen täytyy olla Hän?

²⁷⁸ Syöpä ei ole vaikea asia Jumalan parantaa. Hän voi tehdä sinut terveeksi, eikö voikin? Uskotko, että Hän tulee tekemään sen? Hyvä on, silloin mene, ja vastaanota se Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Vain usko koko sydämelläsi.

²⁷⁹ Hei, kulta. Tiedätkö, että Jeesus vuodatti Verensä, jotta sinun veresi voisi olla kunnossa. Uskotko sinä sitä? Rakas Jumala, siunaa tätä lasta, ja saakoon hän verensiirron Golgatalta. Ota kaikki sokeri pois, Herra, ja olkoon hän terve Jeesuksen Nimessä. Jumala siunatkoon sinua.

²⁸⁰ Hyvää päivää. Uskotko, että Hän voi parantaa ja tehdä terveeksi sinun selkäsi? [Veli sanoo: “Minä tiedän Hänen voivan.”] Hyvä on, mene, usko se, pidä usko. Laskekaamme kädet sinun päällesi, koska pyydät sitä. Jumala siunatkoon sinua, veli.

²⁸¹ Uskotko sinä? Jumala valmisti ruuan syötäväksi, ja Hän valmisti vatsan sulattamaan sen. Ja kun jokin menee vikaan vatsassa, Hän on sen Parantaja. Uskotko sinä sitä? Hyvä on, se on kaikki mitä sinun täytyy tietää, usko koko sydämelläsi.

²⁸² Koska on niin, että sinulla on sama asia, niin vain mene ja usko myös sinä koko sydämelläsi.

²⁸³ Hyvä on, tuokaa nainen tänne. Hyvää päivää. Kaunis pieni tyttö, hän on hirvittävän pieni, jotta hänellä voisi olla naisten vaiva. Uskotko sinä, että Jeesus tulee parantamaan sinut siitä. Rakas Jumala, tämä pieni tyttö, minä kiroan tämän vihollisen ollessani Jeesuksen Kristuksen Läsnaolossa, jättäköön se hänet, ja olkoon hän terve. Jeesuksen Nimessä. Aamen. Jumala siunatkoon sinua.

²⁸⁴ Uskotko sinä? Nyt tumma varjo liikkuu ylös, kuolema. Syöpä ei ole... Jumala voi parantaa syövän ja tehdä sen terveeksi. Uskotko sen koko sydämelläsi? Uskotko, että Hän tulee parantamaan sinut siitä? Jeesuksen Kristuksen Nimessä, minä kiroan tämän kirokun asian, näiden ristissä olevien kalojen alla, ottakoon Kristuksen Risti sen pois. Menköön se pois, Jeesuksen Nimessä. Älä epäile, usko koko sydämelläsi. Aamen. Jos sinä voit uskoa, kaikki asiat ovat mahdollisia.

Hän voi kertoa minulle kuka sinä olet? Rouva Ogden. Se on totta. Mene nyt takaisin kotiin ja tule terveeksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

²⁷³ Hyvää päivää. Me myös olemme vieraita toisillemme. Minä en tunne sinua. Mutta uskotko, että Herra Jeesus voi paljastaa minulle sinun vaivasi? [Sisar sanoo: "Minä tiedän sen."] Sinä tiedät sen. Kiitos sisar. Se on kovasti hienoa. Hyvä on, koska on niin, että sinä tiedät sen, niin silloin tuo tyrä on tuleva kuntoon. Ja sinulla on kasvain kyljessäsi. Se on oikein, eikö olekin? Haluatko minun kertovan sinulle kummalla puolella se on? Se on oikeassa kyljessäsi. Se on tarkalleen oikein. Mene nyt ja usko se, ja sinä tulet parantumaan.

²⁷⁴ Uskotteko te? Ehdottomasti, se on Totuus. Uskotteko te, että Jumalan Poika, Ihmisen Poika, on tullut alas kautta ajanjaksojen niin kuin Hän lupasi? Mutta uskotteko te, että maailma on sodomalaisessa tilassa, valmiina hävitettäväksi tulella, niin kuin Sodoma oli? Sodomalaiset olivat Pakanoita, muistakaa se. Mutta alhaalla Sodomassa oli joitakin vanhurskaita ihmisiä, ja Jumala lähetti sanansaattajan kutsumaan heidät ulos; jotkut heistä tulivat ulos, jotkut eivät, useimmat jäivät sinne. Mutta siellä ylhäällä vuorella oli Abrahamin ryhmä, ja hänen luoksensa tuli Sanansaattaja, näyttämään hänelle mitä tulisi tapahtumaan. Hän ei itse kuitenkaan tulisi olemaan siinä. Mutta maailma on tuossa samassa tilassa tänään, ja Jeesus Kristus on Jumalan Poika, Ihmisen Poika, Daavidin Poika, ja Hän on tullut julkituomaan itsensä.

²⁷⁵ Huomasin juuri jotakin tapahtuvan tälle naiselle. Hän on täällä suuren asian vuoksi. Hän ei ole täällä sairauden vuoksi. Tiedätkö mitä hän haluaa pyytää minulta? Että laskisin kädet hänen päälleen, niin että hän saisi Pyhän Hengen kasteen. Näettekö? Onko se oikein? Kohota kätesi, jos se on oikein. Näettekö? Hän pyytää suurta asiaa. Rakas taivaallinen Isä, anna tälle lapsellesi hänen sydämensä kaipausta, voikoon hän vastaanottaa Pyhän Hengen kasteen. Niin hän on vastaanottava Sen. Aamen, sinä tulet saamaan Sen. Jumala siunatkoon sinua.

²⁷⁶ Uskotteko te? Entä te siellä yleisössä, uskotteko te myös? Jos te vain voitte uskoa, silloin kaikki asiat ovat mahdollisia. Sinä näytät kovasti vilpittömältä, uskotko, että tuo veritulppa on jättävä sinut? Sinä, joka istut siellä vihertävässä paidassa. Kohota kätesi, jos uskot, että se tulee jättämään sinut, ja se tulee jättämään sinut. En ole koskaan

³⁰ Hän sanoi: "Veli Branham, veljelläni oli kaatumatauti kohtauksia niin monet vuodet. Ja ollessasi ensi kertaa täällä, (kun me menimme erääseen toiseen paikkaan) sinä kerroit minulle miltä tuo poika näytti." Ja Eddie oli ratsastamassa aivan vierelläni siellä, kun Herra antoi tuon näyn. Ja minä kerroin heille mitä tehdä tuon pojan kanssa, ja nuo kohtaukset lakkasivat. Ja nyt hän sanoi: "Minä en voi epäillä sitä."

³¹ Minä sanoin: "Bud, minä en tiedä mistä tuo karhu tulee." Minä olen nyt viidenkymmenenviiden, ja se tapahtui noin kolme vuotta sitten, joten olin silloin noin viidenkymmenen kahden tai viidenkymmenen kolmen. Minä sanoin: "En ole koskaan nähnyt Sen petteävän. Jumala tulee antamaan minulle tuon harmaakarhun ennen kuin pääsemme noiden poikien luo." Ja me olimme jo melkein siellä alhaalla, missä tuo pieni kuusikko ja metsä alkoi.

³² Hieman alempana mäkeä, kun olimme jo melkein metsässä, hän istui alas. Hän oli se, joka silloin oli kantamassa voitonmerkkiä, ja minulla oli kiväärit. Ja hän sanoi: "Tuon vanhan karhun on parasta tulla näkyviin, eikö vaan?"

Minä sanoin: "Se tulee olemaan siellä. Älä yhtään murehdi." Hän sanoi: "Minä voin nähdä jokaisen mäen.

³³ Minä sanoin: "Mutta minä näen lupaukseni" Näettekö? Katsokaahan, Hän oli luvannut sen. Minä sanoin: "Bud, mikä on tuo, joka istuu tuolla?"

³⁴ Hän katsoi, ja sanoi: "Se on suuri hopeaharjainen harmaakarhu. Siinä se nyt on." Kun olimme ampuneet tuon harmaakarhun ja tulleet takaisin... Muistan kuinka tuossa näyssä, jonka kerroin teille, olin peloissani tuon kiväärin vuoksi. Se oli aivan pieni .270, jossa on pienet luodit, näettehän. Se on ääninauhalla. Ja minä ammuin tuon karhun suunnilleen viideltä sadalta jaardilta [455m], aivan niin kuin näky oli sanonut. Bud sanoi: "Sinun on parasta ampua tuota karhua takaapäin." Hän kysyi: "Oletko koskaan aikaisemmin ampunut harmaakarhua?" Minä sanoin: "En."

³⁵ Hän sanoi: "Oh, ne eivät tiedä mitä kuolema on!" Minä opin sen hieman myöhemmin. Niin hän sanoi: "He eivät kuole mistään järkytyksestä, sinun on parasta ampua se."

Sanoin: "Näyn mukaan minä ammuin sitä sydämeen."

³⁶ Hän sanoi: “Hyvä on, jos tuo näky sanoi niin, silloin minä tulen seisomaan rinnallasi.”

³⁷ Ja minä sanoin: “Menkäämme sitten.” Ja me menimme hieman lähemmäksi, ja kun minä nousin ylös, näki tuo karhu minut, ja se oli kaikki mitä se tarvitsi hyökätäksään. Minä ammuin tuota Karhua, eikä, sillä näyttänyt olevan mitään vaikutusta siihen. Tässä se tuli! Ja ennen kuin ehdin saada toista panosta aseeseen, kuoli tuo karhu noin viidenkymmenen jaardin [45m] päähän hänestä.

³⁸ Bud oli valkoinen huuliltaan ja sanoi: “Veli Branham, minä en halunnut sitä syliini.” Minä sanoin: “En minäkään.”

³⁹ Hän sanoin: “Olen iloinen, että tuo näky sanoi sinun tappaneen sen. Ja nyt, jos nuo sarvet ovat neljäkymmentäkaksi tuumaiset, silloin minä tulen saamaan...” Sanon sen sillä tavalla kuin hän sen sanoi: “Minä tulen saamaan kirkumis-kohtauksen.”

⁴⁰ Sanoin: “Sinun on paras saada se juuri nyt, sillä se on mitä se tulee olemaan.”

⁴¹ Ja, kun me olimme tulleet alas veli Eddien luo, minä sanoin... Me sidoimme hevoset, koska ne pelkäävät karhua, ja ne olivat jo vainunneet sen. Me emme voineet nylkeä sitä siellä, koska oli liian myöhäistä; meidän täytyi tulla takaisin seuraavana päivänä. Ja sitten hevosjonomme hajosi ehkä noin kymmenen kertaa, ja hevoset juoksivat kaikkialla. Niinpä, kun me olimme päässeet alas sieltä... Hän meni ja otti mittanauhan satulalaukustaan ja sanoi: “Blaine.”

⁴² Minä sanoin veli Eddielle: “Tarkkaa nyt tuota pientä kättä...” Ajattelin, että se olisi voinut olla Billy Paul, tuon pienen käden pitäessä kiinni mittanauhasta. Sanoin: “Tarkkaa tuota pientä kättä,” ja tönäisin veli Eddietä. Astuimme taaksepäin, ja hän asetti mittanauhan siihen sillä tavalla ja se oli tarkalleen neljäkymmentäkaksi tuumaa. Näettekö, aivan tarkkaan. Jeesus ei koskaan epäonnistu! Tuo Sana ei tule koskaan pettämään niin kauan kuin se tulee Jumalalta.

⁴³ Huomasin juuri keskellämme veli ja sisar Jacksonin Etelä-Afrikasta. Uskon, että heidät on jo esitelty. Onko niin, veli Jackson? Nousisitko seisomaan, sinä ja sisar Jackson. Haluaisin heidän vain näkevän teidät.

veli Eddie, tässä myös on eräs vanha metsästyskumppanini, sieltä kaukaa Etelä - Afrikasta. Herra siunatkoon sinua veli Jackson, ja sisar

olet vieras minulle. Onko se oikein? Jos se on oikein, niin kohota kätesi niin, että yleisö voi nähdä sen. Minä en tunne tätä naista.

²⁶⁹ No niin, tämä on aito parantuminen, se on aito usko, aito Kirjoitus, väärentämätön Jumalan Sana julkituotuna ja todistettuna, että Hän ei ole kuollut. Hän elää aina ja iankaikkisesti. “Ja, joka uskoo Minuun on myös tekevä niitä tekoja joita Minä teen, ja tämä uskovainen tulee laskemaan kätensä sairaiden päälle ja he tulevat terveiksi.” Oi, kuinka te voitte epäillä sitä? Näettekö? No niin, Hän tiesi kuka uskoisi ja kuka ei, minä en tiedä. Se riippuu Hänestä.

²⁷⁰ Mutta nyt, jos tämä nainen on vieras minulle... Minä en tunne häntä, en ole koskaan elämässäni nähnyt häntä. Hän on nuori nainen, paljon nuorempi kuin minä. Mutta minä en ole koskaan nähnyt häntä. Ja hän on täällä jotakin tarkoitusta varten. Uskotko sinä, että nämä asiat joita olen opettanut Raamatusta ovat Totuus? Sinä uskot, että ne ovat Totuus. Ja vastaanotatko sen, ei siksi, että minä sanoin Sen, vaan koska Jumala on sanonut Sen?

²⁷¹ Uskotko, että me elämme viimeisissä päivissä, jolloin Ihmisen Pojan tuli tulla julki? Se on koko Sana, joka on tullut Lutherin, Wesley'n, baptistien, ja kaikkien ja helluntailaisten kautta, se on kaikki koottu yhteen paljastettavaksi mitä se kaikki on ollut. Seitsemännen enkelin tuli avata kuuden-sinetin salaisuus. Se tulee kaikki olla koottu yhteen Ihmisen Pojassa, Hänen aikansa täyteys on tullut Hänen Sanansa täyteyteen, julkituomaan Hänen Ruumiinsa täyteyden. Se on Sana. Silloin se on puhuttu Sana julkituotuna Sanalla, paljastaen Sanan.

²⁷² Jos Jumala nyt voi kertoa minulle mikä sinun vaivasi on. Hän on tehnyt sinut, Hän tietää kaiken sinusta. Ja, jos Hän voi paljastaa sen... Sinä näytät terveeltä henkilöltä. Mutta, jos Hän voi paljastaa sen minulle, silloin sinä tulet tietämään onko se totta tai ei. Tuletko vastaanottamaan sen? Katso nyt suoraan minuun. Tietenkin sinulla on silmälasit, sinun täytyy käyttää niitä. Mutta se ei ole syy täällä oloosi. Näin sen siirtyvän suoraan pois, näethän. No niin, sinä olet täällä veritulpan vuoksi. Näettekö? Uskotko Hänen voivan kertoa minulle missä se on? Jaloissa. Uskotko, että se on Jumala, joka tekee sen? Uskotko, että Jumala voi kertoa minulle lisää sinusta? Sinä olet vieras ja minä vain puhun sinulle hetken. Uskotko Hänen voivan kertoa minulle mistä sinä olet kotoisin? Sinä olet Garysta, Indianasta. Uskotko, että

“Pyytäkää Isältä mitä tahansa, niin Minä tulen tekemään sen.”
Uskotteko te, että se on totta?

²⁶⁵ Voiko jokainen nähdä mitä tapahtuu? Katsokaa, se tulee tänne, se on Valo, meripihkan värinen, liikkuen suoraan tänne.

²⁶⁶ Nyt tämä nainen ei voisi kätkeä sitä, vaikka hänen täytyisi. Ei, ei. Sinä olet täällä sen seurauksena mitä on tapahtunut. Sinulla on ollut keuhkokuume ja sinä olet ollut sairaalassa. Sinä olet ollut happiteltassa. Ja sinä kärsit sen jälkivaikutuksista. Sinä tulet olemaan terve. Jeesus Kristus tulee parantamaan sinut ja tekemään sinut terveeksi. Mene uskoen, sisar Agan. Minä lasken käteni sinun päällesi Jeesuksen Nimessä. Jumala siunatkoon sinua sisar. Mene, ole onnellinen nyt, äläkä epäile sitä mitä Hän on sanonut.

²⁶⁷ Päivää sisar? Minä... minä en usko tuntevani sinua. Me olemme vieraita. Tässä on nyt nainen jota minä en tunne. Minä en tunne sinua. Minulla ei ole mitään tapaa tuntea sinua. Mutta uskotko, että Jumala voi paljastaa sen minulle, Sanallansa, koska Hän lupasi sen? Uskotko, että Hän voi kertoa minulle jotakin sinusta? Ja se saa sinut vastaanottamaan sen, onko se oikein, kun tiedät, että se en ole minä, sinun veljesi, vaan Hän, sinun Pelastajasi. Uskotko sinä sitä? Sinua odottaa leikkaus. Sinulle on sanottu, että sinut täytyy leikata. Uskotko Hänen voivan kertoa minulle mitä varten tuo leikkaus on? Se on vatsassa, suolistossa. Se on oikein. Ja sinä haluat välttää sen. Uskotko nyt, kun tämä Henki on täällä, Kristuksen Henki kaikkialla ympärillämme ja minun ylläni? Sinä tiedät, että jonkun täytyi kertoa se sinulle, koska minä en tunne sinua. Uskotko, että kätten päälle laskeminen siirtäisi sen uskon, joka minulla on yhteen sinun uskosi kanssa, Jumalan ja meidän Isämme edessä, ja sinä tulet paranemaan? Silloin, Herra Jeesus, minä tottelen Sinun käskyäsi, kun Sinä sanoit: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, niin he tulevat terveiksi.” Olkoon sisaremmme parantunut Jumalan kunniaksi; Jeesuksen Nimessä. Aamen. Mene kotiin ja vain unohda se, mene uskoen se koko sydäimestäsi.

²⁶⁸ Hyvää päivää. Minä sanon sen vain saadakseni yhteyden henkeesi, rouva. Aivan niin kuin Jeesus teki siellä kaivolla, Hän sanoi: “Tuo Minulle juotavaa.” En usko, että olen koskaan nähnyt sinua, uskon, että

Jackson, olen niin iloinen täällä olostanne. Ja kaikki saarnaajat, jotka ovat rakennuksessa, kohottaisitteko kätenne. No niin, se on hienoa, hyvä on. Herra siunatkoon teitä. Me olemme niin iloiset teistä Kaikista täällä. Minulla tulee olemaan rukousjono muutaman minuutin kuluttua, joten en... Toivoisin, että voisin saada jokaisen teistä tulemaan tänne ja saarnaamaan minun puolestani. Me olemme niin iloiset teistä, jokaisesta teistä.

⁴⁴ Kun ajattelen teidän uskollisuuttanne, ja kuinka te tulette ympäri maata, ja niin edelleen, kuullaksenne minun puhuvan tuosta ihanasta Herrasta Jeesuksesta, teidän luottamustanne siihen, että Hän kuulee minun rukoukseni. Keskustelin juuri muutama minuutti sitten yksityistapaamisessa, noin neljäkymmentäviisi minuuttia sitten, erään tämän seurakunnan jäsenen kanssa, hän oli murtunut sydäminen äiti. Ja juuri, kun aloin sanomaan jotakin tuolle naiselle, (en tiedä haluaako hän minun sanovan kuka hän oli), siellä tuli tuo sama Valo, jonka te näette tuossa valokuvassa. Se oli kaikki ohitse silloin, ja hän meni pois onnellisena. Me olemme niin iloiset tänään, että tässä ovelassa ajanjaksossa, jossa me elämme, ja, jossa me voimme luottaa tuskin mihinkään, meillä on Kuningaskunta jota ei voida muuttaa, sitä ei voida liikuttaa. Se on Järkähtämätön! Se ei ole Gibraltarin kallio, vaan meidän uskomme lepää vakaasti Iki aikojen Kalliolla, Jeesuksella Kristuksella, järkähtämättömällä pelastuksen Kalliolla.

⁴⁵ Haluan kiittää tuota sisarta, joka toi tuon pienen rasian, jossa oli Raamattu, minun vaimolleni, joka on täällä. Hän oli tehnyt liiton Herran kanssa koskien tätä pientä rasiaa.. Hän oli hellinyt sitä. Siinä on jonkinlaisia vanhanaikaisia kuvia, ja hän oli hellinyt tätä rasiaa ehkä hieman liikaa. Se on aivan tavallinen pieni rasia, pyramidin muotoinen. Ja hän toi sen Raamatun kanssa vaimolleni. Kiitoksia, sisar. Jokainen niistä pienistä lahjoistanne joita te annatte Billy Paulille ja heille, ne tulevat minulle. Olen kiitollinen kaikesta. Jumala olkoon kanssanne.

⁴⁶ Älkää nyt unohtako ensi sunnuntaiaamua. Kirjoittakaa kysymyksenne niin pian kuin kokous on ohitse tänään. Jos ette voi tehdä sitä, tuokaa se mukanne ensi sunnuntaiaamuna. Minä tulen hieman aikaisemmin, joten antaa heidän tuoda ne sinne huoneeseen, niin minulla on hieman aikaa antaakseni sille Kirjoituksenmukaisen taustan. Me tulemme vastaamaan kysymyksiin ensi sunnuntaiaamuna, jos Herra tahtoo.

⁴⁷ Täällä on monia nenäliinoja. Ja minä työnnän niitä hieman syrjään saadakseni tähän tilaa Raamatulleni ja muistiinpanoilleni. Mutta tulen rukoilemaan niiden jokaisen puolesta.

⁴⁸ Minulla on vain vähän aikaa, enkä halua pitää teitä niin kuin viime kerralla ollessani täällä, noin neljä tuntia. Lupasin itselleni, että en enää nauhoittaisi sillä tavalla, vaan tekisin sen yksinäni täällä tai jotakin muuta sellaista, niin ettei minun tarvitse pitää teitä täällä niin pitkään.

⁴⁹ Onko Tri Lee Vayle täällä tänä aamuna? Halusin kysyä onko Tri Lee Vayle... Oletko sinä täällä veli Vayle? Kohottaisitko kätesi, jos olet. Onko hän siellä takana? Hyvä on, kiitos veli Roy. Ja minä haluan, että varmasti tarkistat nuo huomautukset, veli Vayle. Sinä olet jossakin siellä takana väkijoukon keskellä, tai eteisessä, enkä voi nähdä sinua. Meidän täytyy olla tarkkaavaiset, eikä antaa liian monien tulla seisomaan, palopäällikkö ei anna meidän tehdä sitä, näettehän, ja niinpä me olemme sitä. Haluan sinun tarkistavan ilmestykseni käärmeen siemenestä, se tulee lisättäväksi ensimmäiseen, Efeson Seurakunta-ajanjaksoon, jota hän on kirjoittamassa, panemassa sitä kielioipilliseen muotoon minua varten. Se on hienosti tehty! Ja minä haluan sinun tarkistavan sen, ja antaa nyt sitten jonkun sanoa jotakin käärmeen siementä vastaan, että onko se oikein vai ei! Herra antoi sen minulle juuri eilen, näettehän. Oi, se ohittaa kaiken! Kuinka saan sanoman, minä vain olen menossa jonnekin ja Jokin osuu minuun. Sitten... Jos se on Jumala, minä menen ja löydän sen Kirjoituksesta, ja silloin minulla on... Se ei ole vielä koskaan pettänyt, vaan se on totta Genesiksestä [1. Moos.] Ilmestyskirjaan, huolimatta siitä mitä ihmiset ajattelevat Siitä. Ja se on ollut niin enemmän kuin koskaan ennen noista Seitsemästä Sinetistä alkaen. Katsokaahan, se teki sen, sillä kerralla. Niinpä Herra siunatkoon teitä nyt, kun me tutkimme tätä. Nyt kunnioituksesta Sanaan...

⁵⁰ Voitteko te kuulla siellä takana hyvin? Kohottakaa kätenne, jos voitte. Hienoa!

⁵¹ Menkäämme nyt Raamattuun, kahteen paikkaan Kirjoituksessa, ja minä yritän saada sanoman saarnattua ja päästä lähtemään ajoissa, jos Herra tahtoo. Menkäämme nyt Markuksen 5. lukuun, ja 1. Kuningasten Kirjan 10. lukuun.

⁵² Haluamme sanoa vieraille, jotka saattavat olla porteissamme, että me panemme pyhäkoulumme yhteen suureen luokkaan, ja se on tämä

päälleen, niin uskon, että hän tulisi terveeksi, koska näin tuon näyn ja minun luottamukseni olisi tuossa näyssä. Mutta miten on Sanan kanssa? Kädet voidaan laskea hänen päälleen saman uskon kanssa. Näky ainoastaan panee liikkeelle minun uskoni ja teidän uskonne. Saman uskon kanssa, ilman näkyä, se toimii aivan samoin. Joillekin ihmisille on annettu suuri usko. Joillakin taas ei ole sen kaltaista uskoa, heille annetaan näkyjä antamaan heille tuon uskon.

Näettekö? Katsokaahan nyt, se tulisi yhä olemaan samat likaiset kädet, tuo sama henkilö, joka laskee kätensä hänen päälleen.

²⁶³ No niin, vahvistakoon Pyhä Henki Läsnaolonsa, vahvistakoon Hän Sanansa, jonka Hän on luvannut. No niin, unohdin mikä sinun nimesi oli. Mikäs se oli? Agan. Hyvä on, Hän olisi voinut kertoa sen minulle, jos Hän olisi tahtonut, mutta sanon sen siksi, että tunnen sinut. Tulehan tänne, hieman lähemmäksi, siellä seisoo ihmisiä rukoile massa, näettehän. Nyt, rouva Agan, jos minä olen Kristuksen palvelija ja olen saarnannut Sanan, jonka uskon totuudeksi, niin uskotko sinä sen? [Rva Agan sanoo: "Kyllä."] Sinä uskot sen. Nyt, jos sinulla on tarve jostakin, niin minä en voisi antaa sitä sinulle, koska minulla ei ole mistä antaa; ellei kysymys ole pienestä rahasta tai siitä, että puhuisin miehellesi, lapsillesi tai rakkaillesi jotakin. Mutta, jos sinä tarvitset parantumista, niin sitä en voi antaa sinulle, koska se on jo ostettu. Mutta lahjan kautta, voin saada sinut tuntemaan, jos sinulla on uskoa, että se on jo ostettu, koska on Yksi, joka osti sen, ainoa jolla voi olla uskoa, se on Jumalan Poika. Tuo Ostaja seisoo täällä. Näettekö? Onko se oikein? Tuo Ostaja on täällä.

²⁶⁴ Sinä tunnet minut nyt veljenä ja saarnaajana, ja minä tunnen sinut sisarena.

Me tunnemme Hänet Jumalana. Nyt, jos tuo näkymätön Persoona, lahjan avulla, joka minulla on saada itseni pois tieltä, voi kertoa minulle, kertoa minulle, kertoa sinulle minun kauttani, minun huulteni kautta... Katsokaahan nyt, kun minä rukoilen, niin Jumala ei näe minua, Hän vain kuulee minun ääneni Jeesuksen Veren Lävitse. Näettehän, Hän ei näe minua, Hän kuulee minun ääneni. Ja tuo Veri siellä on edustamassa sitä mitä minä pyydän. Näettekö? Niinpä Niin kuulee minun ääneni, mutta Hän näkee ainoastaan Veren. Katsokaahan, Hän ei näe minua, joten minä en voi olla likainen, kun olen Veren alla. Veri puhdistaa. Katsokaahan, Hän on puskurina minun ja Jumalan välillä, ja Hän lupasi:

pieni tyttö nukkui, eikä ollut kuollut. Minä rukouin, Jumala, että Sinä käyttäisit meidän nöyriä majojamme tänään, näitä maallisia majoja, voidaksesi tehdä Itsesi tunnetuksi. Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Aamen.

²⁶⁰ No niin, parantaa, sitä minä en voi, te tiedätte sen. “Mikä on lahja, veli Branham, onko se jotakin, jonka sinä otat ja käytät?” Ei. Se on jotakin kuinka te tiedätte kuinka panna itsenne pois tieltä. Näettekö? Niin kauan kuin te itse olette siellä, se ei koskaan tule toimimaan. William Branham on minun suurin viholliseni. Näettekö? Mutta, kun olen saanut hänet pois tieltä, silloin Jeesus Kristus voi käyttää ruumista. Ymmärrätkö? Katsokaamme sitä nyt, kun tulemme tähän naiseen. Mitä nyt? Sanokaamme nyt, että hän on ehkä sairas.

²⁶¹ Tässä on eräs nainen, jonka jalka on nostettu tuolille. Jos Jeesus olisi täällä, ja menisi alas ja läskisi kätensä tuon naisen päälle, tuo jalka paranisi. Siitä ei ole epäilystäkään. Mutta katsokaahan, me olemme inhimillisiä olentoja joilla on likaiset kädet. Hänen kätensä ovat pyhät, Jumala on vahvistanut Hänet. Hän oli Sana. Uskotteko te sitä? Varmasti, Hänellä ei ollut yhtään epäilystä. Hän laskisi kätensä hänen päälleen ja sanoisi: “Tytär, ole terve,” ja hän olisi terve. Mutta sitten Hän antoi meille tehtäväksi tehdä samoin. Uskon, että Hän on selvästi tehnyt sen tunnetuksi.

²⁶² No niin, mitä, jos Hän antaisi minulle näyn ja kertoisi tälle naiselle mitä hänen tulisi tehdä? Silloin minä uskoisin, että jos laskisin käteni hänen päälleen, hän tulisi terveeksi. Uskotteko te sitä? Mutta mitä, jos Hän ei antaisi näkyä? Mitä näky tulisi tekemään? Ainoastaan antamaan minulle uskon. Se antaisi minulle uskon, tuon näkymättömän Jumalan voiman. Näettekö? Nyt, jos jokainen teistä kuolisi juuri tällä minuutilla, te ette koskaan näkisi omaa... itsenne lähtevän ruumiistanne. Kaikki teidän mielen kykynne ja kaikki mitä te olette, jättäisi teidän ruumiinne, mutta te ette koskaan näkisi sen menevän. Näettekö? Se voima, joka saa minut liikuttamaan käsiäni, se on voima, eikö olekin? Voima, joka saa minut ajattelemaan, voima, joka saa minut saarnaamaan, voima, joka saa minut elämään ja toimimaan, tuo sama voima, joka voi liikuttaa tätä ruumista, jättäisi sen, ettekä te näkisi tuon voiman lähtevän. Se on näkymätön voima. Niin on uskokin! Älkää nyt menkö tämän ohitse. Se on Usko! Ja Jeesus sanoi: “He laskevat kätensä sairaiden päälle.” Katsokaahan nyt, jos minulla olisi näky ja minä laskisin käteni hänen

luokka täällä, koska huoneet ovat kaikki täynnä ihmisiä, eikä meillä voi olla tavanomaisia erillisiä luokkia, ja me olemme kaikki yhdessä ja tutkimme vähän Sanaa. Me emme ole mikään kirkkokunta. Meillä ei ole kirkkokuntaa. Me olemme vain vapaita Herrassa, emmekä me tarkoita joukkoa fanaatikkoja. Me vain opetamme Raamattua, ja yksin Sitä. Ja Herra on niin hyvä meille, että Hän vahvistaa sen ja osoittaa, että se on totta. Ja se antaa meille suuren lohdutuksen.

⁵³ Ja te olette tervetulleita olemaan keskellämme milloin tahansa. Minä en ole täällä koko aikaa, mutta meillä on täällä hienoja pastoreita; veli Neville, yksi pastoreistamme; veli Capps ja veli Wilbur Collins ovat toiset pastorimme. Ja sitten meillä on muita eri osista maata pienistä sisarseurakunnistamme. Jos te olette Texasin ympäristössä, siellä ovat Martin veljekset, ja veli.. Kuka on veli, joka on tullut kanssasi tänne? En näe veli Blairia tänä aamuna. Oh, veli Blair, en nähnyt sinua. Veli Ruddle täältä 62. kadulta, yksi sisarseurakunnistamme täällä. Veli Junior Jackson istuu tässä veli Blairin vieressä, toinen sisarseurakunnistamme. Ja meillä on seurakuntia ympäri koko maan kaikkialla.

⁵⁴ Veli Jack Palmer, ollessaan matkalla tänne... Uskon heidän ajaneen hieman liian lujaa hänen poikansa uudella autolla, tiedättehan, menen hieman yli nopeusrajoituksen, ja heillä oli tapaturma. Hän loukkasi leukansa eikä kyennyt tulemaan tänne, vaan meni takaisin kotiin. Niin on kyllä kunnossa. Ja veli Ben, eräs toinen veljistämme täältä Kentuckysta, soitti hänelle tänä aamuna, nähdäkseen tarvitsivatko he rahaa tai oliko jotakin mitä seurakunta voisi tehdä auttaakseen heitä, mutta hän sanoi, että kaikki oli hienosti. Hän ajoi mutkaan hieman liian suurella nopeudella, ja iski johonkin irtonaiseen soraan, ja murskasi leukansa tai jotakin sellaista. Ja he soittivat sieltä jostakin postista, jotta hänen puolestaan rukoiltaisiin.

⁵⁵ Veli Billy Collins myöskin, niin kuin tiedämme, murskasi peukalonsa hyvin pahasti, murskaton luun siinä, ja kuulin, että heidän täytyi panna se kipsiin. Niinpä me haluamme muistaa häntä rukouksessa.

⁵⁶ Ja nyt syy miksi me seisomme. Kun me lupaamme uskollisuutta, lippujen kulkiessa ohitse tai jotakin sellaista, me aina seisomme asennossa, tai tervehdimme sitä, tai vähintään me seisomme, osoittaaksemme kunnioitusta kansakuntaamme ja lippuamme kohtaan,

mikä meidän pitääkin tehdä. Ja sitten, miten on meidän Herramme kanssa, kun me luemme Hänen Sanaansa? Nouskaamme nyt seisomaan ja lukekaamme Markuksen 5. luvusta, alkaen 21. jakeesta. Huomioikaa nyt tarkasti, kun me luemme:

Ja, kun Jeesus oli taas veneellä kulkenut ylitse toiselle puolelle, paljon ihmisiä kokoontui hänen luokseen: ja hän oli järven rannalla.

Ja, katso, siellä tuli yksi synagogan esimiehistä, nimeltään Jairus; ja, kun hän näki hänet, hän lankesi hänen jalkoihinsa,

Ja pyysi häntä hartaasti, sanoen, Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan: minä rukoilen sinua, tule ja laske kätesi hänen päällensä, että hän parantuisi; ja hän on elävä

Ja Jeesus meni hänen kanssaan; ja paljon ihmisiä seurasi häntä, ja tungeksivat hänen ympärillään.

Ja eräs nainen, jolla oli ollut verenvuototauti kaksitoista vuotta,

Ja oli kärsinyt monia asioita monilta lääkäreiltä, ja oli kuluttanut kaiken mitä hänellä oli, tulematta paremmaksi, vaan mieluumminkin huonommaksi,

Kun hän oli kuullut Jeesuksesta, tuli tungoksessa takaapäin, ja kosketti hänen vaippaansa.

Sillä hän sanoi, Jos minä voin koskettaa hänen vaatteitaan, olen oleva terve.

Ja heti hänen verensä lähde kuivui; ja hän tunsu ruumiissansa, että hän oli parantunut taudistansa.

Ja Jeesus, välittömästi tuntien itsensä, että voimaa oli lähtenyt hänestä, käänsi itsensä ympäri tungoksessa, ja sanoi, Kuka koski minun vaatteisiini?

Ja hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle, Sinä näet väkijoukon tungenkelevan ympärilläsi,, ja sanotko sinä, Kuka kosketti minua?

Mutta hän katseli ympärilleen nähdäkseen hänet, joka oli tehnyt tämän asian.

sisarensa. Siksi se oli, näettehän. Muistan, kun Roy ja minä olimme ajamassa ja hän mainitsi tuon nimen, ja Herra lähetti minut sinne ylös ja paransi tuon naisen silloin. Kyllä vaan, muistin sen juuri.

²⁵⁶ Mutta tietää nyt mikä hänellä on vikana, siitä minulla ei ole ajatustakaan. Sinä tiedät sen. Mutta, jos Herra Jeesus voi kertoa hänelle jotakin mitä hän on tiennyt. Tai ehkä hänellä on rahavaikeuksia. Ehkä hänellä ja hänen miehellään on jotakin vaikeutta, tai ehkä se on yhdellä hänen lapsistaan, jos hänellä on lapsia, minä en tiedä. Mutta, jos hänellä on, niin ehkä joku hänen lapsistaan on juossut pois kotoa. Ehkä hän seisoo täällä saadakseen tietää jotakin siitä. Minä en tiedä. Minulla ei ole mitään tapaa tietää sitä. Minä en voi sanoa sitä teille. Mutta Hän tietää. Näettekö te sitä?

²⁵⁷ Kuulkaa, ymmärtäkää tämä nyt tarkoin. Minä en ole koskaan sanonut tätä kuulijakunnalle aikaisemmin, mutta tunnen johdatusta sanoa sen nyt. Mikä on sana. Se on ilmaistu ajatus. No niin, kuinka minä voisin ilmaista hänen ajatuksensa, tai kuinka minä voisin ilmaista hänelle mikä hänen ajatuksensa on? Sen täytyy, olla jokin ilmaistu ajatus, eikä hän voi tehdä sitä. Niinpä minun täytyy ilmaista Jumalan ajatus, ja jos se on oikein... Jos se on Jumalan ajatus, silloin se tulee olemaan oikein; ja tämä nainen tulee tietämään sen, ja te kaikki tullette tietämään sen. Katsokaahan, sen ympäri ei ole mitään tietä. Sen on joko oltava Jumala, tai ei Jumala. Hänen armonsa on riittävä. Uskokaa te nyt, jokainen.

²⁵⁸ Ja kuinka moni tulee uskomaan? Enkä te ette koskaan ennen ole nähneet tällaista kokousta, mutta tuletteko te uskomaan, jos Jumala tekee sen? Sitten te siellä, te, jotka ette tule olemaan rukousjonossa, rukoilkaa te myös. Tai, jos te olette tulossa rukoiltavaksi, minä en välitä kuka te olette, ainoastaan rukoilkaa.

²⁵⁹ Herra Jeesus, minä olen nyt käyttänyt paljon aikaa, mutta se on palvellakseni Sinua, Herra. Ja olen tehnyt kaiken minkä inhimillisesti osaan tehdä, mutta Sinä olet Jumilla, ja nyt loppu on Sinun Käsissäsi, Isä. Tulkoon se tunnetuksi, että Sinä olet Jumala, ja Sinun Sanasi on totta. Todista Sanasi, Herra, tästä viimeisestä päivästä, kun Ihmisen Poika tulee olemaan paljastettu. Kuinka Hän teki itsensä tunnetuksi? Hän oli Sana. Mitä on Sana? Sydämen ajatusten ja aikomusten erottaja. Hän käsitti heidän ajatuksensa, Hän kertoi ne Pietarille, Filippukselle, Natanaelille ja tuolle naiselle kaivolla, kun he tulivat, Hän tiesi, että tuo

sen... Pysähtykäämme hetkeksi ajattelemaan. Kuinka moni teistä tässä rukousjonossa tietää, että minä en tiedä mitään teistä, teidän sairaudestanne? Kohottakaa silloin kätenne. Kuinka monet rukousjonossa tietävät, että minä en edes tunne teitä? Kohottakaa kätenne.

²⁵³ Katsokaa te siellä kuulijakunnassa, näettekö. Te siellä, teidän ei tarvitse olla täällä, koskettakaa vain Hänen viittaansa. Puhukaa vain ja sanokaa: "Herra Jeesus, minä uskon Sinua." Sanokaa: "Minä uskon Sen. Minä uskon, että Sinä voit paljastaa sen veli Branhamille, koska...."

²⁵⁴ No niin, ei siksi, että se on veli Branham, hän on vain tavallinen mies. Ja mahdollisesti, jos ylöstempaus tulisi tänä aamuna... Ajatelkaa ylöstempausta. Jos ylöstempaus tulisi tänä aamuna, minä sanon tämän nöyryydessä, ilman epäilystä puolet tästä seurakunnasta, jos me menisimme arvojärjestyksessä, sen mukaan missä meidän pitäisi olla, niin puolet teistä tulisi menemään ennen minua. Niin se on. Minä en ole... Katsokaa sitä vastuuta, joka minulla on, ja kuinka kevytmielisesti minä sen toimitan. Minä olen arvoton Kristuksen palvelija, kun tiedän sen mitä tiedän Hänestä, ja sitten elän sillä tavalla kuin elän; ei moraalittomasti, ei likaisesti, ei mitään sellaista, Jumala tietää, että se on totta. Näettehän? Minä yritän elää oikein, mutta näyttää siltä kuin en kykenisi antamaan asiaa ihmisille. Ehkä jos se olisi ollut joku muu, joku korkeasti oppinut, niin ehkä hän olisi voinut antaa sen ihmisille. Mutta sitten ajattelen, että eivät kaikki ihmiset kuitenkaan tule saamaan sitä. Näettekö? Katsokaahan, Hän tietää mitä Hän tulee tekemään. Niinpä minä vain jätän itseni Hänelle ja sanon: "Herra, minä olen Sinun käsissäsi, tee kanssani niin kuin sopivaksi näet."

Nyt, jos Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iäti...

²⁵⁵ No niin, uskon tuntevani tämän naisen. Sn voi muistaa kuka hän on, mutta minä tunnen hänet. Tunnen hänet, jotenkin. Olen nähnyt hänen kasvonsa, mutta juuri nyt en tiedä kuka hän on. Mutta jotenkin minä tunnen hänet. Etkö sinä tunne minua? A-ha Katsoessani hänen kasvojaan, ajattelin tuntevani hänet, mutta en voi muistaa kuka hän on. Mutta uskon, että hän... Eikö sinun miehesi... Etkö sinä ole tuo nainen, jonka mies työskentelee täällä New Albanyssa. Rouva Agan, niinhän se on. No niin, sinä olet käynyt täällä seurakunnassa. Roy, onko niin se jonka, luokse me menimme sinne vuorille? Kiitä sanoit? Hänen

Mutta nainen peläten ja vavisten, tietäen mitä oli tehty hänessä, tuli ja lankesi maahan hänen eteensä, ja kertoi hänelle koko totuuden.

Ja hän sanoi hänelle, Tytär, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi; mene rauhassa, ja ole terve taudistasi.

Hänen vielä puhuessaan, siellä tuli eräs synagogan esimiehen kotoa, joka sanoi, Sinun tyttäresi on kuollut: miksi vaivaisit Mestaria yhtään pidemmälle?

Niin pian kuin Jeesus kuuli sanan, joka oli puhuttu, hän sanoi synagogan esimiehelle, Älä pelkää, usko ainoastaan.

Eikä hän sallinut kenenkään seurata itseään, paitsi Pietarin, ja Jaakobin, ja Johanneksen, Jaakobin veljen.

Ja hän tuli synagogan esimiehen taloon, ja näki hälinän, ja heidät, jotka itkivät ja valittivat suuresti.

Ja, kun hän oli tullut sisälle, hän sanoi heille, Miksi te pidätte tätä melua, ja itkette? tyttö ei ole kuollut, vaan nukkuu.

Ja he nauroivat häntä ylenkatseellisesti. Mutta, kun hän oli pannut heidät kaikki ulos, hän otti tytön isän ja äidin, ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni sisälle sinne missä tyttö makasi.

Ja hän otti tyttöä kädestä, ja sanoi hänelle, Talita kuum; joka käännettynä on, Tyttö, minä sanon sinulle, nouse.

Ja heti tyttö nousi, ja käveli; sillä hän oli kaksitoistavuotias. Ja he olivat suuresti hämmästyneitä.

Ja hän käski heitä ankarasti, ettei kenenkään tulisi tietää siitä; ja käski, että jotakin pitäisi antaa hänelle syödä.

⁵⁷ 1.Kuningasten Kirjasta, sen 10. luvusta, me luemme nämä kolme jaetta:

Ja, kun Saban kuningatar kuuli Salomonin maineesta koskien HERRAN nimeä, hän tuli koettelemaan häntä vaikeilla kysymyksillä.

Ja hän tuli Jerusalemiin sangen suuren seurueen kanssa, kameliien kanssa, jotka kantoivat mausteita, ja hyvin paljon

kultaa, ja jalokiviä: ja, kun hän oli tullut Salomonin luo, hän puheli hänen kanssaan kaikesta mitä oli hänen sydämessään.

Ja Salomon kertoi hänelle kaikki hänen kysymyksensä: ei ollut mitään asiaa kätkössä kuninkaalta, jota hän ei olisi hänelle kertonut.

⁵⁸ Rukoilkaamme. Herra Jeesus, kun me luemme näitä kertomuksia Raamatusta, meidän sydämemme hyppää ilosta. Sillä me tiedämme, että Sinä olet Jumala, etkä Sinä koskaan muutu. Sinä et koskaan muuta menetelmiäsi, Sinä et koskaan muuta tapojasi, Sinä pysyt Jumalana ikuisesti. Ja me rukoilemme, Jumala, että Sinä toisit meille sen tulkinnan näistä Kirjoituksista tänä aamuna, jonka Sinä haluat meidän tietävän, niin että sydämemme voivat olla erotetut, että suuri Pyhä Henki tulisi keskuuteemme tänään ja erottaisi ajatuksemme ja sydämemme. Ja voikoon sydämemme olla niin täynnä iloa lähtiessämme täältä, että voimme sanoa niin kuin nuo, jotka tulivat Emmauksesta tuona yönä sanoivat: "Eikö sydämemme palanutkin sisimmässämme, kun Hän puhui meille tiellä!" Sinä pysyt aina Jumalana, ja me olemme Sinun nälkäisiä lapsiasi kokoontuneina yhteen tänä aamuna. Sillä on kirjoitettu: "Ihminen on elävä jokaisesta Sanasta, joka lähtee Jumalan suusta." Siunaa meitä yhteen kokoontumisessamme ja kaikkia näitä ihmisiä, Herra, jotka ovat tulleet satoja ja, kyllä, tuhansia maileja. Me rukoilemme, että kotiin mennessään heidän sydämensä tulisivat olemaan tyydytetyt Jumalan laupeuden ja armon hyvillä asioilla. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁵⁹ Hyvin outo pieni teksti, kolme sanaa kaikesta tästä lukemastamme, josta haluan puhua. Te saatatte sanoa: "Se on hyvin pieni asia, kolme sanaa kaikesta tästä lukemastasi, näistä osista kahta Raamatun lukua." Mutta minä tein sen taustaksi, ottaakseni nämä kolme sanaa: *Koetella hänen sanansa.*

⁶⁰ Tiedätkö, Raamatussa on Kirjoitus, 1 Tess.5:21, jossa sanotaan: "Koetelkaa kaikki asiat, ja pitäkää tiukasti kiinni siitä mikä on hyvää." Kun mitä tahansa on koeteltu, se tulee olemaan todistettu joko 'oikeaksi' tai vääräksi. Sitten löydettyänne sen mikä on oikein, Raamattu sanoo: "Pitäkää lujasti kiinni." Toisin sanoen,

"Tarttukaa siihen, alkää päästäkö siitä irti. Pitäkää lujasti kiinni!" Toisin sanoen: "Pitäkää tiukasti kiinni, niin ettei se tule luiskahtamaan."

Minä en tiedä mitään heistä. En sano etteikö rukousjonoon tällä tavalla kutsuttaessa tulisi joku, jonka tunnen, mutta minä en tiedä mistä syystä he ovat täällä. Katsokaahan, minä en voisi tietää mitä varten he ovat täällä.

²⁴⁸ Nyt se mitä yritän tehdä, on saada teidät näkemään tämän, tarkatkaa nyt: "Tekoja joita Minä teen te myös teette." Uskotteko te sitä? Uskotteko te, että Hän tulee todistamaan tuon Sanan? Hyvä on. Sanoiko Hän, että Hän tulisi paljastamaan itsensä Ihmisen Poikana seurakunnan ajanjakson lopulla? Ja maailma näyttäisi silloin olevan samassa tilassa kuin Sodoman ja Gomorran aikana? Uskotteko te sitä?

²⁴⁹ Nyt Billy, miksi et nyt päästäisi heitä tulemaan tätä kautta? Hyvä on.

²⁵⁰ Ajanjakson lopussa, Hän tulisi paljastamaan itsensä. Katsokaahan nyt, käsitätkö, että tässä on kysymyksessä täydellinen mahdottomuus? Tässä jonossa seisoo ihmisiä, joita en koskaan elämässäni ole nähnyt. Ja siellä istuu ihmisiä joita en koskaan ole nähnyt. Mutta muistakaa, uskoisin, että se on Hebr.4:15, jossa sanotaan, että "Hän nyt on Ylimmäinen Pappi, jota voidaan koskettaa meidän heikkoutemme tunnolla." Onko se totta? Jos Hän nyt on Ylimmäinen Pappi, silloin Niin on Hebrealaiskirje 13:8, sama eilen, tänään ja ikuisesti." Onko se oikein? No niin, kuinka Hän paljastaisi itsensä? Kuten kerroin teille, Hän puhuu aina profeettojensa kautta. Hän lähettää aina Sanoman ennen tuomiota. Ja kaikissa näissä asioissa, Hän ei koskaan muuta tapaansa.

²⁵¹ Hän päätti Eedenin Puutarhassa, että Hän pelastaisi ihmisen, vuodatetun viattoman veren kautta. Hän ei ole koskaan muuttanut sitä. Me yritämme muuttaa sitä, koulutuksen kautta, Baabelin tornien kautta, suurten kaupunkien kautta, ja kaikkea sen kaltaista. Me yritämme muuttaa sitä, mutta se ei toimi. Me yritämme muuttaa sitä kouluttamalla Maailman Hänelle. Me yritämme muuttaa sitä kirkkokunnallistamalla ihmiset. Se ei ole koskaan onnistunut. Ainoastaan yhdessä paikassa voi ihminen kohdata Hänet palvoakseen, ja se on Veren alla. Teidän kirkkokuntanne jakavat teidät, mutta Veren alla te olette samoja. Hän ei koskaan muutu.

²⁵² Nyt, jos Hän on muuttumaton Ylipappi', ja sama eilen tänään ja iäti, silloin Hänen täytyy pitää tuo Sana. Ei siksi, että me sanomme niin, vaan koska Hän on sanonut niin. Näettekö? Jos Hän nyt tulee tekemään

tänne. Te pienet lapset, jotka istutte tässä, tulkaa tänne puhujanlavan taakse. Minä haluan heidän kävelevän ohitse juuri tästä, niin että voin rukoilla heidän puolestaan.

²⁴⁶ No niin, katsokaamme nyt. Mitä minä kutsuinkaan, yhdestä viiteenkö? Jokainen siellä jolla on rukouskortti yhdestä viiteen kohottaisitteko kätenne, jotta näkisimme ovatko he kaikki seisomassa. Oletteko te kaikki siellä? Yksi, kaksi, kolme, neljä? Missä on numero B viisi? Viisi, mene sinne taakse sitä kautta, rouva. Hyvä on, herra, mene ympäri tuota kautta. Selvä on. Kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen. Katsokaahan, me teemme tämän, niin ettei tule mitään häiriötä. Kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen. Onko sinulla rukouskorttia, herra, joka seisot siinä. Numero seitsemänkö? Hyvä on, mene suoraan sinne heidän kanssaan. Luulen, että heitä on vasta kaksi siellä. Rukouskortti kuusi, seitsemän, yhdeksän, kymmenen. Minulla on heistä vasta kaksi täällä... Onko sinulla korttia, herra? Hyvä on, siellä he ovat. Kymmenen, yksitoista, kaksitoista, kolmetoista, neljatoista viisitoista. No niin, yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi. Hyvä on, 16, 17, 18, 19, 20. Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi. Hyvä on, 20, 21, 22, 23, 24, 25. Yksi, kaksi, kolme, kierrä sieltä ympäri, herra, jonon perään. Auttakaa häntä siellä, antakaa hänen mennä kumpaa kautta hän vain haluaa. Hyvä on, veli, he avasivat sinulle tien sinne. Ihmiset ovat avanneet sinulle tien tänne. Antakaa hänen päästä ympäri ja sinne jonoon. Antakaa luinen istua siellä ja, kun hänen numeronsa kutsutaan, pankaa hänet omalle paikallensa. Kun hänen vuoronsa tulee, pankaa hänet silloin sinne jonoon. Hyvä on, uskon, että siinä on nyt niin monta kuin voimme ottaa.

²⁴⁷ Kuinka monella täällä ei nyt ole rukouskorttia, mutta luotatte siihen ja olette ehdottoman varmat, että Jumala voi parantaa sairaat? Kohottaisitteko kätenne. Uskotteko te sitä? Kuinka moni täällä tietää, että minä en tiedä teistä mitään, että minä en tiedä mitään teidän taudeistanne? Voin tuskin nähdä siellä yhtään ihmistä omasta Tabernaakkelistani, joita tuntisin, te olette vieraita minulle, ellen sitten tunne joitakin näistä saarnaajista. Tässä minä näen erään henkilön, jonka tunnen. Minä en ole täällä tarpeeksi, näettehän, he ovat vain ihmisiä, jotka tulevat kaikkialta. Kuinka moni täällä... Sallikaa minun todistaa se teille. Kuinka moni täällä tietää, että minä en tiedä mitään teistä? Kohottaisitteko kätenne. Näettekö, se on teidän kätenne Jumalan edessä.

Pitäkää lujasti kiinni siitä mikä on hyvää, sen jälkeen, kun se on todistettu 'oikeaksi'. Ja mikä tahansa on todistettu 'vääräksi', irrottakaa siitä niin nopeasti kuin voitte, jättäkää se. Älkää koskaan pitkö kiinni väärästä asiasta.

⁶¹ No niin, on mahdollista, että luotettavat kristityt, hienot ihmiset, pitävät joskus kiinni vääristä asioista, ajatellen, että se on oikein. Mutta nämä asiat tulisi koetella, ovatko ne "oikein" tai "väärin." Se on meidän kaikkien velvollisuus, koska odotamme menevämme Taivaaseen kun Jeesus tulee. Ja se on saarnaajan velvollisuus, kun joku kysymys tulee esiin, että hän selvittää ja todistaa sen ihmisten edessä niin, että he voivat ymmärtää sen, koska kukaan ei haluaisi olla väärässä, pitää kiinni väärästä asiasta.

⁶² Niinpä meillä on Kirjoitus (ja Jeesus sanoi, että "koko Kirjoitus täytyy täyttää") joka sanoo, että meidän pitäisi koetella kaikki asiat. Ja sitten, "pitää lujasti kiinni", tai "ottaa tiukka ote siitä. Eikä päästää irti, vaan pitää lujasti kiinni siitä mikä on hyvää."

⁶³ Muistan jotakin minkä opein koulussa, ja monet teistä opitte saman asian. Kun te olette selvittäneet laskutehtävän, te voitte ottaa vastauksen ja todistaa sen oikeaksi tuolla tehtävällä. Kuinka monet teistä tekivät niin? Kaikki teistä, tietenkin. Silloin teidän ei tarvitse huolehtia siitä onko vastauksenne oikein tai ei, koska laskutehtävän vastaus on todistettu oikeaksi itse tehtävällä. Sen vuoksi te tiedätte, että teillä on oikea vastaus. Jos jokainen teistä on paperillaan todistanut vastauksen oikeaksi tehtävän kautta, silloin teillä on se. Kukaan ei voi silloin sanoa, että se on väärin. Ja, jos te teette työnne oikealla tavalla sillä tavalla kuin se tulee tehdä, ja teidän vastauksenne on todistettu oikeaksi, silloin voitte levätä rauhassa, varmana siitä, että tulette saamaan korkeimman arvosanan tuosta kokeesta, koska te olette todistaneet sen oikeaksi itse ongelmalla.

⁶⁴ Nyt on myös olemassa vanha sananlasku, joka sanoo: "Todista se, ja minä tulen uskomaan sen." Yhdellä osavaltioistamme on iskulause: "Minä olen Missouriista, näytä minulle." Näettekö, toisin sanoen: "Todista se minulle, minä olen Missouriista." Mutta se ei aina toimi sillä tavalla, koska Jumala on jokaisessa ajanjaksossa täyttänyt ja todistanut sen työn, jonka Hän on asettanut tuota ajanjaksoa varten, sen minkä Hän on puhunut Sanassansa. Ja joka kerta, kun Jumalan Sana on todistettu oikeaksi kussakin ajanjaksossa, on enemmistö hyljännyt Sen. Niinpä:

“Todista se, ja minä tulen uskomaan sen,” ei ole niin. Teillä voi olla uskoa vain, kun Jumala antaa teille uskoa. Usko on Jumalan lahja. Kuinka uskonnollinen te saatattekin olla, teillä kuitenkin täytyy olla usko. Ja teidän uskonne, jos te olette kristitty, voi levätä ainoastaan oikeaksi todistetulla Jumalan Sanalla.

⁶⁵ Muistakaa nyt, Jumala on jakanut Sanansa kullekin ajanjaksolle, ja kertonut ennalta mitä tässä määrättyssä ajanjaksossa tulisi tapahtumaan, josta Hän puhuu. Jos Mooses nyt olisi tullut Nooan sanoman kanssa, ei se olisi toiminut. Jos Jeesus olisi tullut Mooseksen sanoman kanssa, ei se olisi toiminut. Tai, jos joku profeetoista olisi tullut jonkun toisen profeetan sanoman kanssa, ei se olisi toiminut. Mutta profeettojensa kautta, Hän on paljastanut suunnitelmansa ja kokonaisuudessaan kaiken Itsestään. Sen vuoksi Raamattuun ei voida lisätä yhtään Sanaa, eikä ottaa yhtään Sanaa pois Siitä.

⁶⁶ Niinpä, jos te todistatte vastauksenne oikeaksi itse laskutehtävällä, niin miksi ette todistaisi sitä vastausta, jonka me nyt saamme oikeaksi tämän ajanjakson Sanalla. Jos Raamattu puhuu siitä, että jokin määrätty asia tulee tapahtumaan tässä ajanjaksossa, ja se on Raamatussa ja se tulee tapahtumaan. Silloin, jos vastauksenne jota te yritätte antaa ihmisille, on todistettu Kirjalla, silloin se on totta. Muussa tapauksessa se ei sitä ole.

⁶⁷ Sitten, ilman epäilystä te olette heidän myös kuulleet sanovan: “Näkeminen on uskomista.” “se on eräs toinen vanha sananlasku, mutta sekään ei ole niin. Se ei toimi, koska miehet voivat istua ja katsella aivan suoraan jotakin, eivätkä he tule näkemään sitä. Englantilaisella sanalla “nähdä”... [see] voi olla monia eri merkityksiä. “Sea”, voi merkitä “suurta vesimäärää.” Ja “see” saattaa merkitä “ymmärtää.” “See” saattaa merkitä “katsomista.” Ja on kaiken kaltaisia sanoja joita voitte käyttää. Mutta, kun te sanotte: “näkeminen on uskomista,” te teette virheen.

⁶⁸ Kun te ymmärrätte sen, te uskotte sen. Jeesus sanoi: “Ellei ihminen synny uudestaan, hän ei voi nähdä Valtakuntaa”, toisin sanoen: “ymmärtää Valtakuntaa,” koska Valtakunta on Pyhä Henki teissä. Teidän täytyy ymmärtää mikä tämä on teissä. Ja ainoa tapa teidän ymmärtää se, on verrata sitä, mitä se saa teidät tekemään, sen kanssa

etsiä Sinua tällä hetkellä, ennen kuin portit sulkeutuvat, eikä aikaa ole enää oleva. Anna Morsiamen, kun se alkaa mennä pois tahdist, pois tästä ja tuosta, voikoon se tulla takaisin tahtiin, niin kuin tuo näky näytti muutama viikko sitten.

²⁴⁴ Minä rukoilen Sinua, Isä, siunaa nyt ja paranna sairaat. Täällä on nenäliinoja, joita tulee eri osista maata. Ja Kirjoituksessa sanotaan: “He ottivat Paavalin ruumiilta nenäliinoja ja esiliinoja, ja veivät ne sairaille ja Jumala paransi heidät.” Me tiedämme, että me emme ole Pyhä Paavali, mutta me tiedämme, että se ei ollut Pyhä Paavali, vaan se oli ihmisten usko siihen, että hän oli Sinun palvelijasi. Herra, nämä ihmiset eivät ajaisi näitä satoja maileja, jos he eivät uskoisi. Palkitse heidän uskonsa, Herra, kun minä en voitele näitä nenäliinoja öljyllä (Paavali ei koskaan voidellut niitä, ne otettiin hänen ruumiiltaan), ja minä pidän näitä nenäliinoja nyt käsissäni, Herra, ei niin, että se olisi minun ruumiini (koska siinä ei ole mitään hyvää), mutta se on Sinun lunastamaasi omaisuutta, ja minä rukoilen Jumala, että Sinä kunnioittaisit heidän uskoansa. Voikoon jokainen heistä parantua Jumalan Valtakunnan tähden. Nyt Herra, Sanoma oli pitkä, en tarkoittanut sen kestävän kuin muutaman minuutin, mutta se jatkui kaksi tuntia tai enemmänkin. Parantukoon nyt sairaat, Herra, anna ihmisten nähdä, että Sinä olet täällä, niin että minä en ole sanonut tätä vain itsestäni. Se olet Sinä, Herra. Ja minä rukoilen Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²⁴⁵ Nyt, noin kymmenessä minuutissa. Minä en tiedä... Jaoitteko te täällä rukous-kortteja? Billy sanoi antaneensa joitakin. Pyysin häntä tekemään sen tänä aamuna. Minä itse tulin vain muutama minuutti ennen kokouksen alkua, eikä minulla ollut tilaisuutta kysyä sitä häneltä, koska puhuin veli Benin ja muiden kanssa siellä. Minulla ei ollut tilaisuutta sanoa siitä hänelle. Hän vain kertoi jakaneensa rukouskortteja.

Rukouskortti B, yhdestä sataanko? Hyvä on, ottakaamme rukouskortti B yksi. Kenellä se on? Jos et voi nousta seisomaan, kohottaisitko kätesi. Joku nainen siellä takana. Hyvä on, B, numero yksi, numero kaksi, kolme, neljä, viisi, tulkaa tätä kautta. Minä pyydän näitä pieniä lapsia, jos he tulisivat tänne puhujankorokkeen taakse ja istuisivat tänne. No niin, hyvä on. Nyt, kun sanon teille, niin menkää tuota käytävää pitkin, te ihmiset yhdestä viiteen, ja tulkaa sitten suoraan

Aamen. Älkää. luulko voivanne sanoa, että te kuulutte tähän tai tuohon.” Aivan samoin kuin Eliakin teki!

²³⁹ “Ja viimeisissä päivissä on tapahtuva, ennen kuin tuo suuri ja kauhistuttava Herran päivä tulee, että Minä tulen lähettämään teille profeetta Elian, ja hän tulee ennallistamaan lasten Uskon takaisin isiin.” Ja tarkatkaa, juutalaisten isien Uskon lapsiin. Näettekö? Heidän lupauksensa Kirjoituksesta, pakanat ja mistä he olivat langenneet pois. Katsokaa tuota kaksoistarkoitusta, aivan tarkalleen. Ja täällä rae näemme sen, Jumala todistaa Sanansa.

²⁴⁰ Kumartakaamme päämme hetkeksi. Rakas Jumala, Joka toiti jälleen Herran Jeesuksen kuolleista, todistaaksesi Sanasi, ja Hän on elossa tänään, todistaen Sinun Sanasi. “Katso, Minä olen aina teidän kanssanne, maailman loppuun asti,” todistaen Hänen Sanansa. “Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti.” (Jos se ei olisi “iäti,” se saattaa ehkä kompastuttaa jonkun heistä.) En pysähtynyt selittämään sitä, Herra. Mutta tuo sana “iäti,” he tietävät, että se on vain “ajanjakso.” Ja nyt tämän ajan jälkeen meillä ei enää ole mitään “iäti,” vaan se tulee olemaan Iankaikkisuus. Niinpä Hän oli sama Jumala, joka oli Mooseksessa ja profeetoissa. Ja sitten Hän tuli tuon ajanjakson jälkeen ja julkitoi itsensä Jumala-profeettana. Ja sitten meillä oli ajanjakso, ja Hän tulee jälleen. “Sama eilen tänään ja iäti.”

²⁴¹ Me ajattelemme Salomon, tuossa suuressa juutalaisten tuhatvuotisvaltakunnassa, kun yksikään Kansa ei uskaltanut koskettaa heihin, ja tuo suuri Jumalan lahja oli tuossa profeetassa, niin että hän teki tunnetuksi tuolle kuningattarelle kaikki hänen sydämensä salaisuudet, mikään ei pysynyt salassa. Tuo suuri ajanjakso, osoittaen esikuvana, että eräs suuri ajanjakso olisi tulossa.

²⁴² Ja nyt, Isä, se olit Sinä, eikä Salomon. Se olit Sinä Jeesuksessa, koska Hän sanoo: “Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman Itsellensä. “Hän oli luomisen alku.” Hänen ruumiinsa oli lunastettu luomakunta. Ja nyt, kun seurakunta kautta ajan jaksojen on kadottanut ensimmäisen rakkautensa, Sinä viimeisissä päivissä lupasit kutsua pienen vähemmistön, pienen Lauman, viimeisissä päivissä.

²⁴³ Isä, meidän sydämemme hypähtävät ja minun sydämeni jyskyttää, kun ajattelen sitä ja tiedän, että Sinun Sanasi ovat totta, yksikään niistä ei voi pettää. Anna näiden ihmisten tänään ymmärtää se, ja salli syntisen

mitä Raamattu sanoi sen tulevan tekemään. Silloin teidän ongelmanne on selvitetty. Ja silloin te näette, onko Hän tuo sama Pyhä Henki.

⁶⁹ Niinpä näkeminen ei ole uskomista. Minä voin todistaa sen ruumiin aisteilla, että näkeminen ei ole uskomista. Minä en voi nähdä tätä öljypulloa, koska se on takanani, mutta kuitenkin tuntoaistini sanoo minulle, että minulla on se kädessäni. Ymmärrätekö? Minä en voisi nähdä sitä, se olisi mahdotonta. Nyt pannessani sen tähän, en ulotu koskettamaan sitä, se on mahdotonta, ja kuitenkin uskon, että se on öljypullo. Tässä, nähdä on uskoa; tässä, tuntea on uskoa. Nyt, jos suljen silmäni, en voi nähdä enkä tuntea sitä, mutta läheltä minä voin haistaa sen, ja yhä uskoa, että se on siellä. Niinpä: “Usko on ne asiat aineellistuneena joita toivotaan, todiste niistä asioista joita ei voida nähdä, maistaa, tuntea, haistaa tai kuulla.” Te uskotte sen! Ja uskolla täytyy olla lepopaikka. Ja mikä tahansa on vastoin Jumalan Sanaa, uskolla Jumalaan ei voi olla lepopaikkaa ellei se ole Jumalan lupaus. Ja, sillä usko pysyy Iankaikkisesti.

⁷⁰ Mutta kaikesta tästä epäilevästä ajanjaksosta huolimatta, joka on pahin kaikista, ja, jossa me nyt elämme, kaiken tämän epäilyn edessä, Jumala yhä todistaa Sanansa oikeaksi, niin kuin Hän on tehnyt jokaisessa ajanjaksossa. Epäusko ei pysäytä Jumalaa, se ei estä Häntä. Minä en välitä kuinka epäuskoinen maailma on, Sana yhä tulee tapahtumaan. Epäusko ei tee mitään muuta kuin vain tuomitsee uskomattoman. Epäusko tulee lähettämään uskomattoman Helvettiin. Se ryöstää häneltä kaikki Jumalan hänelle lupaamat siunaukset, mutta se ei estä Jumalaa menemästä suoraan eteenpäin uskovaisen kanssa. Katsokaahan, epäusko ei pysäytä Jumalaa, se ainoastaan pysäyttää uskomattoman.

⁷¹ Te sanotte: “Aurinko ei tule paistamaan huomenna, minä tulen estämään sen.” Yrittäkää sitä. Näettekö? Te ette voi tehdä sitä. Jumala asetti sen järjestykseen ja sanoi, että se tulisi paistamaan, ja se tulee paistamaan, siinä kaikki, koska Hän sanoi, että se tulisi. Sen eteen voi tulla pilviä, mutta se yhä paistaa samalla tavalla. Ettekä te voi estää Jumalaa epäuskonne kanssa.

⁷² Kuinka Hän tekee Sanansa tunnetuksi ihmisille? Ensiksikin, Jumala tietäen, että tulisi olemaan uskomattomia... Tarkatkaa nyt Jumalan viisautta. Tietäen, että tulisi olemaan uskomattomia, ja, että enemmistö tulisi olemaan uskomattomia. Hän, ennalta tietämisellä, ennalta määräsi

siemenen jokaista ajanjaksoa varten, joka tulisi uskomaan Sen. Nyt, jos huomaatte siellä, niin jokainen ajanjakso menee suoraan eteenpäin Hänen Sanansa kanssa, kaiken tapahtuessa omalla ajallaan, mikään ei estä Jumalaa. Hän menee suoraan eteenpäin, ja jokainen liike tapahtuu aivan tarkalleen ajallaan. Joskus me ajattelempa, että se ei toimi oikein, mutta älkää murehtiko, Jumalan kello toimii aivan tarkalleen sekunnin murto-osalleen, ja kaikki toimii aivan oikealla tavalla.

⁷³ Kun joskus katselen ympärilläni, ja näen nämä rickyt ja ricketat, joita meillä on tänään kaduillamme, ja kuinka kaikki on meneillään, minä ajattelen: “Oi Jumala!”

⁷⁴ “Hetkinen vain”, Hän sanoo: “Minun ajannäyttäjäni liikkuu aivan tarkalleen oikein. Minun täytyy panna sinut samalle perustalle kuin panin ensimmäisenkin miehen, noina päivinä. Ja Minä panen sinut samalle perustalle Lutherin kanssa, ja samalle perustalle Wesley'n kanssa.” Koska, näettehän, syntiä ei tunnettu sillä tavalla silloin kuinka se on nyt. Ja, kun meillä on enemmän tietoa nyt kuin mitä heillä oli silloin, ja kun vihollinen tulee kuin tulva, nostaa Jumalan Henki vastuksen sitä vastaan. Näettekö? Ja nyt tänään, kun meillä on enemmän tietoa ja enemmän ymmärrystä, virtaavat epäuskon virrat voimakkaina, mutta Jumala kohottaa vastuksen sitä vastaan. Mutta muistakaa, Hän on aina... Hän ennalta määräsi nämä asiat tapahtuvaksi, Hän kertoi ne ennakkolta profeettojensa kautta, että ne tulisivat tapahtumaan. Ja, kun vanhurskaat näkevät nuo asiat vahvistetuiksi, silloin he tietävät, että se on oikein. Huolimatta siitä mitä kuka tahansa muu sanoo, he tietävät, että se on oikein.

⁷⁵ Uskon, että se on 1.Tessalonikalaiskirja, jossa Niin sanoo: “Hän on ennalta määrännyt meidät lapsiksi adoptoitaviksi Jeesuksella Kristuksella.” Jumala ei sanonut: “Minä tulen valitsemaan sinut, ja sinua Minä en valitse,” vaan ennalta tietämisellään Hän tiesi mitä te tulisitte tekemään. Niinpä Hän ennalta tietämisellä voi asettaa kaiken järjestykseen, ja Hän on laittanut kaiken toiminnan itsensä hyväksi ja teidän hyväksenne.

⁷⁶ Genesiksessä [1. Moos], Jumala sanoi Aadamille ja Eevalle mitä tapahtuisi, jos he eivät uskoisi Hänen Sanaansa. Hän pani oikean ja väärän heidän eteensä ja sanoi: “Sinä päivänä, jona te siitä syötte , te

Liittämään Seurakunta Päähänsä, yhdistämään Morsian avioliittoon. Yljän kutsu on tuleva suoraan tämän kautta, kun Ihmisen Poika tulee alas ja tulee inhimillisessä lihassa liittämään nuo kaksi yhteen. Seurakunnan täytyy olla Sana, koska Hän on Sana, ja nuo kaksi liittyvät yhteen, ja sen tekemiseen tarvitaan Ihmisen Pojan paljastamisen tuleminen julki. Ei jonkun kirkonmiehen... Näettekö te mitä minä tarkoitan? Katsokaahan, se on Ihmisen Poika, Jeesus Kristus, joka tulee alas ihmislihassa keskuuteemme, ja tekee Sanansa niin todelliseksi, että se tulee yhdistämään seurakunnan ja Hänet yhdeksi, ja sitten Morsian on menevä Kotiin Hääaterialle. Aamen. Morsian on jo yhdistetty, näettehän, me menemme Hääaterialle, emmekä häihin. “...koska Karitsan häät ovat tulleet.” Mutta ylöstempaus on hääaterialle meneminen. Kun Sana täällä yhdistyy henkilön kanssa, ja he kaksi tulevat yhdeksi. Ja mitä se silloin saa aikaan? Se tuo julki jälleen Ihmisen Pojan, ei joitakin kirkon teologeja. Vaan Ihmisen Pojan! Sana ja Seurakunta tulevat yhdeksi. Mitä tahansa Ihmisen Poika teki, ja Hän oli Sana, sanoin on Seurakunta tekevä.

²³⁷ Kuinka Hän todisti itsensä kautta ajanjaksojen? Profeettojen kautta, jotka voivat puhua Sanan, tuntea heidän ajatuksensa. Se on kuinka Hänet tunnettiin. Lupa oli, että seurakunta ajanjakso ei olisi “yö eikä päivä,” mutta ehtoo aikana Ihmisen Poika tulisiin paljastamaan. Se tulisi jälleen. “On oleva Valo ehtooajalla.” Näettekö? Mitä Hän tekee? Todistaa Sanansa.

²³⁸ Katsokaa nyt taaksepäin, tuliko Hän neitsyen kautta, niin kuin profeetat olivat sanoneet? Tuliko Hän tarkalleen sillä tavalla kuin Hän oli sanonut? Tarkatkaa sitä tänään, Hän on todistanut Sanansa huolimatta siitä kuinka monia ateisteja on sanomassa jotakin muuta, Hän kuitenkin tulee ja todistaa Sanansa. Täällä me olemme tulleet kaikkien näiden seurakunta ajanjaksojen lävitse, ja menneet pois Sanasta, niin kuin he tekivät Malakiasta Kristuksen tulemuksen. Kaikki profeetat ja muut asiat olivat lakanneet, ja he olivat ottaneet sijalle arvohenkilöitä ja niin edelleen, mutta katsokaa minkä kaltaisen luonteen Hän lähetti. Aivan tarkalleen Elian kaltaisen, joka vihasi moraalittomia naisia, joilla oli paljon maalaamista, puuterointia ja meikkaamista siellä. Ja kirkonmiehet, hän löi heitä oikealla, ja vasemmalle. Tullen erämaasta pelkäämättä ketään, ja sanoi: “Messias on matkalla. Minä tulen tuntemaan Hänet, kun Hän tulee, minä tulen esittelemään Hänet.

todistamaan sen, koska Hänen Sanansa sanoo niin. Ja ainoastaan vanhurskas tulee olemaan siellä. Hän tulee todistamaan sen myös. Niin se on. ainoastaan ne, jotka ovat tehdyt osaksi tästä Sanasta (ne joilla oli oma osansa ja asemansa tässä Sanassa omaa ajanjaksoaan varten) tulevat olemaan ainoat, jotka tulevat olemaan siellä. Koska se on mitä se on, Hän on Sana. Ja mikä on nainen? Miehen kuva. Ja mikä on Seurakunta? Sanan kuva. Näettekö, niin se on tarkalleen. Niinpä se on se mikä tulee olemaan siellä. Ainoastaan todelliset uskovaiset Hänen Sanassansa tietävät Tämän ja voivat uskoa Sen. Ja Jumala auttaa heitä todistamaan sen, että se on totta.

²³³ Uskotteko te sitä? Uskotteko te sitä? Jos niin on, niin kurottautukaa uskolla ja koskettakaa Hänen vaippaansa, koska Hän on kulkemassa tästä ohitse. Hän tulee todistamaan, että Hän on sana eilen, tänään ja iankaiken, Hebr.13:8. “Katso, Minä olen teidän kanssanne maailman loppuun asti,” Matteus. Ja Hän on ylipappi, sanotaan Hebrealaiskirjässä: “Hän on ylipappi jota voidaan koskettaa meidän heikkouksiemme tunnolla.” Uskotteko te sitä? Kurottautukaa koskettamaan Herraa. Hän on aina läsnä: “Katso, Minä olen aina teidän kanssanne.” Katsokaa sitä kautta ajanjaksojen. “Koetelkaa kaikki asiat. Pitäkää lujasti kiinni siitä mikä on hyvää.”

²³⁴ Jos te nyt kuulutte johonkin seurakuntaan, joka ei usko, että Niin on sama eilen, tänään ja iankaiken, sama, joka tavalla, niin erotkaa siitä. Koetelkaa se!

²³⁵ No niin, me sanomme, että Hän on noussut ylös kuolleista. Minä en sanonut sitä, vaan Sana täällä sanoo sen. He sanoivat: “Hän on noussut ylös kuolleista.” Hän sanoo, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaiken. Uskotteko te sitä? Hän lupasi näiden asioiden tapahtuvan viimeisessä päivässä, että Ihmisen Poika tulisi julkituoduksi.

²³⁶ Muistakaa nyt, se ei ollut Jeesus, joka puhui Abrahamille siellä, ja, joka voi erottaa Saaran sydämen ajatukset selkänsä takana. Hän ei ollut Jeesus, Hän ei ollut vielä syntynyt. Mutta se oli tavallinen mies inhimillisessä lihassa, jota Abraham kutsui nimellä “Elohim, tuo suuri Kaikkivaltias.” Jeesus sanoi: “Niin kuin se oli Sodoman päivinä, niin se on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa, kun Ihmisen Poika paljastetaan.” Ei enää seurakuntana, näettehän, ei enää sitä; vaan Morsian kutsutaan, näettehän. “Tuona päivänä Ihmisen Poika tullaan paljastamaan.” Miksi?

tulette kuolemaan.” Ja Jumala tarkoitti aivan tarkalleen sitä mitä Hän sanoi. Hän tekee aina niin, Hän tarkoittaa mitä Hän sanoo.

⁷⁷ Saatana sai Eevan olemaan uskomatta Sitä, sillä Saatana itse ei koskaan uskonut Sitä. Hän ei usko Sitä, hän sai Eevan olemaan uskomatta Sitä. Ja hän yhä tekee samoin ja opettaa muita tekemään samoin, ja he epäilevät sitä aivan niin kuin Eevakin teki. Jumala linnoitti omansa Sanansa taakse, se on teidän ainoa suojavarustuksenne. Ei teidän kirkkokuntanne, ei isänne, eikä äitinne, vaan Jumalan Sanan taakse. Se on paikka, jossa uskovainen on suojattuna, Sanan takana. Kun se rikottiin siellä tuolla pienellä epäilyksellä: “Olisikohan se oikein vai ei,” otti järkeily uskon paikan ja mursi varustuksen. Ja Jumala piti Sanansa, Hän täytti Sen. Saatana yritti saada Eevan epäilemään Sitä.

⁷⁸ Tai järkeilemään, alkää järkeilkö Sen kanssa! Te sanotte: “No niin, mutta minä uskon...” Siihen teillä ei ole oikeutta. Kun Jumala sanoo jotakin, tulee se tehdä juuri sillä tavalla kuin Hän on sen sanonut. Te sanotte: “Mutta minä ajattelen...” Teidän ei tule ajatella, vaan olkoon teissä se mieli, joka Kristuksessa oli. Ja Kristus on Sana! Olkoon Sana teissä. Kaikki muut sanat ovat väärin, Kristuksen Sanat ovat oikein! Muut uskovat Saatanaa ja kaikkea hänen järkeilyjään, niin kuin Eevakin teki, järkeillen: “No niin, miksi Jumala tekisi niin? Eikö tämä ole aivan yhtä hyvä kuin tuo?” Jos se on vastoin Sanaa, se ei ole! Niinpä mitä tahansa joku Raamatun opettaja tai joku muu teille opettaa tai yrittää saada teidät uskomaan hitusenkin eri tavalla kuin mitä Raamattu sen sanoo, se on valheellista opettamista. Se on jälleen Saatana, aivan niin kuin se oli Eevalle. Jumala menee suoraan eteenpäin, huolimatta siitä mitä Saatana tekee, Jumala menee suoraan eteenpäin todistaen Sen olevan niin.

⁷⁹ Katsokaa nyt mitä hän sanoi Eevalle: “Varmastikaan et tule kuolemaan. Sinä tulet olemaan viisaampi.” Se on mitä maailma odottaa tänään, tieteellistä todistetta, jotakin mikä on ihmisen tietoa. Ja Saatana sanoi: “Varmastikaan te ette tule kuolemaan.”

⁸⁰ Mutta Jumala oli sanonut: “te tullette kuolemaan,” ja Jumala todisti sen olevan niin. Ja me voimme nähdä sen, Hän tarkoitti mitä Hän sanoi. Menkää tänne hautausmaalle, niin tullette näkemään tarkoittiko Hän sitä tai ei. “Sinä päivänä jona te siitä syötte, sinä päivänä te kuulette.” Ja te voitte tarkistaa ja nähdä ettei missään ajanjaksossa kukaan ole koskaan

elänyt tuhatta vuotta. Jumala todisti Sanansa olevan niin, ja Hän tulee tekemään sen joka kerta.

⁸¹ Mutta muistakaa, Hän pitää kaikki siunaus lupauksensa aivan yhtä hyvin kuin kirouslupauksensakin. Koska he söivät siitä, tuona päivänä he kuolivat; ja Hän todistaa sen teille, että he kuolevat sinä päivänä jona he siitä syövät. Hän pitää myös jokaisen Sanan, jonka Hän on sanonut, koskien Hänen siunauksiaan. Jumala pitää jokaisen lupauksen! Oi, minä rakastan sitä. Teidän täytyy valita kumman haluatte: Hänen siunauksensa, uskomalla Sen; tai Hänen kirouksensa, vääristelemällä Sen. Jos te vääristelette Sen ja uskotte vääristellyn puolen Siitä, silloin te olette kirottu. Jos te uskotte Sen juuri sillä tavalla kuin Hän kirjoitti Sen, ja pidätte kiinni Siitä, silloin te olette siunattu. Ja se on aina tieteen vastaista, aina vastoin ihmisten tieteellistä tapaa osoittaa asiat. Sillä Hän pitää jokaisen Sanan, sekä Siunauksensa, että Kirouksensa.

⁸² Kun miehet ja naiset vedenpaisumusta edeltäneessä maailmassa tekivät syntiä Hänen todellista Sanaansa vastaan... Aadam ja Eeva tekivät syntiä Hänen todellista Sanaansa vastaan, alkoivat kaikki seuraavat sukupolvet tehdä samoin, ja Hän julisti tuomion heidän ylleen, ja lopuksi se tuli siihen, että kaikki täydellisesti hävitettiin maan päältä, se joutui veden alle, se pestiin täydellisesti vedellä.

⁸³ Tuo sama Jumala, joka hävitti täydellisesti kaiken maan päältä, hävittäen koko luomakunnan, paitsi niitä, jotka olivat arkissa, kaiken minkä Hän lupasi tekevänsä, Hän teki. Tuo sama Jumala, joka lupasi veden, ja piti Sanansa, tuo sama Jumala lupasi tulen, ja tulee pitämään Sanansa. Niin tulee pitämään Sanansa.

⁸⁴ No niin, mitä Hän nyt teki? Kuinka he tiesivät Hänen Sanansa? Koska aina ennen kuin Hän todistaa Itsestään, ennen kuin Hän tekee mitään vahinkoa tai lähettää tuomion, Hän aina lähettää ihmisille Sanan, ja Hän aina varoittaa ihmisiä. Oi, minä rakastan sitä! Silloin me voimme nähdä tarkalleen missä me olemme.

⁸⁵ Siellä oli kaikenlaisia saarnaajia ja yhdistyksiä Nooan päivinä, ja siellä oli kaiken kaltaisia uskontoja Nooan päivinä, sillä Jeesus sanoi: "Niin kuin se oli Nooan päivinä, niin se tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa." Mutta siellä tuli näyttämölle profeetta ja alkoi tehdä jotakin, hän alkoi rakentaa arkkia. Ja Jumala lähetti profeettansa, Nooan, todistamaan, että Hän oli lähettänyt Sanansa, ja kertomaan heille

²²⁸ Kuinka tohtori Davis ja muut sanoivatkaan, että "olin järjiltäni." Kuinka hän halusi panna minut pois seurakunnasta, koska olin erimielistä hänen kanssaan nais-saarnaajista ja kaikista noista asioista, jotka eivät ole Kirjoituksen mukaisia. Hän sanoi: "Ja sinä sanot, että sinä tulet saarnaamaan ja aikaansaamaan sen, että herätys iskee maailmaa?"

Minä sanoin: "En minä, vaan Hän on sanonut niin."

Hän sanoi: "Billy, sinulla on ollut painajainen."

Minä sanoin: "Minä annan sinulle korttini juuri nyt, minä en enää ole yksi teistä"

²²⁹ Hän sanoi Sen, minä uskon Sen, ja Hän on todistanut Sen. Se on siinä parasta, Hän on todistanut Sen. Hän on todistanut Sanansa Sanalla, sillä Hän on Sana. Näettekö? Ja mitä Sana tekee? Tietää sydämen salaisuudet. Onko se oikein? Hyvä on, Hän todistaa sen Hebr.4:12.

²³⁰ Ja Hänellä tulee olemaan Morsian-Seurakunta valmiina viimeisissä päivissä. "Kuinka Hän tulee tekemään sen, veli Branham?" Minä en tiedä. Mutta Hän sanoi, että Hän tulisi. Hän tulee todistamaan sen. Uloskutsuttu kaikista muista, se on totta, tuo täplikäs lintu, joka on täpläinen Hänen Verestään. Näettekö? Uloskutsuttu, koko muu lauma on Häntä vastaan. Morsius-Seurakunta on halveksittu ja hyljätty.

²³¹ Mutta tuo täplikäs lintu, minä en välitä kuinka paljon tuo kirjan tekijä on eri mieltä Sen kanssa, hän on erehtynyt. Muistakaa nyt, mikä tuo täplikäs lintu oli? He ottivat kaksi niitä, yksi tapettiin, ja sen veri vuodatettiin sen kumppanin päälle, pitaalin puhdistamiseksi. Se päästettiin vapaaksi täpläisenä verestä, ja se lensi huutaen: "Pyhä, pyhä, pyhä, pyhä, Herralle." Ja se oli meidän Kumppanimme Jeesus Kristus, joka tapettiin, ja Hänen Verensä on meidän päällämme, huutaen: "Pyhä, pyhä, pyhä, pyhä, Herralle." Olen iloinen, että nimeni on Hänen Kirjassaan; ei täällä maan päällä, vaan siellä ylhäällä; ei kirjoitettuna vuohen nahalle, vaan Karitsan nahalle.

²³² Tulee olemaan kuolleiden ylösnousemus. Hän tulee vahvistamaan sen. Niin se on. Hän tulee todistamaan sen. Tulee olemaan Seurakunnan ylöstempaus. "Kuinka se tulee olemaan?" Minä en tiedä, mutta Hän tulee todistamaan sen. Hänen Sanansa on totta. Tulee olemaan Tuhatvuotisvaltakunta. Hän tulee todistamaan sen, se on Hänen Sanansa. Tulee olemaan uudet taivaat ja uusi maa. Hän tulee

²²² Ja Ihmisen Poika paljastaa Itseään samassa voimassa, joka Hän oli (ei näiden seurakunnan ajanjaksojen aikana, ei vanhurskauttamisena, pyhityksenä ja näissä asioissa täällä) vaan Ihmisen Poikana. Kuka on Ihmisen Poika? Sana! Ja Sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, ja erottaa ajatukset, jotka ovat sydämessä. Mitä Hänen täytyy tehdä? Todistaa tuo Sana. Mitä Hän tulee tekemään? Huomatkaa se, kun me näemme sen tapahtuvan, katsokaa Sitä samassa muodossa, jossa Hän oli täällä alussa, Tulipatsaana. Oi! Todistaen oikeaksi sen mitä Hebr.13:8 sanoo: “Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaiken.” Mitä se oli? Sama Jeesus Kristus eilen, oli sama Kristus, joka oli Mooseksen kanssa erämaassa. Kuinka moni tietää Raamatun sanovan niin? Se oli eilen! Tuo sama Kristus puhui Paavalille tänään Uudessa Testamentissa. Uskotteko sitä? Sitten Ihmisen Poika, tuo sama Kristus, viimeisessä päivässä. Näettekö? Hyvä on.

²²³ Huomatkaa myös Johannes 14:12, Niin sanoi: “Niitä tekoja joita Minä teen olette te myös tekevä.” Kaikki nämä toiset Kirjoitukset, mitä Hän tekee? Hän on täällä nyt todistamassa ne (Ei Lutherin aikana, ei Wesley'n aikana, ei helluntailaisien aikana, ei baptistien aikana, ei presbyteerien aikana, me olemme käyneet niiden lävitse ja todistaneet ne historialla ja Raamatulla; vaan mitä se on?) aika jolloin Ihmisen Poika paljastetaan, tuomaan nämä asiat sisälle täyttämään Sanan, kun kaiken täytyy täytyä. Näettekö? Me näemme sen, ja se on totta!

²²⁴ Ja ajatelkaa ettei sitä ole vahvistettu keskuudessamme ainoastaan samoilla menetelmillä joita Hän teki siellä alussa, vaan se on vahvistettu tieteellä. Heidän täytyy myöntää, että se on oikein. George J. Lacy, FBI:n sormenjälkiosaston päällikkö, hän sanoo: “Tuo Valo osui linssiin. Minä itsekkin kutsuin sitä psykologiaksi, mutta Herra Branham, tämä kamera ei ota psykologiaa. Se oli siellä.”

²²⁵ Mitä se on? Todistus, että monia vuosia sitten tuo Tulipatsas oli siellä pensaassa kuin pyörretuuli ja puhui. Hän sanoi: “Älä koskaan tupakoi tai ryypää, sinua varten on työ, kun tulet vanhemmaksi.”

²²⁶ Ihmiset sanoivat: “Tuo poika on mennyt järjiltään.” Äiti halusi kutsua lääkärin, koska olin hermostunut.

²²⁷ Mutta mitä se oli? Hän tuli alas täällä Ohio-joella, ja sanoi: “Niin kuin Johannes Kastaja oli lähetetty saamaan ihmiset valmiiksi Sanan julkitulemist varten, samoin on sinun Sanomasi.”

tulevasta hävityksestä, että Hän ei kärsisi sitä mitä ihmiset olivat tekemässä, ja, että Hänen täytyisi hävittää ihminen, jonka Hän kerran oli luonut.

⁸⁶ No niin, Sana tuli aina profeetalle, eikä Hän koskaan muutu. Malakia 3, sanotaan: “itinä olen Jumala, ja Minä en muutu.”

⁸⁷ Nooa oli lähetetty tieteelliselle ajanjaksolle, epätieteellisen Sanoman kanssa. Nooa oli lähetetty järjelliselle ajanjaksolle, järjettömän Sanoman kanssa.

Hänet lähetettiin tieteelliselle ajanjaksolle, ja hänellä oli uskon ja lupauksen sanoma tuolle tieteen ajanjaksolle. Niinpä voitteko te uskoa, että tieteellinen ajanjakso uskoisi epätieteellistä Sanomaa? Ja uskoisitteko te sitten, että suuressa tieteellisessä ajanjaksossa heillä olisi uskoa johonkin, joka näytti ehdottoman typerältä inhimillisestä mielestä? Mutta Jumala tekee sen aina sillä tavalla. Nooa oli vahvistettu Herran profeetta, ja hän oli Jumalan Sanoma tuota hetkeä varten. Ihmisten täytyi uskoa hänen Sanomansa, sen jälkeen, kun Herra oli vahvistanut hänet, että se oli Jumalan Sana, ja, että Jumala tulisi pitämään Sanansa.

⁸⁸ Nyt on samoin tänään. Me olemme lopun ajassa. Noiden ihmisten olisi tullut tietää, näettehän. Huomatkaa nyt, Nooa oli esikuva Juutalaisista, jotka tulevat kulkemaan ahdistuksen lävitse. Eenok oli esikuva todellisesta Sanomasta, seurakunnan muuttumisesta, sillä Eenok otettiin ylös ja sitten tuli tulva. Ensimmäinen profeetta, Eenok, otettiin pois tieltä, niin että Jumala voi mennä eteenpäin Nooan kanssa.

Ja nyt Seurakunta tullaan ottamaan pois niin, että Jumala voi jälleen toimia juutalaisten kanssa, juutalaisten jäännöksen, 144,000 kanssa, niin kuin me olemme käyneet sen lävitse Kirjoituksissa.

⁸⁹ Mutta kaiken tuon tieteellisen, epäuskoisen ajanjakson edessä, Jumala todisti lupauksensa Sanan todeksi, lähettämällä heille tulvan. Muistakaa nyt, että Nooan päivinä ei vielä ollut koskaan satanut maan päälle. Jumalalla oli sumu, joka nousi maasta ja kasteli sen, mutta ei ollut koskaan satanut. Sitten Nooa sanoi: “Tulee satamaan.”

⁹⁰ He voivat ampua instrumentit taivaalle ja sanoa: “Siellä ei ole mitään kosteutta. Siellä ei ole mitään sadetta. Me voimme todistaa ettei siellä ole mitään sadetta.”

⁹¹ Huolimatta siitä mitä tiede sanoi, Jumala sanoi: “Tulee satamaan,” ja se riitti. Mitä Jumala nyt sitten teki? Minun mielipiteeni mukaan, jotkut heistä olivat ravistaneet maailman hieman pois kohdaltaan, niin että se kallistui hieman. Se muutti maan lämmön ja Kylmyyden. Kosteus nousi ilmaan, muodostaen pilvet, jotka satoivat alas, siinä kaikki.

⁹² Nyt me tiedämme tänään, että siellä ylhäällä on tuli, koska kaasuja on maassa. Ja Raamattu sanoo: “Taivaat ja maa katoavat suurella melulla, ja maa on sulava kuumuudesta.” Niinpä me tiedämme, että se on siellä ylhäällä, aivan samoin kuin se oli Nooan päivinä.

⁹³ Ja muistakaa nyt, Nooan ajan Sanoma oli ainoastaan uskosta, eikä tieteen todistuksesta. Mutta tänään Sanoma on Jumalan Sanan mukaisesti, sekä tieteen todistamana. Elia tuli ensin tehden ihmeitä, mutta hän ei saarnannut; hän vain kulki paikasta toiseen tehden ihmeitä. Seuraavan kerran hän tuli Johannes Kastajan muodossa joka ainoastaan saarnasi, eikä tehnyt mitään ihmeitä. Ja, kun hän tulee kolmannen kerran, tulee olemaan sekä ihmeet, että saarnaaminen. Näettekö? Näettekö kuinka se on? Katsokaa Kirjoitusten jatkuvuutta. Me voisimme käyttää paljon aikaa siihen, mutta emme tule tekemään sitä, vaan jätämme sen pois, koska uskon teidän käsittävän sen.

⁹⁴ Hän teki tuossa ajanjaksossa niin kuin Hän teki kaikissa ajanjaksoissa. Ja niin Hän tulee tekemään aivan niin kuin Hän lupasi tehdä. Kun Jumala lupaa mitä tahansa, silloin Hän tulee alas ja todistaa Sanansa oikeaksi. Kaikki, jotka uskovat, kaikki, jotka uskoivat tuon ajanjakson Sanoman, tulivat arkkiin ja pelastuivat. Niin se tulee olemaan jokaisessa ajanjaksossa. Kaikki, jotka eivät uskoneet Sanomaa ja sanansaattajaa, tuhoutuivat.

⁹⁵ Ja kaikki, jotka todella uskovat Jumalan Sanan tänään, tullaan ottamaan ulos. Kaikki, jotka eivät usko Jumalan Sanaa tulevat tuhoutumaan maailman kanssa, koska he ovat maailmasta, ja kaiken mikä on maailmasta täytyy tuhoutua maailman kanssa. Ja kaikki mitä on pelastettu Jumalassa, täytyy olla Jumalassa, eikä voi tuhoutua: “Minä tulen antamaan heille Iankaikkisen Elämän, ja herätän heidät viimeisenä päivänä.” Mikä lohdutus se onkaan jokaiselle uskovaiselle tietää, että kun te olette Kristuksessa, niin aivan yhtä varmasti kuin Jumala pitää

luvattu Sana tulevaisuudessa. Katsokaahan, Hän teki valmistelut sitä varten, sillä Hän tiesi, että nämä asiat tulisivat tapahtumaan.

²²¹ Ja nyt, yhdeksäntoistasataavuotta myöhemmin, seurakunta ajanjaksojen jälkeen... Kaikki asiat, jotka Hän oli profetoinut, Luther, Wesley jne., niin kuin kävimme sen lävitse ja piirsimme sen tänne taululle, kuu näytti sen meille ja Herra itse tuli alas ja piirsi sen tänne seinälle, vahvistaen, että se oli oikein. Yhdeksäntoistasadan vuoden jälkeen me olemme Laodikean seurakunta ajanjakson lopussa. Hän lupasi Luukas 17:30, että tämä sama Ihmisen Poika paljastettaisiin päivinä, jotka olisivat Sodoman päivien kaltaiset maan päällä. Tekikö Hän sitä? Täytyykö sen tapahtua? Se on mahdotonta... Muistakaa nyt, Hän tulee kolmessa nimessä: Ihmisen Poikana, profeettana; Jumalan Poikana, Henkenä; Daavidin Poikana, Tuhatuotiseen Valtakuntaan. Mutta siinä välillä, tässä käännekohdassa, Hänen omien Sanojensa mukaan, tulisi päivä jolloin Ihmisen Poika paljastettaisiin, Hän paljastaisi itsensä (minä? ei Jumalan Poikana, vaan) Ihmisen Poikana. Hän tulisi paljastamaan itsensä erilaisella tavalla. No niin, miten Hän tekisi sen? Malakia 4. Katsokaahan, Ihmisen Poika tulee paljastamaan itsensä, ei jossakin suuressa kirkkokunnassa ja asioissa joita meillä on ollut kautta ajanjaksojen, vaan Hän tulisi jälleen ilmaisemaan itsensä Ihmisen Poikana, tuodakseen julki Malakia 4:n. “Ja tuona päivänä Minä tulen lähettämään teille profeetta Elia, ja hän on kääntävä lasten sydämet takaisin apostolisten isien Uskoon, pois kaikesta tästä kirkkokunnallisuudesta, takaisin jälleen alkuperäiseen Sanaan,” vetämään ulos tuon viimeisen päivän Morsius-Puun, jonka Hän lupasi. “Ehtoo ajassa on oleva Valo,” tuon sumuisen päivän aikana ei olisi valoa, vaan se on oleva päivä jota ei voida kutsua päiväksi eikä yöksi. Katsokaahan, se rakentaa Ruumiin. Mutta tuo sama Pää, joka oli täällä Idässä, on jälleen oleva täällä Lännessä. “On oleva Valo ehtooajassa.” Oi, minusta tuntua kuin haluaisin laulaa erään laulun!

*On oleva Valo suunnilleen ehtoo aikana,
Polun kirkkauteen tulette varmasti löytämään;
Veden tiessä, on Valo tänään,
Haudattuna Hänen kalliissa Nimessään.
Nuoret ja vanhat, tehkää parannus kaikista synneistänne,
Silloin Pyhä Henki on varmasti tuleva sisälle;
Ehtoo Valot ovat tulleet,
se tunnetaan ja on tehty tosiasiaksi, että Jumala ja Kristus ovat yksi.*

²¹⁶ Ketuilla on luolansa ja taivaan linnuilla on pesänsä, mutta Hänellä oli Sana, Hän oli Sana, ja Hän todisti sen olevan niin. Hän todistaa aina Sanansa. Samoin Hän on tekevä sen nyt, jokaisessa sukupolvessa Hän todistaa sen samoin.

²¹⁷ Kuolemansa ja hautaamisensa jälkeen, kolmantena päivänä, Hän nousi jälleen ylös, todistaakseen Sanansa, koska profeetta oli sanonut: "Minä en salli Pyhäni nähdä turmeltumista, enkä Minä tule jättämään Hänen sieluansa Helvettiin." Hän nousi kolmantena päivänä, ennen kuin mätäneminen voi alkaa seitsemänkymmenen kahden tunnin kuluttua. Näettehän, se ei ollut kolmea täyttä vuorokautta, koska mätäneminen alkaa seitsemässä kymmenessä kahdessa tunnissa, ja profeetta oli sanonut: "Minä en salli Pyhäni nähdä turmeltumista." Hän todisti Sanansa.

²¹⁸ Hän paransi sairaat ja ontuvat, todistaakseen Sanansa, jonka Jesaja ja muut profeetat olivat puhuneet.

²¹⁹ Hän lähetti Pyhän Hengen Helluntaipäivänä, todistaakseen Sanansa. Haluatteko joitakin näistä Kirjoituksista? Joel 2:28, Hän sanoi: "On tapahtuva viimeisissä päivissä, sanoo Jumala, että Itinä tulen vuodattamaan Hengestäni kaiken lihan päälle, ja palvelijoideni ja palvelijattarieni päälle tulen Minä vuodattamaan Hengestäni. Teidän nuoret miehonne näkevät näkyjä, ja teidän vanhat miehonne uneksuvat unia," ja niin edespäin. Hän todisti sen vuodattamalla! Myöskin Hän ennen sitä oli sanonut, Luukas 24:49: "Katso, Minä lähetän Isäni lupauksen teidän yllenne. Mutta viipykää te Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidät on puettu voimalla Korkeudesta." Siinä se on, Hän teki sen, Hän lähetti Hengen jatkamaan Hänen Sanansa todistamista. Mutta tarkatkaa mitä Hän sanoi. Tekikö Hän sen? Hyvä on.

²²⁰ Markus 16, Hän sanoo: "Menkää koko maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle." Kuinka kauas? Koko maailmaan. Kenelle? Jokaiselle luodulle. "Joka uskoo ja kastetaan pelastuu. Joka ei usko on jo tuomittu, ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Johannes 14:12, Hän myöskin sanoi: "Hän, joka uskoo Minuun," ei, joka vain sanoo uskovansa, vaan "Hän, joka uskoo Minuun on myös tekevä niitä tekoja joita Minä teen." Tarvittiin sama Henki, joka oli Hänessä tekemään samoja tekoja. Miksi? Koska Hengen tuli julkituoda

Sanansa ja tuhoaa maailman, Hän myös pitää Sanansa ja herättää omansa ja pelastaa heidät. Hän todistaa sen.

⁹⁶ Hän todisti lupauksensa Sanan todeksi Abrahamille hänen aikanaan. Huomatkaa, se oli epätieteellistä Abrahamin ajassa, satavuotiaan miehen ja yhdeksänkymmentä vuotiaan naisen saada lasta, kun he olivat pitkästi sen iän ohitse. Eikä Abraham voinut selittää sitä. Hän voi mennä lääkäriin ja kysyä: "Tohtori, onko se mahdollista?"

⁹⁷ "se on mahdotonta!" Hän menee sairaalaan ja tilaa paikan äidille synnytystä varten, tai mitä se sitten olisikin, jos haluatte verrata sitä tähän aikaan, he kutsuisivat häntä hulluksi: "Hän on järjiltään."

⁹⁸ Mutta Jumala oli Sanonut! Ja Raamattu sanoo Roomalaiskirjeen 4. luvussa, että "Abraham ei horjunut Jumalan lupauksessa, epäuskon kautta, vaan oli voimakas, antaen ylistyksen Jumalalle. Sillä hän kesti aivan kuin nähden Hänet, joka on näkymätön, ja oli tyytyväinen ja piti kiinni siitä." Pitäen lujasti kiinni, sillä hän oli täysin vakuuttunut siitä, että mitä Jumala oli luvannut, Hän myös kykenisi tekemääni Ja meidän oletetaan olevan hänen lapsiaan. Aamen! Nyt tunnen itseni uskonnolliseksi, piristyneeksi, ajatelkaa vain sitä! Oi, Jumala todisti sen, kaikkien noiden vuosien jälkeen Hän muutti Abrahamin, ja Saaran takaisin nuoreksi naiseksi ja hän sai lapsen. Neljäkymmentä viisi vuotta myöhemmin Saara kuoli, ja Abraham meni uusiin naimisiin ollen sadan neljäkymmenenviiden, ja hänellä oli seitsemän muuta poikaa tyttärensä lisäksi. Kun hän oli yli-ikäinen, hän oli hedelmätön, hänellä ei ollut siementä, hänessä ei ollut mitään elämää jäljellä itsessään, mutta hän eli melkein toiset sata vuotta sen jälkeen. Aamen! Miksi? Hän ei ottanut huomioon omaa ruumistaan ja Saaran kohdun kuolleisuutta. Hän huomioi vain sen mitä Jumala oli sanonut, ja tiesi, että Jumala voisi todistaa sen mitä Hän oli sanonut. Aamen! Jumala todistaa sen mitä Hän sanoo, että Hän tulee tekemään. Kaiken epätieteellisen ja tieteellisen keskellä, mitä se sitten onkin, Jumala todistaa, että Hän on oikeassa, Niin todistaa aina Sanansa. Hän on oikeassa, ja kaikki toiset väärässä.

⁹⁹ Hän todisti sen myös Lootille, kun Hän sanoi: "lähde ulos tästä kaupungista, Minä tulen polttamaan sen." Ja Hän sanoi Abrahamille, että jos Hän voisi löytää kymmenen miestä, Hän säästäisi kaupungin. Eikä Hän voinut löytää Kymmentä, joten Hän todisti Sanansa oikeaksi.

¹⁰⁰ “Mistä tuo tuli tulisi? Täällä ei ole mitään tulta näillä tasangoilla, näissä liejukuopissa.” Mutta Jumala sanoi niin, ja Abraham tiesi, että se tulisi tapahtumaan. Loot tiesi, että se oli niin, ja hän pakeni vuorille;

¹⁰¹ Hän lupasi, että hänen siemenensä tulisi olemaan muukalaisena vieraalla maalla, ja tulisi tuon kansan väärin kohtelemaksi, ja, että he vaeltaisivat siellä neljäsataa vuotta vieraan kansan keskuudessa. Ja Hän täytti aivan tarkalleen Sanansa, sen mitä Hän sanoi tekevänsä. Abrahamin siemen vaelsi Egyptissä neljäsataa vuotta. Hän myös lupasi vapauttaa heidät sieltä mahtavalla kädellä. Voimakkaalla kädellä Hän vapauttaisi kansan egyptiläisten orjuudesta. Ja Hän piti Sanansa. Katsokaa mitä Hänen täytyi tehdä saadakseen nuo ihmiset sinne Egyptiin. Näytti aivan kuin suuri onnettomuus olisi kohdannut heitä.

¹⁰² Se oli hirvittävää Jaakobille ajatella poikansa Joosefin kuolleen, että eläimet olivat tappaneet hänen oman poikansa. Kuinka kovaa se olikaan pienelle Joosefille tietää se kaikki. Pieni poika parka, kaukana suvustansa, veljiensä pettämänä, kuoppaan heitettynä, isänsä kuolleeksi olettamana, kun hänen veljensä olivat tappaneet karitsan ja syöneet sen, ja sivelleet sen verellä hänen vaippansa, jonka he olivat vieneet hänen isälleen, ja tietäen sen kaiken. Mutta Joosef voi muistaa yhden asian, että Herran käsi oli hänen yllään. Hän tiesi olevansa uskovainen. Ei väliä, kuinka paljon hänen veljensä heittivät häntä ulos tai kuinka vähän siellä oli yhteistyötä, Joosef tiesi, että Jumala tulisi pitämään Sanansa. Kun hän näki tuon näyn, jossa he kaikki kumarsivat häntä, hän tiesi, että sen täytyisi tapahtua koska se oli NÄIN SANOO HERRA. Aamen! Kuinka järjettömältä se näyttikin, Joosef tiesi, että se oli totuus. Ei väliä, kuinka vaikea tehtävä oli ja minkä lävitse hänen täytyi mennä, hän tiesi, että jonakin päivänä jokainen heistä tulisi kumartamaan hänen jalkojensa edessä. Kuinka hän tulisi tekemään sen, kun he vihasivat häntä? Mutta hän tiesi, että Jumala todistaisi Sanansa olevan niin joka kerta.

¹⁰³ Niin tulee Hän tekemään sen tänäänkin! Jumala tulee todistamaan Sanansa olevan niin, huolimatta siitä, jos tiede sanoo “Ei sitä voida tehdä.” Kuinka koulutettuja me olemme, kuinka järkeviksi me tulemme, kuinka mahdolliseksi seurakunnat tulevat ja niin edelleen, Jumala tulee kuitenkin todistamaan, että Hänen Sanansa on “oikein.” Antakaa itsenne levätä tuolla Sanalla.

todistamassa sitä, ja yhä jatkaa edelleen ja edelleen. Näettekö, Hän on muuttumaton! Te olette Hänessä ja olette osa Hänestä, koska te olitte osa Hänen ajatuksistaan. Ennen maailman perustamista, Hän kutsui teidät!

²¹² Raamattu sanoi, että Peto olisi maan päällä... Se on kirkkokunnallinen Antikristus tulisi maan päälle, Peto muodostettaisiin Roomassa, joka oli ensimmäinen kirkko kunta. Ja tämä Kirkkojen Maailman Neuvosto muodostaa kuvan Pedolle, aivan tarkalleen mitä panimme kirjaan täällä yhtenä päivänä. Huomatkaa, se muodostaa sen, tuo Antikristus. Ja Raamattu sanoo: “Kaikki joiden nimet eivät olleet kirjoitettuna Karitsan Elämän Kirjassa”, (milloin, herätyksessäkö?) “kun Karitsa tapettiin ennen maailman perustamista (jolloin teidän nimenne pantiin Siihen) , tulisi tämä Antikristus pettämään.” Matteus 24:24, sanoo, että “Antikristus tulisi olemaan niin lähellä oikean asian kaltainen viimeisissä päivissä, että se pettäisi jopa valitutkin, tai määräisi ennalta määrättykin...” Joka on sama asia, Jumala valitsi teidät tai ennalta teidät ennen maailman perustamista. “Se tulisi pettämään kaikki ne joiden nimiä ei ollut määrätty ennalta Elämän Kirjaan.”

²¹³ Daniel puhui siitä, kuinka viisaat tulisivat olemaan tuona päivänä, kuinka tyhmit tulisivat olemaan ja niin edelleen. Hyvä on, olisi niin paljon sanottavaa siitä, mutta se veisi minut liian pitkälle, tuo kello liikkuu liian nopeasti minulle. Tarkatkaa nyt mitä siellä tapahtui. “Kaikki, jotka Hän on tuntenut ennalta, Hän on kutsunut. Kaikki, jotka Hän on kutsunut, ne Hän on vanhurskauttanut. Kaikki, jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on kirkastanut.” Teidän matkanne on päätöksessä, te vain elätte omaa osanne. Armo oli se mitä Jumala teki teille. Teot ovat ne joita te teette osoittaaksenne arvostavanne sitä.

²¹⁴ Hän todisti saman asian, että Hän tiesi kaikki asiat, tämä neitsyt-syntynen Poika. Hän tiesi missä nuo kalat olivat, kun Pietari ja muut heistä olivat vetäneet verkkoa saamatta mitään. Se todisti Hänen Sanansa. Onko se oikein? Hän tiesi kaikki asiat.

²¹⁵ Ja, kun Hän oli valmis maksamaan veronsa, Niin osoitti omistavansa kaiken. Hän tiesi missä tuo kala oli, jonka suussa oli tarpeeksi rahaa sen maksamiseen. Se oli tipahtanut joltakin, ja tämä kala oli ottanut sen suuhunsa. Ja Hän sanoi: “Pietari, mene ja heitä onki veteen, nosta tuo kala ylös ja ota tuo kolikko sen suusta. Ja mene ja maksa vero, jotta he ovat tyytyväisiä.” Kyllä!

²⁰⁹ Huomatkaa, tuo tyttö ainoastaan nukkui. Hän tiesi, että tuo isä tulisi Hänen tykönsä. Tämä pieni tyttö, näettehän, Hän tiesi, että tämä pieni juutalaisneito oli vain unessa. Katsokaahan, vanhurskas ei kuole. Jeesus tuli lunastamaan vanhurskaat. Ja lunastaa merkitsee “olla tuotu takaisin siihen mitä te kerran olitte.” Näettekö? Hän ei voinut lunastaa uskomattomia, huolimatta siitä kuinka koulutettuja he olivat ja mitä tohtorin arvonimiä heillä oli. Hän ei voinut lunastaa heitä, koska he eivät olleet lunastettavissa, heidän täytyi mennä omaan määränpäähänsä. Mutta, ennalta tietämisellään, Hän tiesi, että Lasarus tulisi ulos haudasta. Hän myöskin tiesi, että tällä pienellä tytöllä oli Iankaikkinen Elämä. Niinpä hän ei ollut kuollut, vaan nukkui. Ja, kun meidän työemme on päättynyt maan päällä, jos me emme elä Hänen tulemuksensa, niin me emme kuole, me vain nukumme. Hän todisti sen tässä. Hän tulee todistamaan sen jälleen. “Vaikka ihomadot hävittäisivät tämän ruumiin, tulen minä kuitenkin heräämään Hänen kaltaisuudessaan.”

²¹⁰ Hän todistaa kaikki Sanansa, koko Sanansa. Ajatelkaa vain sitä, kaikki Hänen Sanansa! Ja te olitte Hänen Sanansa Hän oli Sana, ja te olitte osa Hänen Sanastansa. Ja siitä syystä teidät on lähetetty tänne, vahvistamaan paikkaanne elämässä. En usko teidän käsittäneen sitä. Katsokaahan, Hän on Sana. Käsitätekö te nyt sitä?

²¹¹ Hän oli jaloissa, Lutherissa; lantiossa, Wesleyssä; olkapäissä, helluntailaisissa. Näettekö mitä tarkoitan? Hän on Pää. Teillä on tuo osa, joka liittää Pään ja ruumiin yhteen, tässä hetkessä, jossa me nyt elämme; se ei ole jalkojen osa, lantion osa, eikä olkapäiden osa, vaan kaulan osa. Onko se oikein? Se liittää ruumiin päähän. Se on tuo osa ruumista. Nuo, jotka nukkuvat Jeesuksessa, tulee Jumala tuomaan yhdessä Hänen kanssaan. Jumalan pasuuna on soiva, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. Onko se oikein? Katsokaahan, kun te tulette osaksi tuosta Sanasta, te tulette osaksi Hänestä. Ja te otatte Hänen Nimensä sen tunnistamiseksi, näettekö, teidät on asetettu sinne, kastettu Hänen Nimeensä, Hänen Ruumiiseensa: “Yhdellä Hengellä me kaikki olemme kastetut yhteen Ruumiiseen,” aivan tarkalleen samaan asemaan. Hän ei koskaan muuta tapaansa. Kuinka moni uskoo, että varhais-seurakunta on Hänessä? Antakaapa meidän nähdä kuinka moni uskoo sen? Kuinka heidät oli kastettu? Hyvä on. Katsokaahan, Hän on muuttumaton Jumala. Hän todisti sen. Me voisimme viipyä täällä keskiyöhön

¹⁰⁴ Kyllä, Joosefin täytyi mennä paljon lävitse, mennäkseen sinne Egyptiin, mutta Jumala toi hänet ulos kaikesta siitä aivan niin kuin Hän oli sanonut. Se on kaunis esikuva tästä päivästä, jos meillä vain olisi aikaa mennä siihen. Uskon meidän käyneen sen lävitse täällä tabernaakkelissa aikaisemmin. Mutta Jumala piti Sanansa, koska heidän täytyi viipyä tuo aika siellä. Se oli vaikeata noille heprealaisille siellä Egyptin orjuudessa, joita oli siunattu ja, joille oli annettu parasta maan hedelmästä, paras paikka, Goosen, ja sitten nähdä, että heistä oli tullut orjia. Ja. Se oli vaikeata noille äideille luovuttaa kohtunsa hedelmä noille egyptiläisille sotilaille oma rakas lapsensa, ja nähdä hänen ottavan suuren veitsen, leikkaavan sen auki ja heittävän krokotiileille. Se oli vaikea asia heille käydä sen lävitse.

¹⁰⁵ Mutta yhtenä päivänä syntyi tuo ennaltamäärätty siemen, joka oli oikeanlainen lapsi. Hänessä oli jotakin outoa. Sitten siellä ulkona erämaan takaosassa, tuli pyhä Henki alas Tulipatsaan muodossa, asetui sinne pensaaseen, ja sanoi: “Olen kuullut kansani vaikeroinnin, ja Minä muistan lupaukseni. Vapautuksen hetki on käsillä, ja Minä lähetän sinut sinne alas tekemään sen.” Keppi kädessään, vaimo muulin selässä lapsi sylissään, hän teki sen Kaikkivaltiaan Jumalan voimalla. Kuinka naurettava asia, mitä olisi käyrä keppi kymmentätuhatta keihästä vastaan? Mutta katsokaahan, kun Jumala on siinä. Riippuu siitä missä Hänen Sanansa on. Mooseksella oli Hänen Sanansa, faaraolla oli keihäät. Mooseksella oli Sana.

¹⁰⁶ Kaikki mitä Hän tarvitsi oli Sana. Se on kaikki mitä te tarvitsette tänään. Ei se ole jonkun seurakunnan suosituskirje. Te ette tarvitse kirkkokuntaa tukemaan itseänne. Te tarvitsette Sanan, ollaksenne ylöstempauksessa Sen kanssa. Te ette tarvitse jotakin valtakirjaa. Te ette tarvitse jonkin koulun jonkinlaista historiaa, parantuaksenne tänä aamuna. Teidän tarvitsee vastaanottaa Sana, se saa sen aikaan!

¹⁰⁷ Te ette tarvitse lääkärin sanaa. Jos lääkäri sanoo tehneensä kaiken voitavansa, niin se on kaikki mitä hän voi tehdä. Jos hän sanoo, että teillä on syöpä tai kasvain, tai te tulette sokeaksi, tai te olette kuuro tai mykkä, mitä tahansa se onkin, niin mitä, sillä on väliä. Jos te vain voitte viedä tuon Sanan sinne palavan pansaan lupaukseen, aamen, niin jotakin tulee tapahtumaan! Jumala on todistava, että Hänen Sanansa on niin joka kerta, kun se on vastaanotettu oikean kaltaiseen maaperään. Se on

mitä te tarvitsette, Hänen Sanansa. Hän todistaa sen, Hän pitää sen. Te voitte levätä vakuuttuneina siitä, että se on oikein.

¹⁰⁸ Hän todistaa Sanansa jokaisessa ajanjaksossa, kaikkein epätavallisimmalla tavalla, mutta Hän tekee sen aina samalla tavalla. Näettekö? Mitä Hän teki Nooan päivinä, kun Hän valmistautui pelastamaan jäännöksen? Hän lähetti heille Nooan, profeetan. Hän lähetti Nooan merkiksi.

¹⁰⁹ Ja huomatkaa nyt, kun Hän tulee vapauttamaan Israelin lapsia, niin mitä Hän tekee? Samalla Omalla tavallansa, Hän lähettää profeettansa. Hänen profeetallansa on Sana. Sanan lupaamat merkit ja ihmeet vahvistavat sen Totuudeksi. Israel marssi luvattuun maahan, koska he uskoivat sen.

¹¹⁰ Ja erämaamatkalla ollessaan, tapahtui niin, että he eivät uskoneet tätä profeettaa, sen jälkeen, kun he olivat nähneet Sanan niin vahvistetuksi, meni Morsian pois tahdista (te tiedätte mistä minä puhun, tuossa näyssä, näettehän, se “meni pois tahdista”) Siellä seisoivat Joosua ja Kaaleb, ja he uskoivat Sanan lupauksen todeksi, olosuhteista riippumatta.

¹¹¹ Tarkatkaa sitä, kun he tulivat Kades-Barneaan. Kades-Barneassa, Mooses lähetti yhden jokaisesta sukukunnasta vakoilemaan maata, nähdäkseen mitä kautta heidän tuli mennä sinne. Ja hän lähetti kenraalinsa, Joosuan, joka oli profeetta, joten hän lähetti vähäisemmän profeetan, joka oli Mooseksen alla. Ja Joosua kuunteli Moosesta. Ja hän lähetti heidät sanoen: “Menkää ja vakoilkaa maata.”

¹¹² Ja tuo kenraali meni ja valitsi jokaisesta sukukunnasta yhden miehen ja lähti matkaan. Hän otti Kaalebin, parhaan ystävänsä, koska hän tiesi, että Kaaleb uskoi. He menivät luvattuun maahan ja palasivat takaisin viinirypäletertun kanssa, jota kantamaan tarvittiin kaksi miestä. Näettekö? Hän sanoi: “Jotta Israelilla olisi todiste ennen kuin he edes pääsevät lupaukseen. Katsokaahan, heillä on todiste siitä mitä Jumala on sanonut, että se on hyvä maa, joka on täynnä maitoa ja hunajaa. Se on hieno maa. Se on hyvä maa. Nyt teidän... oh, kaikki nämä valkosipulit ja mitä teillä on täällä Egyptissä. Me viemme teidät nyt maahan, joka on täynnä maitoa ja hunajaa.

Te luultavasti ette koskaan maistaneet kumpaakaan, maitoa tai hunajaa, siellä Egyptissä kaikkina näinä vuosina. He antoivat teille vain

He sanoivat: “No niin, eikö tuo mies olekin totisesti hullu!”

²⁰⁴ Niinpä mitä Jeesus teki? Hän oli jo sanonut hänen nukkuvan, joten Hänen täytyi todistaa Sanansa. Hän ei voinut tehdä sitä tuon joukon edessä, joten Hän sanoi: “Pankaa heidät kaikki ulos.” Ja voin nähdä Hänen katsovaan Jairusta ja sanovan: “Uskotko sinä yhä?” “Kyllä, Herra.”

²⁰⁵ “Sinä ja vaimosi, tulkaa tänne. Pietari, Jaakob ja Johannes, tulkaa te kanssani.” He menivät sinne ja Hän sanoi nämä sanat: “talitha cumi” [talita kuum] joka merkitsee: “Pieni tyttö, nouse ylös.” Ja Hän todisti Sanansa, että tyttö vain nukkui. Onko se oikein? Hän todisti tässä, että Hänen Sanansa oli oikein. Huolimatta heidän epäuskostaan, Hän yhä todisti Sanansa oikeaksi, herättämällä hänet, koska Hän oli sanonut hänen nukkuvan. Tuo tyttö nukkui.

²⁰⁶ Jonakin päivänä Niin on tekevä saman jokaiselle totiselle uskovalle, sillä Hänen Sanansa lupasi sen. “Heidät, jotka ovat Kristuksessa, on Jumala tuova yhdessä Hänen kanssaan.” Näettekö: “Heidät, jotka ovat Kristuksessa.”

²⁰⁷ Mitä tämä pieni juutalaistyttö teki? Aloin juuri ohittaa tätä Kirjoitusta tässä, mutta en tee sitä. Tiedän, että saattaa olla hieman myöhäistä, ja meillä tulee olemaan rukousjono muutaman minuutin kuluttua. Minä en ehkä näe teitä viikkoon, joten viipykäämme tässä hetki. “Ihminen ei elä ainoastaan leivästä.” Näettehän? Huomatkaa, sallikaa minun nyt näyttää tämä teille. Miksi Jeesus herätti tämän pienen heprealaistytön? Kysymys on ennalta määräämisestä. Aivan samoin kuin Hän teki Lasarukselle.

Näettekö? Ehkä siellä oli monia pieniä tyttöjä, jotka kuolivat tuona samana päivänä, mutta Hän ei sanonut sanaakaan heille. Hän tiesi, että juuri tällä oli lankaikkinen Elämä. Katsokaahan, Hän ei herättänyt muita heistä.

²⁰⁸ Katsokaa, kun Hän oli tulossa Jerikoon he sanoivat: “Hei, tämä kaveri täällä!” Epäilemättä he sanoivat: “Herätäkö Sinä kuolleita? Sinä sanot minulle voivasi herättää kuolleen, meillä on niitä täällä koko hautausmaa täynnä, tule ja herätä heidät.” Katsokaahan, Hän ei edes kiinnittänyt heihin mitään huomiota. Hän ei koskaan tehnyt sitä, koska Hän tiesi olevansa Sana.

ympäroineet hänet kukilla. Ja Jeesuksen tullessa sinne, he kaikki sanoivat: “Oi, Jairus, sinun pieni tyttäresi on kuollut! Oi, isä Jairus, Oi! He olemme niin pahoillamme sinun puolestasi,” ja kaikkea muuta sellaista.

¹⁹⁸ Jeesus sanoi: “Oh, pysykää hiljaa, te saatte aikaan liian paljon melua.” Hän sanoi: “Miksi kaikki tämä meteli täällä?” Näettekö? “Tämä meteli jota te pidätte, huudatte ja kiljutte. Ei tyttö ole kuollut. Hän nukkuu. Shhh.”

¹⁹⁹ Mitä he sitten tekivät? Kun he kuulivat Hänen sanovan ettei tyttö ollut kuollut, sanottiin “ne nauroivat Häntä ylenkatseellisesti.” Toisin sanoen, he buuasivat Hänelle. “Buuu! Sinähän olet väärä profeetta! Sinä olet ihmisten pettjä! Tyttö on kuollut. Lääkäri sanoi niin. Me olemme balsamoineet hänet ja siellä hän makaa kuolleena.” He sanoivat: “Ha, ha, ha! No niin, sinähän olet puhunut Hänestä Jairus, mitä sinä nyt siihen sanot?”

²⁰⁰ Tiedätekö mitä Jeesus teki? Hän sanoi: “Painukaa te kaikki ulos täältä.” Senkaltaisen epäuskon ympäröimänä se ei voi toimia. No niin, miksi Hän sanoi sen? Hän sanoi: “Jairus, jos sinä vain uskot, sinä tulet näkemään Jumalan kirkkauden.” Nyt se oli Hänen Sanansa. Hänen täytyy todistaa se. Hyvä on.

²⁰¹ Sitten tullessaan taloon ja heidän kaikkien itkiessä siellä, Hän sanoi: “Hän nukkuu.” Se oli vastoin tiedettä. Se oli vastoin selvää järkeä. Hänhan oli kuollut, balsamoitu.

²⁰² Niin pian kuin he kuolivat, he balsamoivat heidät. Niin pian kuin elämä oli lähtenyt heistä, he kaatoivat heidän päälleen nuo hajuaaineet ja kietoivat heidät liinavaatteisiin ja valmistivat heidät pois vietäväksi. Katsokaahan, he hautasivat heidät välittömästi, joskus jopa ilmoittamatta siitä ihmisille. Te tiedätte Ananiaan ja Safiiran; niin pian kuin Ananias oli kuollut, ennen kuin Safiira tuli sisälle, he veivät hänet pois ja hautasivat hänet, näettehän. Niin pian kuin he olivat kuolleet, he käärivät heidät noihin hajuaaineisiin ja veivät pois. Näettekö?

²⁰³ Niinpä tämä tyttö oli jo valmiina vietäväksi haudata, mutta he halusivat hänen isänsä näkevän hänet vielä kerran ennen kuin he veisivät hänet pois. Ja, kun Jeesus oli tullut sisälle, tytön ollessa siinä tilassa, Hän sanoi: “Hän on vain ottanut nokkaunet.”

orjan ruokaa. Mutta nyt te menette tähän maahan.” Niinpä, kun heillä oli vain yhden päivän matka jäljellä Kades-Barneasta, joka oli maailman tuomioistuin, he pysähtyivät näiden suurten palmupuiden alle, ja leiriytyivät sinne purojen varsille. Hän sanoi: “Antaaksemme ihmisten tietää...” Tarkatkaa kuinka täydellistä, kuinka todella täydellinen todiste se on, kuinka Jumala tekee sen aivan niin kuin Hän tekee tänäänkin. Joosua sanoi: “Jumala on sanonut, että ‘se on hieno maa’. Nyt ennen ylimenoa minä haluan teidän näkevän, että se on hieno maa. Niinpä tuokaa minulle todiste tuosta maasta, näyttääkseni sen kansalle”

¹¹³ Niin he menivät sinne. Ja nyt, aina, kun te tulette tuodaksenne takaisin todisteen, vaanii vihollinen matkalla. Kun jotkut noista miehistä näkivät nuo suuret Kaanaan jättiläiset, he sanoivat: “Me emme voi tehdä sitä.” Mutta he toivat takaisin todisteen, että maa oli siellä. Heitä ei ollut johdettu valheellisesti. Jumala todisti heille Sanansa, jopa ennen kuin he menivät tuohon maahan.

¹¹⁴ Ettekö te voi nähdä tänään, kun te ajatte tuhannen mailia kuullaksenne Sanan, ja näette kuinka se todistetaan ja vahvistetaan, että se on todiste siitä, että se on suuri maa. Te voitte nähdä miehen varjon makaamassa, kuolemassa syöpään, ja sitten sanotaan, että “Hän on parantunut.” Ja me näemme Jumalan Sanojen joiden Hän sanoi tapahtuvan tänä päivänä tulevan vahvistetuiksi, ollen todisteena siitä, että Hän pitää Sanansa. Siellä on suuri Maa. Jos elämäni on melkein mennyt, ja Jumala tulee alas ja säästää sen jälleen, niin se on todiste Iankaikkisesta Elämästä. Siinä missä te kerran ette olisi pimentäneet kirkon oviaukkoa, te nyt seisotte jonossa päästäksenne sisälle. Se on todiste. Jumala pitää Sanansa ja todistaa sen teille, että se on totta.

¹¹⁵ Ajettuani tuhansia maileja; tulen katsomaan tänne aikaisin aamulla ja näen ihmisten ruokkivan lapsiaan Coca-Cola pullolla ja aamiaishiutaleilla, noin kello viideltä aamulla, istumassa siellä parkkialueella. Minä ajattelin: “Jumala, minä olisin alhaisin tekopyhä maailmassa, jos antaisin noiden ihmisten tulla tuon matkan ja sitten sanoisin heille jotakin mikä on väärin. Sillä minä tunnen sääliä heitä Kohtaan, sydämeni on heidän kanssaan. He isoavat ja janoavat Jumalaa. Auta minua, Herra, kertomaan heille Totuus, tai sitten ota minut pois tästä maailmasta. Minä haluan kertoa noille ihmisille Totuuden, joten auta minua, Jumala.” Minä sanoin: “Pidä minua kädestä ja anna minun tietää mikä on Totuus, ja sitten todista se ja vahvista se mitä olen

sanonut Totuudeksi, niin että he tulevat tietämään, että se on Totuus. Älä salli noiden ihmisparkojen tulla petetyiksi. Ei.” Oi, mitä tunnenkaan sydämessäni, kun näen tuon kaltaisia uskollisia ihmisiä!

¹¹⁶ Voin kuvitella Joosuan ajatelleen samoin, tuona päivänä, kun hän kokosi heidät ympärilleen ja näki heidän pesevän vaatteitaan ja valmistautuvan tuota kolmatta päivää varten. Kyllä, Hän todisti sen. Mitä Joosua sanoi? Kun he sanoivat: “Oh, me emme voi tehdä sitä. Sitä ei yksinkertaisesti voida tehdä. Meidän täytyy tulla ulos organisaatiostamme. Me olemme lopussa. Katsokaahan, me emme voi tehdä sitä. Me emme yksinkertaisesti voi tehdä tätä, koska se ei ole järkevää.” Ja, kun Joosua johti heidät sinne oli se huhtikuussa, jolloin vedet olivat korkealla, ja Jordan oli lähes yhtä leveä kuin Ohio-joki. Näytti kuin Jumala olisi tehnyt hirvittävän erehdyksen.

¹¹⁷ Tiedättehan, joskus te sairastutte ja sanotte: “No niin, minä olen kristitty. Jumala, Hän on tehnyt erehdyksen, kun Hän on antanut minun sairastua, vaikka olen kristitty.” Ettekö te käsitä Raamatun sanovan, että kaikki työskentelisi yhdessä niiden hyväksi, jotka rakastavat Jumalaa?

¹¹⁸ Joosua johti heidät sinne... Joskus Jordan on hyvin matalalla. Te voitte kahlata sen ylitse melkeinpä mistä kohden talaansa, ellei siinä satu olemaan jotakin syvempää vesireikää, ja siellä on kaikenlaisia pieniä kahlaamoja ja muuta, juuri, sillä paikalla, jossa Jeriko oli. Siellä on tuskin nilkkaa syvempää vettä, ja te voitte ajaa sen yli jeepillä, te voitte kävellä sen ylitse tai mitä tahansa. Mutta hän johti heidät sinne huhtikuussa, jolloin koko tuo maa oli tulvan alla mailin leveydeltä. Siellä oli mahdollisesti vesi kymmenen metriä syvää. Ja hän sanoi: “Kolmantena päivänä me tulemme menemään ylitse. Jumala sanoi niin! Kootkaa ihmiset yhteen ja pyhittäkää heidät, sillä kolmantena päivänä te kuljette Jordanin ylitse.” Näettekö, kuinka Jumala antaa asioiden tapahtua? Vain saadakseen ihmiset... vain vetääkseen ulos Oman joukkonsa. Mitä he tekivät? He pyhittivät itsensä ja valmistautuivat ylitykseen, huolimatta siitä kuinka syvää vesi oli, ja kuinka liejuista se oli, ja kuinka nopea virta oli. Katsokaahan, he tiesivät, että Jumala tulisi todistamaan Sanansa.

¹¹⁹ Ei väliä, mitä se on, kuinka lähellä Jordania te olette, ei väliä minkälaiset olosuhteet ovat, jos te vain voitte pitää tuon Jumalan lupauksen sydämessänne, niin Jumala tulee todistamaan sen, että se on

¹⁹² Katsokaahan, monet ihmiset haluavat Jeesuksen olevan heidän Pelastajansa, mutta ei heidän Herransa. Katsokaahan, Herra on “hallitsija.” Kyllä. Te sanotte: “Jeesus, pelasta Sinä minut ja salli minun seistä juuri tässä, ja sitten on kaikki hyvin, kun minä huolehdin omista asioistani. Älä Sinä sekaannu minun asioihini. Sinä voit olla minun Pelastajani, mutta et minun Herrani.” Hän haluaa olla Herra, näettehän, silloin Hän on teidän Pelastajanne.

¹⁹³ Mutta nyt Jairus sanoi: “Mestari, Pelastaja! Minun pieni tyttöni, ainoa lapseni, hän on kaksitoistavuotias, eivätkä lääkärit voi tehdä hänelle enää mitään.” Epäilemättä tuo pappi on saattanut sanoa: “Tiedätkö, he ovat sanoneet Sinun olevan fanaatikko, mutta Mestari, minä uskon Sinuun. Minä uskon. Minä tiedän, että Sinulla on erottaminen. Ja ainoa asia mitä haluan on, että Sinä tulet ja lasket kädet hänen päälleen, ja sitten sanot mitä minun täytyy tehdä, ja minä tulen tekemään sen.” Oh, nyt te olette pääsemässä jonnekin!

Hän sanoi: “Minä tulen. Minä tulen.” Ja Hän lähti matkaan.

¹⁹⁴ Sen jälkeen, kun hän oli ollut poissa useita tunteja, tuli tässä eräs mies juosten, niin kuin silloinen tapa oli, tuhkaa päänsä päällä, ja sanoi: “Älä vaivaa tuota Miestä, sinun tyttäresi on kuollut. Hän on jo kuollut, ja he ovat valmistaneet hänet hautaamista varten.”

¹⁹⁵ Oi, mitä hän tunsikaan sydämessään! Jeesus kääntyi Katsomaan häntä, hän sanoi: “Oi! Oi! Oi!”

¹⁹⁶ Jeesus sanoi: “Enkö Minä sanonut sinulle?” Hän oli luvannut Jairukselle, ja nyt Hänen täytyi todistaa se. Aamen. “Minähän sanoin sinulle. Usko ainoastaan ja sinä tulet näkemään Jumalan kirkkauden.” No niin, Hän tiesi mitä Hän oli tekemässä. Hän sanoi, ettei Hän tehnyt mitään ennen kuin Isä näytti Hänelle ensin, Joh. 5:19: “Minä teen vain mitä Isä näyttää Minulle,” joten Hän näytti Hänelle mitä tulisi tapahtumaan.

¹⁹⁷ Niinpä, kun Hän tuli sisälle taloon, Niin pysähtyi sinne tuon pienen kylmän, jäykistyneen lapsen vierelle, joka oli sairastanut viikkoja. Siellä makasi hänen pieni kalvennut ruumiinsa, johon ei ollut mennyt ruokaa, joka oli kärsinyt kuumeesta ja muusta ja oli kuollut. He olivat ruiskuttaneet hänen päälleen palsamointi aineita, ja hän makasi siellä, tiedättehan, leposijalla, valmiina kiedottavaksi liinavaatteisiin ja vietäväksi hautaan, ja heillä oli ollut pieni seremoniansa ja he olivat

tykö, jonka ajateltiin olevan “luopio, villi mies, hullu mies, joka ei ollut järjissään.” Suokaa anteeksi tämä ilmaus, mutta Hän oli vain “jokin omituinen tyyppi” tuona päivänä, jokainen ajatteli Hänestä sitä. Niin kuin me tänään kadunmiehen ilmaisemana sanoisimme “kaheli”. Aivan niin kuin minä eräänä päivänä saarnasin ruuveista ja muttereista, tiedättehan. Näettekö, sitä Hän oli yleisölle, vain tavallinen jokapäiväinen... sanottiin: “Sinähän olet järjiltäsi! Sinähän olet hullu!” Nyt tässä eräs mies jolla oli kaikki oppineisuus, tuli Erään luo, jonka oletettiin olevan järjiltään. Hänet oli pakotettu siihen.

¹⁸⁷ Tarkatkaa sitä nyt. Se tulee hieman kirvelemään, mutta se tulee tekemään hyvää teille. Katsokaahan, joskus jokin järkytys herättää teidät.

¹⁸⁸ Huomatkaa, Hän tuli sisälle ja meni tämän kuolleen pienen tytön viereen, joka oli mahdollisesti kuollut jo tunteja aikaisemmin, ja makasi siellä palsamoituna. Sillä tavalla he tekivät noina päivinä. Hänet oli asetettu makaamaan sinne leposijalle, kukkia ympärillään.

¹⁸⁹ Ja oi, tuo hieno pieni pastori, pieni Jairus, voin kuvitella hänen olleen hieno pikku pastori, jota jokainen rakasti. Voin todistaa, että hän sydämessään uskoi Jeesukseen, mutta hän ei yksinkertaisesti kyennyt tekemään ratkaisua, koska shekkiä ei enää olisi tullut maanantai aamuisin. Näettekö? Hänen oli niin vaikeata tehdä ratkaisua. Ja toinen asia olivat ihmiset, hänen suuri arvovaltansa ihmisten keskuudessa. He tulisivat sanomaan: “Tiedätkö mitä, Jairuksesta on tullut fanaatikko. Katsohan, hän meni sinne tuon väärän profeetan tykö. Sinne missä kaikki nuo oletetut merkit ja asiat tapahtuvat, tiedäthän, tuon Galilealaisen Profeetan, Nasaretista kotoisin olevan Jeesuksen.”

¹⁹⁰ Me emme usko sitä nyt, koska se kuulostaa pyhyiden loukkaukselta, mutta sillä tavalla se oli silloin. Näettekö? “Ja jonakin päivänä, se tulee olemaan jälleen, niin kuin se on nyt.” Näettekö, sama asia!

¹⁹¹ Huomatkaa nyt, hän meni sinne. Hän tuskin voi tehdä sitä, mutta tuli aika, että hänet oli pakotettu tekemään se. Hänen täytyi tehdä se. Ja tässähän tuli Jeesuksen tykö, suoraan siellä heidän kaikkien edessä, ja lankesi maahan Hänen jalkoihinsa ja sanoi: “Mestari! Mestari!” Tiedätkö mitä se merkitsee? Hallitsijaa, omistajaa. Se on totta.

niin. Kyllä, Hän tekee sen. Mitkään olosuhteet eivät pysäytä Häntä, Hän tulee yhä tekemään samoin kuin Hän teki silloin.

¹²⁰ Huomatkaa, ne olivat Hänen uskovaisensa, joilla Hän todisti Sanansa. Hän ei voi todistaa Sanaansa uskomattomien kautta, Hän voi todistaa Sanansa ainoastaan uskovaisten kautta. Ei ollut väliä kuinka paljon loput heistä väittivät olevansa: “Oi, minä uskon, veli!” Katsokaahan, jos te uskotte, tulee Jumala todistamaan sen siksi. Näettekö, Hän todistaa Sanansa todellisten uskovaisten kautta; ei niiden, jotka sanovat uskovansa, vaan niiden, jotka todella uskovat. Se on uskovaisten lapsiensa kautta miten Hän todistaa Sanansa.

¹²¹ No niin, Joosualla oli uskovaisia. Tuo vanha sato oli kuollut pois, nuo uskomattomat, jotka sanoivat: “Ne emme voi ottaa sitä,” Hän antoi jokaisen heistä tuhoutua (miksi?), jokaisen heistä paitsi uskovaisten. Ketkä olivat jäljellä? Mooses oli otettu Kirkkauteen. Uskomattomat olivat kuolleet erämaahan, ja nämä olivat heidän lapsiaan. Siellä oli vain kaksi uskovaista, jotka menivät ylitse, Joosua ja Kaaleb. He olivat uskovaisia, he olivat ne, jotka menivät ylitse. Se on ainoa tapa miten Jumala voi tehdä sen, se on uskovaisilla lapsillaan. Uskotteko sitä? Hyvä on. Hänen uskovaisensa olivat ainoat, jotka tekivät sen. Hän käytti heitä, ylittääkseen heidän kanssaan. Näettekö?

¹²² Nyt haluan teidän huomaavan, että Hän tekee sen sillä tavalla jokaisessa ajanjaksossa. Hän tekee sen joka kerta samalla menetelmällä, Hänen täytyy käyttää uskovaisia. Ja sitten voidakseen käyttää uskovaisia täyttämään tuon Sanan, Hänen täytyy ennalta määrätä se tuolle ajanjaksolle. Näettekö te sitä? Hänen täytyy ennalta määrätä tämä asia olemaan siellä kohtaamaan tuon ajanjakson haastetta. Menikö se teihin? Tunsitteko sen? Näittekö sen? Ymmärrätekö te sen? Se on mitä on tapahtumassa tänään, ennalta tietämisellään Hän määräsi ennalta sen tähän aikaan. Kun Hän määräsi ennalta Malakia 4, sen täytyy tapahtua. Kun Hän määrää ennalta mitä tahansa tapahtuvaksi Sanassansa, niin Hänen täytyy todistaa Sanansa olevan niin. Kun Hän määrää ennalta mitä tahansa tapahtuvaksi ja sanoo, että se tulee tapahtumaan, niin Hän tietää, että siemen tulee olemaan siellä juuri tuohon aikaan. Hän määräsi ennalta Morsiamen, se tulee olemaan siellä! Tulee olemaan ylöstempaus, Morsian on oleva siellä! Ennaltatietämisellään Hän määrää ennalta sen. Näettekö, siellä ei ole mitään mikä voisi pysäyttää sitä.

¹²³ Kun Jumala oli sanonut heille: “Minä annan teille nyt lupauksen luvatusa maasta. Minä sanoin isällenne Abrahamille, että hänen lapsensa tulisivat vaeltamaan siellä alhaalla neljäsataa vuotta.”

¹²⁴ Nyt Mooses sanoi: “Minä olen Herran profeetta. Tarkatkaa nyt ja katsokaa sitä mitä minä profetoin. Jos se tapahtuu, silloin te tiedätte Herran lähettäneen minut, sillä te tiedätte Jumalan jo sanoneen sen teille. Jos minä nyt profetoin tämän ja se tapahtuu, tuon, ja se tapahtuu, tämän, ja se tapahtuu, ja se tapahtuu joka kerran samalla tavalla, niin te tiedätte nyt, että Herra on lähettänyt minut kertomaan teille, että siellä on luvattu maa, jonka Jumala on luvannut teille. Jumala on luvannut tämän maan ja se on hyvä maa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Seuratkaa minua.”

¹²⁵ Ja he menivät erämaahan, jonne hänen tuli viedä heidät. Jumala oli käsenyt hänen tuoda heidät takaisin Siinain vuorelle, jonne Jumala tuli alas Tulipatsaana, vahvistaen sen mitä Mooses oli sanonut, todistaen, että se oli oikein, vahvistaen Mooseksen siellä, sen mitä Mooses oli sanonut. “Mooses sanoi Minun ilmestyneen hänelle tällä vuorella palavan pensaan muodossa, ja nyt olen pannut koko vuoren palamaan.”

¹²⁶ He sanoivat: “Se on oikein! Älköön Jumala puhuko, puhukoon Mooses. Muutoin me tulemme kuolemaan.”

¹²⁷ Hän sanoi: “Minä en enää tule tekemään sitä. Minä tulen nostamaan heille profeetan, ja hän tulee puhumaan heille Minun Nimessäni.” Niinpä se on mitä Hän tekee, tarkalleen sillä tavalla Hän tuo esiin Sanansa.

¹²⁸ Huomatkaa sitten nuo, jotka eivät uskoneet, kun he jo olivat niin lähellä sitä maata, johon he eivät uskoneet. Nyt te, jotka teette muistiinpanoja, kirjoittakaa ylös Hebrealaiskirje 6, jossa sanotaan: “Ne, jotka kerran olivat valistettut, ja tehdyt osallisiksi Pyhästä Hengestä; kun he lankeavat pois, eivät he voi uudistaa itseään parannukseen; koska he uudestaan ristiinnaulitsevat itselleen Jumalan Pojan, ja Häntä julkisesti häpäisevät; se on mahdotonta niiden pelastua.” Katsokaahan, se on aivan yhtä mahdotonta, kuin noille oli ylittää Jordan luvattuun maahan.

¹²⁹ Ihmiset tulevat suoraan Pyhän Hengen kasteeseen asti, he tulevat suoraan Sanaan, he tulevat kaikkien kirkkokuntien, seurakuntien ja katkismusten lävitse ja kaikkea muuta, mutta kun se tulee tuohon

tulee tekemään saman asian kuin Sinä teit. Sinun täytyy olla yksi Hänen profeetoistaan, edelläkävijä tai jotakin.”

Hän sanoi: “Minä olen Hän.”

¹⁸³ Mitä Hän teki? Hän todisti Sanansa, todistaen asemansa, todistaen mitä Hän oli. Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman Itsellensä. Ja Jumala on Sana. Hyvä on. Hän tyynnytti tuulet ja aallot, todistaakseen Jesajan profetian: “Häntä kutsutaan ‘Mahtavaksi Jumalaksi, iankaikkiseksi Isäksi.’” Näettekö? Hän myös lisäsi leivän ja kalat, tämä neitseestä syntynyt Poika. Mitä varten? Todistaakseen Sanan. Koko Kirjoitus täytyy täyttää. Hän todisti Sanan, sanomalla, että Hän oli Jehova julkituotuna. Hän oli Jumalan luomisen alku. Jumala luomakunnassa, Jumala pienessä osassa luomakuntaa täällä, jossa Hän itse asui. Hän oli Jumalan luomisen alku, sillä: “Hänestä syntyy monia poikia.” Huomatkaa, Hän myös lisäsi kaloja. Hän on Sana ja Sanan todiste.

¹⁸⁴ Kuunnelkaa nyt tarkasti, kun olemme tulossa loppuun. Tuona päivänä, josta hetki sitten luin, kun Hän tuli Jairuksen taloon. Päästyään sinne, Hän käveli sisälle. Muistakaa nyt, Jairus oli pappi, rajalinja uskovainen. Hän halusi uskoa Jeesukseen, mutta ei halunnut irrottautua seurakunnastaan, koska he olivat sanoneet: “Kuka tahansa, joka uskoo Häneen, tullaan panemaan ulos seurakunnasta.” Kuunnelkaa tarkasti nyt, antakaa nyt minulle koko huomionne. Tarkatkaa tätä. Minä uskon Jeesuksen tienneen sen, kun Hän ylitti järven, koska Hän tiesi kaikki asiat. Ja, kun Hän oli ylittänyt järven ja pysähtynyt sinne, tuli tämä pieni pappi Hänen tykönsä. Hänen tyttärensä oli todella sairas, lääkärit olivat antaneet pois kaiken toivon. Niin sanoi: “Hän makaa kuolemaisillaan.” Nyt oli tullut aika toimia.

¹⁸⁵ Ehkä niin on teidän kohdallanne tänä aamuna, teille on tullut aika toimia. Ymmärrätekö? Ehkä te olette todella sairas. Ehkä te olette vakuuttunut siitä, että olette väärässä. Niin saattaa olla. Jumala tuo esiin pakon ja tulee aika toimia.

¹⁸⁶ Nyt tarkatkaa. Hän tuli aivan julkisesti Jeesuksen tykö, välittämättä mitä muut heistä sanoivat, ja lankesi maahan Jeesuksen jalkoihin. Mikä askel se olikaan koulutetulta oppineelta, tulla miehen tykö, josta meillä ei ole mitään tietoa, että Hän olisi koskaan käynyt koulua. Kuinka tämä mies, jonka oletettiin olevan selvillä kaikesta teologiasta, tuli miehen

Jaakob, joka kaivoi tämän kaivon?” Hän näytti aivan tavalliselta mieheltä, näettehän. Hän sanoi: “Sanotko Sinä, että olet suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka kaivoi tämän kaivon, ja joi siitä itse ja juotti karjansa? Me olemme niin siunattuja voidessamme juoda tästä kaivosta, jonka tuo profeetta kaivoi. Ja me palvomme tällä vuorella. Te taas sanotte, että tulee palvoa ‘Jerusalemmissä.’”

¹⁷⁸ Hän sanoi: “Pelastus on Juutalaisista, nainen, me tiedämme mistä me puhumme. Te ette tiedä mitä te palvotte.” Juutalaisten oletetaan tuntevan Sana, näettehän, kuinka Sen oletettiin olevan. Mutta Katsokaahan, Hän tarkkasi häntä nyt. Miksi? Mitä Hän aikoo tehdä? Todistaa Sanansa. Ymmärrätekö... Sitten Hän sanoi: “Mene, nouda miehesi ja tule tänne.”

Ja hän sanoi: “Ei minulla ole mitään miestä.”

¹⁷⁹ Hän sanoi, “Sinä olet kertonut totuuden, koska sinulla on ollut viisi, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi.” Näettekö? Tarkatkaa nyt! Jotakin tapahtui, näettekö, jokin tuli Elämään. No niin, jos sitä ei olisi ollut siellä alusta alkaen, jos hänellä ei olisi ollut edustusta ennalta määräämisellä, ei Elämä koskaan olisi saanut otetta hänestä.

¹⁸⁰ Siellä seisoi pappeja, jotka sanoivat: “Tämä mies on Belsebub.” Näettekö, heillä ei ollut mitään edustusta.

¹⁸¹ Iankaikkinen Elämä, se merkitsee, että “te olette aina olleet.” Katsokaahan, teillä on Iankaikkinen Elämä, ja sitä on olemassa vain yksi muoto, joka on Jumala.

Te olitte Hänen ominaisuuksiaan, Hän ajatteli teitä, ja tunsu teidät mielessään ennen maailman perustamista. Ymmärrätekö?

¹⁸² Tuo nainen katsoi ympärilleen. Katsokaa minkälaisessa synnillisessä tilassa hän oli. Mutta näettehän, Hän ei voinut saada tuota pappia, koska pappi oli koulutettu oppinut, Sanan teologi, mutta ilman edustusta Taivaassa, näettehän, hän ei ollut ollenkaan Jumalan ajatuksissa. Mutta tämä nainen oli, Hän sanoi: “Herra, minä käsitan, että Sinä olet profeetta.” Se oli kaikki mitä Hän halusi hänen näkevän. Näettekö? Hän sanoi: “Minä uskon, että Sinä olet profeetta. Me emme nyt ymmärrä profeettoja, koska siitä on niin pitkän aikaa, mutta me ymmärrämme, että Messias on tulossa. Ja, kun Hän, Messias tulee, Hän tulee olemaan Sana. Hän tulee tietämään sydämen salaisuudet, Hän

Sanaan, rajan ylittämiseen, he sanovat: “Oh, en oikein tiedä Siitä, minun seurakuntani ei opeta sitä sillä tavalla.” Minä en välitä mitä teidän seurakuntanne opettaa, Raamattu sanoo, että se on sillä tavalla. Sitten te kysytte: “Kuinka tiedän, että se on oikein?” Hän vahvistaa Sen ja todistaa sen!

¹³⁰ No niin, tuona päivänä Raamattu sanoi: “Siellä on hyvä maa, joka on täynnä maitoa ja hunajaa, ja hienoja viinirypäleitä ja granaattiomenia, ja oi, se on kaunis paikka.”

¹³¹ Sitten he sanoivat: “Livahtakoon nyt jotkut teistä sinne katsomaan sitä, ja tulkaa takaisin, niin että voimme lohduttaa naita ihmisiä. Me tulemme kulkemaan yli aivan kohta, jos te kaikki vain uskotte sen.” Ja niin he lähtivät.

¹³² Ja he tulivat takaisin, ja kaksi heistä huusi sanoen: “Ylistys Jumalalle! Me olemme nähneet sen! Me olemme nähneet sen! Se on ihmeellinen maa, ei ole mitään sen vertaista!”

Muiden kymmenen seistessä ympärillä sanomassa: “Oh, ei, ei, ei, ei, me emme voi tehdä sitä.” Kuinka monta heistä meni ylitse? Nuo kaksi! Niin se on. Nuo kaksi, koska he tiesivät, että Jumala voisi todistaa Sanansa oikeaksi. Huomatkaa, ei tulviva Jordan, eikä mitkään Kanaanin maan jättiläiset voineet pysäyttää heitä. Jumala vahvisti Sanansa olevan niin, Hän vei heidät tuohon maahan.

¹³³ Hän tulee jälleen tekemään saman asian, kyllä vaan, tämän päivän lupauksissa. Hän todistaa Sanansa. Kaikesta huolimatta Hän todistaa Sanansa oikeaksi.

¹³⁴ Hän pysäytti nälkäisen ihmissyöjä leijonan suun yhtenä päivänä, todistaakseen Sanansa todeksi profeetta Danielille, että Niin voi vapauttaa. He ruokkivat noita leijonia ihmislihalla, ja he pitivät ne niin nälkäisinä, että mitä tahansa he heittivät sinne oli se sitten mies tai lapsi, tämä nälkäinen leijonajoukko repi sen kappaleiksi. Se oli kuolemanrangaistus. Profeetta Herran Sanan kanssa oli profetoinut Israelin lapsille, että he tulisivat olemaan siellä, ja he ottivat tämän profeetan, joka oli siellä heidän kanssaan. Mutta Jumala ei ollut vielä lopettanut hänen kanssaan, vaan halusi todistaa Sanansa, että Hän voi vapauttaa. Ja he pitivät noita leijonia nälässä, ja heittivät tuon profeetan sinne, ja nämä leijonat ryntäsivät häntä kohden sillä tavalla, mutta tuo Tulipatsas oli siellä, (ja kaikki eläimet pelkäävät tulta), tuo Tulipatsas

seisoi siellä, ja leijonat laskeutuivat makuulle. Hän piti Sanansa. Hän on sama eilen, tänään ja iankaiken. Jumala pitää Sanansa, Hän todistaa sen, Hän todistaa, että se on niin.

¹³⁵ Hän poisti kuumuuden tuosta tulisesta pätsistä, todistaakseen Sanansa, että Hän voi vapauttaa tulesta. Hän oli siellä noiden liekkien keskellä, jonne nuo heprealaislapset oli heitetty niin pitkäksi aikaa, kun jopa nuo sotilaat, jotka olivat viemässä heitä sinne, kuolivat sen ankaraan kuumuuteen. Jumala antoi tulen palaa edelleen, mutta Hän poisti siitä kuumuuden. Hän todistaa Sanansa oikeaksi! Jos te seisotte Hänen rinnallaan, tulee Hän seisomaan teidän rinnallanne. Seisooko Hän rinnallanne? Kyllä, varmasti! Tuntia myöhemmin he avasivat pätsin oven ja kysyivät: “Kuinka monta te oikeastaan sinne panitte?” He vastasivat: “Me panimme sinne kolme.” Hän sanoi: “Siellä on neljä, ja yksi näyttää kuin Jumalan Pojalta.” Näettekö, Hän näyttää siltä! Minkä vuoksi? Koska Hän on Sana.

¹³⁶ He olivat sanoneet: “Jumala on kykenevä vapauttamaan meidät tuosta tulisesta pätsistä, mutta missään tapauksessa me emme tule kumartamaan mitään kuvapatsasta, koska me seisomme Sanan rinnalla.” Mikä tahansa kuvapatsas, uskonnon muoto, jättäkää se. Jumala tulee seisomaan rinnallanne. Hän on ottava kuumuuden pois vainosta. Hän on ottava elämän pois syövästä. Hän on tekävä mitä tahansa, Niin on Jumala! Seiskää Hänen rinnallaan, ja Hän tulee seisomaan teidän rinnallanne. Hän todistaa Sanansa todeksi joka kerta. Hän otti kuumuuden pois liekeistä, Hän sulki leijonien kidat.

¹³⁷ Tässä on eräs toinen asia, jonka Jumala teki, osoittaakseen, että Hän oli Jumala. Erämaamatkansa jälkeen, he olivat tulleet sille paikalle, että he hankkivat itselleen oppiarvoja, tehden itsestään suuria miehiä. Heillä oli joitakin organisaatioita, kuten fariseukset, saddukeukset, herodilaiset, ja mitä vielä. Ja he olivat suuria miehiä. He tekivät toisistaan pappeja, ja heillä oli suuria asioita sillä tavalla, he tekivät ylipappeja ja suuria miehiä, ja arvohenkilöitä ja niin edelleen.

¹³⁸ Mutta kaiken sen keskellä, Jumala nosti esiin profeetan, erään papin pojan, joka meni erämaahan yhdeksänvuotiaana. Hän ei osannut lukea nimeään, vaikka se olisi ollut metrinkorkuisilla kirjaimilla. Miksi, miksi Niin teki sen? Hän oli profeetta. Jos hänet olisi koulutettu isänsä tavalla, hän olisi mahdollisesti ollut fariseus tai saddukeus. Mutta

¹⁶⁷ Filippus sanoi Natanaelille: “Sinä tiedät Kirjoituksen sanovan, että ‘Herra meidän Jumalamme on nostava esiin Mooseksen kaltaisen profeetan’. Ja se on Hän. Kuuntele Häntä.”

¹⁶⁸ Ja Jeesus sanoi: “Katso israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä.” Tämä mies kysyi: “Rabbi, milloin Sinä olet tuntenut minut?”

¹⁶⁹ Hän sanoi: “Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit puun alla, Minä näin sinut.” Hän tiesi kuka tulisi uskomaan Sen.

¹⁷⁰ Hän sanoi: “Rabbi, Sinä olet Jumalan Poika. Sinä olet Sana.” Jeesus todisti Sanalla, että Hän oli Sana.

¹⁷¹ Huomatkaa tuo pieni nainen kaivolla. Hän odotti Messiasta. Hänellä ei ollut mitään tekemistä heidän suurten väkijoukkojensa ja kirkkokuntiensa kanssa, ja niin edelleen, joita heillä oli noina päivinä. Hän odotti Sanaa. Niinpä kerran siellä kaivolla istui aivan tavallinen Mies, joka sanoi: “Nainen, tuo Minulle juotavaa.”

¹⁷² Hän sanoi: “Hetkinen vain.” “Hän mahdollisesti yrittää hieroa tuttavuutta minun kanssani,” hän on saattanut ajatella sydämessään, koska hänet oli merkitty pahamaineiseksi naiseksi. Hän sanoi: “Miksi Sinä pyydät minulta sellaista? Meillä on täällä rotuerottelu. Sinä olet Juutalainen, ja me olemme Samarialaisia, se ei ole tapana, ei ole oikein Sinun pyytää minulta sellaista.” Näettekö?

¹⁷³ Hän sanoi: “Nainen, jos sinä tietäisit Kenelle sinä puhut, sinä pyytäisit Minulta juotavaa.”

¹⁷⁴ Hän sanoi: “Sinustako juotavaa? Minä en edes näe Sinulla ämpäriä tai köyttä.. Kuinka Sinä voisit antaa minulle mitään vettä tästä kaivosta?”

Hän sanoi: “Se ei ole se kaivo, josta Minä puhun.” Näettekö?

¹⁷⁵ Jonkun ajan kuluttua tuo nainen sanoi: “Tämä on omituinen Mies.” Ja hän alkoi vetää vesiastiaansa ylös.

¹⁷⁶ Jeesus sanoi: “Se vesi jota Minä annan, tulee sinun sielussasi sen veden lähteeksi, joka pulppuaa iankaikkiseen Elämään.”

¹⁷⁷ “Hetkinen vain,” tuo nainen sanoi: “minä ymmärrän, että Sinä olet Juutalainen. Tarkoitatko Sinä sanoa, että Sinä olet suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka kaivoi tämän kaivon?” Hän oli Jaakobin Jumala, Näettekö? Hän sanoi: “Tarkoitatko Sinä olevasi suurempi kuin

kuolleista, sen jälkeen, kun hän jo oli ollut kuolleen neljä päivää ja haisi, todistaakseen sen mitä Hän oli sanonut: “Minä olen ylösnousemus ja Elämä.” Kuka voi sanoa sen paitsi Jumala, näettehän: “Minä olen ylösnousemus ja Elämä. Hän, joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä.” Uskotteko te sitä? Hän nosti tuon miehen ylös kuolleista, todistaakseen, että Hänen Sanansa oli oikein.

¹⁶⁴ Huomatkaa nyt, Hän oli Sana. Hebr.4:12, jos haluatte kirjoittaa sen ylös. Hebrealaiskirje 4:12 sanoo: “Jumalan Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, ja on sydämen aikomusten ja ajatusten erottaja.” Onko se oikein? “Erottaja.” Mitä Hän teki todistaakseen, että Hän oli Sana? Kun Pietari tuli Hänen tykönsä, hänen nimensä oli Simon. Ja hän tuli Jeesuksen tykö, ja niin pian kuin hän oli tullut Jeesus sanoi: “Sinun nimesi on Simon ja sinä olet Joonaan poika.” Hän oli koulunkäymätön, hänellä - ei ollut mitään arvoastetta takanaan, hän ei ollut mitään muuta kuin tavallinen kalastaja. Raamattu sanoo, että hän oli “tietämätön ja oppimaton”, mutta hänestä tuli Jerusalemin seurakunnan piispa. Miksi? Jeesus kertoi hänelle kuka hän oli, mikä hänen nimensä oli ja mikä hänen isänsä nimi oli. Ja hän tiesi, että se oli Sana, koska Raamattu sanoi: “Herra teidän jumalanne on nostava esiin profeetan minun kaltaiseni,” ja sen täytyi olla profeetta. Siellä ei ollut profeettoja luvattu Malakian jälkeen Messiaaseen asti, he olivat olleet neljäsataa vuotta ilman profeettaa. Ja tässä seisoj Mies, todistaen Sanansa tälle miehelle, joka oli ennaltamäärätty Elämään, ja sanoi: “Sinun nimesi on Simon, sinä olet Joonaan poika, tästedes sinua tullaan kutsumaan ‘Pietariksi.’” Ajatelkaa sitä; Kenelle Hän sen todisti? Miksi Niin ei todistanut tuota Sanaa Kaifaalle? Hän oli Jumala, ja Hän tiesi ettei Kaifas olisi koskaan uskonut sitä. Mutta tämä mies oli määrätty Elämään, hän tunsu Sen juuri silloin.

¹⁶⁵ Yhtenä päivänä eräs toinen mies meni noutamaan ystäväänsä vuorilta, noin viidentoista mailin päästä, ja toi hänet seuraavana päivänä sinne missä Jeesus oli. Jeesus katsoi ympärilleen, Hän oli Jumala, näettehän, Hänellä oli erottaminen. Hän osoitti sen, todistamalla Sanan oikeaksi.

Nyt jotkut heistä sanoivat: “Tiedätkö, tuo mies on Sana.”

¹⁶⁶ “Hölynpölyä,” nuo papit sanoivat, “Sitä tuo kaveri ei ole. Ei. Tuo ei ole Sana.”

hänellä oli liian tärkeä tehtävä, se oli esitellä Messias. Minkä vuoksi? Koska Jumala piti Sanansa ja todisti sen. “Huutavan ääni seminaarista, ‘Katso, minulla on tohtorin arvo. ? Sellaista voi löytyä vanhojen naisten syntymäpäivä-almanakasta, mutta ei Jumalan Sanasta. Hän oli sanonut: “Huutavan ääni huutaa erämaassa, ‘Valmistakaa Herran tie, ja tehkää Hänen polkunsu suoriksi!’” Valmistiko Hän tien Sanalle silloin, niin että Sana voisi tulla julki? Halleluja!

¹³⁹ Ettekö te näe sitä, näissä varjokuvissa? Pysähtykäämme tähän hetkeksi. Viimeisissä päivissä, täytyy olla paikka valmistettu Sanan julkitulemista varten, ja me elämme nyt uuden Maan todisteen mukaan, aamen, joka on Ihmisen Poika.

¹⁴⁰ Johanneksen tehtävä oli ilman koulutusta ja ilman mitään, pysyä erämaassa, ja hänen saarnansa olivat sen mukaisia. “Kirves on asetettu puun juurelle,” se on mitä hän oli nähnyt siellä. Hän oli Kaatanut niitä kirveellä ja valmistanut itselleen majan niistä, sekä polttopuita. “Oi te Käärmeiden sukupolvi,” se oli mitä hän oli nähnyt siellä. Iljettävin asia mitä hän oli nähnyt siellä pensaikossa, oli käärme.

Hän sanoi: “Te käärmeiden sukupolvi, kuka on varoittanut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? Älkää alkako sanoa: ‘Meillä on tämä ja me kuulumme tähän, sillä Jumala kykenee näistä kivistä herättämään lapsia Abrahamille. Kirves on laskettu puun juureen, ja jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää...” Mitä hän oli tehnyt siellä erämaassa sellaisille? Hän hakkasi ne polttopuiksi. Näettekö? “Hän tulee kokoamaan vehnän aittaan, mutta oljet Hän tulee polttamaan sammumattomalla tulella.” Sen kaltainen mies, ilman mitään kirkonmiehen vaatetusta, tai papin kaapua. Hän tuli palanen lampaannahkaa kiedottuna ympärilleen, kamelinnahka voineen, parta kasvoillaan ja hiukset pörrössä, ja sanoi: “Kirves on laskettu puun juurelle.” Hän uskalsi tulla. Miksi? Se oli Jumalan Sanan oikeaksi todistaminen. “Jumala kykenee näistä kivistä!” Jumala oli luvannut sen: “Katso Minä lähetän sanansaattajani kasvojeni edellä.” Se ei ollut kovasti uskonnollista tai tieteellistä. Se ei ollut jonkun uskonnon todiste, vaan Jumalan Sanan todiste. Jumala piti Sanansa, näettehän. Hän ei ollut minkäänlainen oppinut, vaan profeetta, joka oli lähetetty Herran Nimessä. Miksi Hän teki sen? Vahvistaakseen Sanansa.

¹⁴¹ Nyt nuo papit sanoivat: “Me tiedämme, että yksi on tulossa viimeisissä päivissä, niinpä me tulemme kouluttamaan jokaisen pojan, jonka vain voimme ja valmistaudumme sitä varten. Jokaisella teistä

pojista täytyy olla korkeakoulukoulutus. Teidän täytyy tulla tänne. Ilman mitään epäilystä, hänen täytyy tulla leeviläisestä suvusta, koska se on mistä pappeus tulee.” Mutta hän ei ollut mikään pappi, hän oli profeetta! Ja se on Jumalan valinnasta. Hänen ei tarvitse tulla jostakin määrätystä kirkkokunnasta tai määrätystä sukulinjasta. Se on Jumalan valinta ennaltamääräämisellä, ennalta tietämisen kautta. Profeetta tulee Jumalan valinnan mukaan. Niinpä he eivät halunneet häntä, koska hän ei tullut sillä tavalla kuin he ajattelivat hänen tulevan. Mutta me näemme, että hän tuli sillä tavalla kuin Jumala sen teki, todistaakseen Sanansa.

¹⁴² Huomatkaa, Hän aiheutti neitsyen raskaaksi tulemisen, todistaakseen Sanansa.

Me löydämme sen Jesaja 9:6. “Poika on meille syntynyt, lapsi on meille annettu.” Hän oli sanonut, että neitsyt tulisi raskaaksi. Ja Jumala aiheutti neitsyen raskaaksi tulemisen. Miksi? Todistaakseen Sanansa. Kuunnelkaa nyt muutama minuutti ja sitten tulemme lopettamaan. Hän aiheutti sen, että neitsyt tuli raskaaksi, todistaakseen Sanansa. Se oli ehdottomasti... Se kompastutti kaikki tiedemiehet. [Tyhjä paikka nauhassa.]

¹⁴³ Te ymmärsitte sen, ettekö ymmärtäneetkin? Katsokaahan, maa oli kirottu. Kokomaa on kirottu, Aadamin synnin tähden. Mutta, kun tämä pieni siemen... No niin, naisella ei ole siementä. Hänellä on peltö, jossa siemen lepää, ei siementä, koska siellä ei ole elämäntutua... siemenellä täytyy olla elämä itsessään. Jos ei sitä ole, silloin se on vain ainetta, jossa ei ole elämää. Niinpä siemen on miehessä. Se on syy miksi käärmeen siemenen täytyi olla naisessa, näettehän, koska se ei ollut Jumalan siemen. Me tiedämme sen. Odottakaa kunnes saatte tämän kirjan ja luette sen, silloin te tulette näkemään sen. Se tulee näyttämään teille Kirjoituksilla, koko asia tulee avautumaan aivan niin kuin vesikastekin Hänen Nimessänsä, ja te näette kuinka se on. Jumala ei ole koskaan väärässä, Hän on aina oikeassa. Se on vain yksinkertaisesti totuus.

¹⁴⁴ Ja nyt me näemme, että Niin oli sanonut tämän ja Hän aiheutti sen tapahtumisen. Kun tämä pieni siemen, ilman miestä, tuli tähän pieneen munaan, peltoon, jonka Hän oli luonut, se ryömi siihen, sen häntä irtosi pois ja kehittyminen alkoi solu solun päälle, eläen äidin elämästä. Ruumiissansa äiti ruokkii sitä verenkierrossa kautta. Me näemme nyt,

Elämän Kirjasta. “Kuka tahansa lisää yhden sanan, tai ottaa yhden Sanan pois.” Ei kahta sanaa, vaan vain yhden Sanan! Ei yhtä lausetta; yhden Sanan! Se on yksi Sana! Oi ihmiset, ymmärrättekö te?

¹⁶¹ No niin, minä en puhu ainoastaan tälle kuulijakunnalle. Tämä nauhoitetaan, näettehän, ja tämä menee kaikkialle maailmaan. Ymmärrättekö te maailman ihmiset, se on yksi Sana, yksi Sana, ei yksi lause, ei yksi kappale, vaan yksi Sana oli kaikki mitä Eeva epäili. Jumala todisti sen. Mutta sitten: “Jos te pidätte jokaisen Sanan, te olette elävä.” He epäilivät yhtä Sanaa, ja toivat kuoleman ihmisluvulle. Mutta ihminen ei elä ainoastaan leivästä, saadakseen fyysistä voimaa, vaan jokaisesta Sanasta, jokaisen Sanan mukaan juuri niin kuin se on kirjoitettu. Raamattu sanoo: “Se ei ole yksityisesti selitettävissä.” Kenenkään ei missään tulisi yrittää tulkita Jumalan Sanaa. Jumala on Oma tulkkinsa.

¹⁶² Kun Hän sanoi: “Olkoon valo,” siellä oli valo. Hän sanoi: “Neitsyt tulee raskaaksi,” ja niin tapahtui. Näettekö, mitä tahansa Jumala sanoo, sen Jumala vahvistaa.

¹⁶³ Ei väliä kuinka paljon te yritätte ajatella ettei fyysistä ylösnousemista voi olla, kun nuo ihmiset ovat tulleet jo maan tomuksi, ja ovat jo ohittaneet senkin ja tulleet hapoiksi ja kaasuiksi joista heidän ruumiinsa olivat valmistetut. Heidän sielunsa yhä elää. Jumala sanoi: “Minä tulen nostamaan sen ylös.”

Job sanoi: “Vaikka ihomadot hävittäisivät tämän ruumiin, tulen minä kuitenkin lihassani näkemään Jumalan.” Näettekö, sillä ei ole väliä. Jokainen Sana täytyy pitää, ja mies on elävä tuosta Sanasta. Hän nosti ylös kuolleista erään miehen, joka oli ollut kuolleen neljä päivää, todistaakseen, että Hän oli ylösnousemus ja Elämä. Kun mies oli ollut kuolleen jo neljä päivää ja haisi, kun hänen nenänsä jo oli painunut sisään. Se on totta. Ensimmäinen mikä painuu sisään ihmisolennossa on nenä. Se tulee kiiltäväksi ja painuu sisään. Sitten ihomadot... He voivat panna teidät ilmatiiviisti suljettuun arkkuun, mutta ihomadot eivät kuitenkaan tule maasta, vaan ne ovat jo teissä. Huomasitteko kuinka Job sanoi: “Vaikka ihomadot hävittävät minut.” Eivät maan madot, niitä ne eivät ole. Madot ovat jo teissä, valmiina hävittämään teidät, kuolema tekee työtään teidän kuolevassa ruumiissanne. Mutta, kun teillä on Kristus, silloin tekee Elämä työtään teidän kuolevassa ruumiissanne, nostaakseen teidät jälleen ylös. Näettekö? Hän nosti erään miehen ylös

¹⁵⁶ Mutta, kun hän kosketti tätä kymmenentuhannen voltin johtoa, se kärvensi hänen höyhenensä, kun hän tuli Häntä vastaan. Hän sanoi: “Kuulehan, minä tulen antamaan Sinulle kaikki nämä valtakunnat.”

“On kirjoitettu!” Näettekö? “On kirjoitettu!”

¹⁵⁷ Hän sanoi: “Jos Sinä olet Jumalan Poika.” Katsokaa, hän on aina epäillyt Sanaa. Hän yhä opettaa muita epäilemään Sitä. Hän opetti Eevan epäilemään Sitä, hän opetti Mooseksen epäilemään Sitä, hän yritti opettaa kaikkia heitä epäilemään Sitä.

¹⁵⁸ Hän yrittää opettaa teitä epäilemään Sitä. Ja te, jotka istutte täällä juuri nyt, jos haluatte minun kutsuvan teitä niineltänne, se on ollut Saatana, joka on yrittänyt pitkän aikaa saada teidät epäilemään minua. Älkää tehkö sitä. Sisar, jos sinä teet sen, silloin sinä... tai, ei minua, vaan vain epäilemään. Uskokaa vain tämä Sana. Teidän ei tarvitse uskoa minua, mutta uskokaa tämä Sana. Näettekö? Jos minä sanon tämän Sanan, silloin se ei ole minun sanani, vaan Hänen. Minun sanani on erilainen, mutta tämä on Hänen Sanansa. Ymmärrätekö? Huomatkaa se nyt,...minä en halua mennä siihen juuri nyt.

¹⁵⁹ Ei, Hän lupasi, että kaikki Hänen Sanansa ovat ehdottomasti totta. Hän todisti Ne oikeaksi. Hän todisti olevansa todellinen Sana. “Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.”

¹⁶⁰ Miten, kuinka hän on elävä? “Jos otatte joitakin Jumalan Sanoista, niin hän on elävä”? No niin, se ei ollut mitä Hän sanoi. Huomasitteko, että se oli “Jokaisesta Sanasta”? Kuinka hän on elävä? “Oh, jos hän syö, eikö hän silloin elä?” Ei, hän on kuoleva nopeasti, hän on lihaa. “No niin, jos hän kuuluu kirkkoon ja uskoo kaiken muun mutta ei Tuota?” Silloin hän on yhä kuollut. Käsitätekö te sitä? Hän voi elää ainoastaan jokaisesta Sanasta, joka lähtee ylipapin suusta, piispan, kardinaalin tai pastorin suustako?” Jumalan suusta! Kuinka me tiedämme, että se on Jumalan Sana? Hän sanoo niin, ja sitten Hän todistaa Sen. Hän todistaa Sanansa. Huomatkaa sitten, jos se on niin, niin teidän tunnustuksenne ei tule antamaan teille elämää. Teidän kirkon jäsenyytenne ei tule antamaan teille elämää. Huomatkaa, ainoastaan Hänen Sanastaan, ei, jos yksikin Sana on asetettu väärälle paikalle. Yksi sana tappoi ihmissuvun. Raamatussa, Ilmestyskirjan 22. luvussa sanotaan, että yksi sana tulee yhä tappamaan koko asian, hänen nimensä tullaan ottamaan pois

että hän ruokkii sitä, mutta sen veri ei ole äidin verta. Ei, sillä ei ole hitustakaan äidin verta. Se elää äidin vitamiineista, mutta ei hänen verestään. Se on vedessä ja äidin veri ympäröi sitä, suojellen sitä täräyksiltä ja muilta asioilta, mutta siinä ei ole hitustakaan äidin verta. Äiti voi olla kuolemassa tuberkuloosiin ja synnyttää lapsen, eikä se voi periä sitä, koska tuberkuloosi bakteeri tulee veren kautta. Tuberkuloosi ei ole perinnöllistä; heikkoudet ovat, mutta ei tuberkuloosi, koska sen täytyisi saada bakteeri äidin hengityksestä, näettehän, ennen kuin se voi saada sen. Lapsi on siitä täysin vapaa syntyessään, koska siinä ei ole yhtään äidin verta.

¹⁴⁵ Nyt me näemme, että Jumala tuli tähän pieneen soluun, ja alkoi kehittää soluja, imien Äidistään vitamiinit ja muut tarvittavat asiat. Sitten, kun Hän oli tullut tarpeeksi vanhaksi syödäkseen Itse, Hän alkoi syödä. Ja mitä se on? Se on maan tomua, josta te tulette, niin kuin kasvit ja eläimetkin. Hän alkoi syödä kalaa ja leipää ja niin edelleen, ja se alkoi solujen kehittymisen. Sitten, kun se oli tullut täyteen kypsyyteen kolmikymmenvuotiaana, kastoi Johannes Hänet vedessä. Kun Hän nousi ylös vedestä, mitä tapahtui? Kyyhkynen, joka oli Jumala, laskeutui alas taivaasta, äänen sanoessa: “Tämä on Minun rakas Poikani, Jossa Minä olen mielistynyt asumaan.”

Mitä Hän tuli tekemään? Lunastamaan tuon osan maasta. Hän oli Jumalan luomisen alku. Koska Jumala ei ole luotu, on Hänet luotu ainoastaan Kristuksessa, sillä Jumala on Iankaikkinen ja Henki, jota ei ole luotu. Hän oli Jumalan luomisen alku, ja Jumala lunasti tuon ruumiin. Näettehän, kun Hän tuli alas sanoen: “Tämä on Minun rakas Poikani, Häneen Minä olen mielistynyt.”

¹⁴⁶ Niinpä Hän, Jumala tuli alas, kun Hän oli käynyt kaiken tämän lävitse. Ja nyt se tapahtuu jokaiselle pojalle. Te synnytte luonnollisen syntymän seksin kautta sillä tavalla kuin te tulette; Sitten te tulette sille paikalle, että te käytte vesikasteen lävitse, sitten tulee Pyhän Hengen kaste, ja sitten tulee Pyhä Henki alas tulikasteessa ja vaatii omakseen tämän luomuksen, samalla tavalla kuin se tehtiin Hänelle. Pyhä Henki ja Jumala on sama Henki, näettehän, se tulee alas ja vaatii tämän ruumiin ylösnousemusta varten. Ja Hänet nostettiin ylös meidän vanhurskauttamisemme, “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle ovat tuleva, eikä yksikään tule olemaan kadotettu. Minä tulen nostamaan sen ylös viimeisenä päivänä. Ei yhtä pään hiuksistakaan tule koskaan

katoamaan.” Se oli Jumalan luomisen alku. Tämä on Jumalan luomisen jatkumista. Sitten koko maalla täytyy olla kaste. Ja, kun Pyhä Henki tulee alas kaupungissa asuakseen maan päällä, ja Jumalan maja on ihmisten kanssa, ja asuu heidän kanssaan, silloin Jumala on majassa täällä maan päällä. Tämä koko lunastuksen suunnitelma, vanhurskauttaminen, pyhitys, Pyhän Hengen kaste, sama niin kuin se on silloin.

¹⁴⁷ Huomatkaa nyt, Hän aiheutti tämän neitsyen raskauden, ja niin hän synnytti Pojan tuntematta ketään miestä. Tämä on kompastuttanut tiedettä Kautta ajanjaksojen. Se yhä tekee niin. Ehkä he nauroivat Jesajaa, kun hän puhui ja sanoi, että tämä neitsyt tulisi raskaaksi: “Kuinka niin voisi olla?”

¹⁴⁸ Voin kuvitella Jesajan hämmennyksen, kun hän kuuli Jumalan sanovan: “Minä tulen antamaan heille supermerkin, Minä annan heille; iankaikkisen merkin, neitsyt tulee raskaaksi.” Hän oli huomattava mies kansansa keskuudessa, Jumalan vahvistama profeetta. Ja nyt hän tuli noiden tohtoreiden ja niin edespäin eteen tämän lausunnon kanssa: “Neitsyt tulee raskaaksi.” Katsokaahan, niin ei ollut koskaan tapahtunut, ajan alusta alkaen, siitä asti, kun Jumala loi ensimmäisen miehen. Mutta nyt tässä, joku nainen täällä maan päällä tulisi raskaaksi. Ajatelkaa sitä järkevästi, mitä, jos tuo profeetta olisi hävennyt sitä? Mutta Hän tiesi, että Jumala pitäisi Sanansa, Hän tulisi todistamaan sen. Voin kuvitella jokaisen heprealaisperheen valmistavan pienen tyttärensä valmiiksi tätä lasta varten, ostaen kenkiä ja vaatteita ja ehkä pienen helistimen tätä tulevaa lasta varten. Sukupolvia kului, mutta Jumala todisti Sanansa! Neitsyt tuli raskaaksi ja synnytti lapsen, todistaen, että Hänen profeettansa Sana oli Totuus. Hän seisoo aina heidän takanaan.

¹⁴⁹ Tämä neitsyen Poika oli Sana julkituotuna. Jos nyt haluatte lukea Joh. 1. Tämä neitsyen Poika oli Sana tuotuna julki, Jumalan luomisen alku. Koko maa on Jumalan luomus, mutta se on kadotettu. Näettekö? Sitten Hän lunastaa tämän maan. Ja te olette osa maasta, ja Niin lunastaa teidät samalla tavalla kuin Hän lunastaa koko maan. Näettekö? No niin, tämä neitsyen Poika oli Sana julkituotuna: “Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskuudessanne.”

¹⁵⁰ Saatana yritti jokaista keinoa saadakseen Hänet häpeämään sitä. Saatana yritti kaikkea mitä vain voi, saadakseen Hänet häpeämään sitä, hän yritti saada Hänet ottamaan kuningaskunnan ilman kärsimystä, hän yritti saada Hänet ottamaan sen ilman lunastusta (vaikka se oli Jumalan suunnitelma Eedenin puutarhasta asti, kun Hän tappoi tuon karitsan, että Hän tulisi ottamaan sen ainoastaan verellä; Saatana lupasi Hänelle jopa kaikki maailman valtakunnat, jos Hän vain ottaisi sen. Ajatelkaa vain mikä lupaus se oli!

¹⁵¹ Ettekö te käsitä, rakkaat ja kalliit ystäväni, että juuri tällä minuutilla Saatana tekee teille lupauksia... hän tulee tekemään teidät yhdeksi heidän yhdistyksensä parhaaksi saarnaajaksi. Hän tulee antamaan teille ensimmäisen istuimen jokaisessa seurakunnassa ja tekee teistä diakonin. Hän tekee mitä tahansa, jos te vain menette pois tästä Sanasta.

¹⁵² Huomatkaa nyt, tekisi jokaisen... hän olisi antanut Hänelle maailman ja sen valtakunnat, Hän olisi voinut ottaa ne. Niin yritti saada Hänet rikkomaan tuon Sanan, koska hän tiesi, että voittaneensa Hänet, jos hän vain voisi saada Hänet tekemään sen. Hän sai Mooseksen rikkomaan Sen, Hän sai Eevan rikkomaan Sen, mutta tällä kertaa hän osui väärään kaveriin. Miksi? Hän oli Sana, eikä Saatana tiennyt sitä. Hän itse oli tuo Sana.

¹⁵³ Voin nähdä hänet. Me haluamme kuvailla häntä jotenkin lapsenomaisella tavalla. Voin nähdä hänet noine suurine mustine siipineen tulevan Eevan tykö ja sanovan: “Minäpä kerron sinulle jotakin, se on miellyttävää. Sinun pitäisi yrittää sitä.”

“Mutta Jumala sanoi, että, jos me teemme sen, me kuolemme.”

¹⁵⁴ “Oh, mutta varmastikaan te ette tule kuolemaan. Katsohan, se on hölynpyölyä. Se on jonkun vanhan höyrypään ajatus. Älä sinä usko sellaista.” Mutta Jumala oli sanonut niin! Jumala todisti sen olevan oikein. Ja Hän todistaa sen oikeaksi juuri nyt, tällä minuutilla ihmiset kuolevat. Hän todistaa sen yhä oikeaksi.

¹⁵⁵ Huomatkaa nyt, kun hän tuli Mooseksen tykö ja sanoi: “Moosek, sinä tiedät olevasi kuumapää, sinä olet äkkipikainen. Katso mitä tuo luopiojoukko on tehnyt. Miksi et mene sinne alas ja anna heidän todella kuulla kunniaansa?” Ja hän teki niin.